

41: بحث Low Ram: نسخه Yun در آردوینو نسخه ای است که از یک OS لینوکسی ساپورت میکند. نسخه light از لینوکس است. البته اگر توی forum ها بگردیم میبینیم برخی از دلولیر ها برای بقیه آردوینو ها هم درست کردن ولی تنها در Yun است که به طور رسمی این کار انجام شده. (در غیر رسمی ممکنه کنندی داشته باشیم)

42: از لحاظ برنامه نویسی هرچند آردوینو به اسم تحت عنوان (Arduino Language) AL داره، اما اساسش C++ است که ما با کامپیوتر مینویسیم و با USB در برد پروگرم کنیم. امکان برنامه نویسی به کم جاوا اسکریپت هم موجود است.

43: در مورد Connectivity: پین های که به ما اجازه /O را میدهند: به دو دسته دیجیتال و آنالوگ داریم. در دیجیتال به صورت بیت با برد تبادل داده صورت میگیرد. در آنالوگ یک سیگنال پیوسته مثل speech داریم که خروجی میکروفون یک اختلاف پتانسیل آنالوگ است.

در آنالوگ رگله میکنیم و در برد ذخیره میکنیم. یا بر عکس وقی میخوایم speaker را میده یا دیجیتالش رو میده به D2A و آنالوگش رو بهمون تحويل میده. به پین های I/O یا Low-level چون باید مشخص باشه جزئیاتش پین به پین چطوری باشه.

44: میان برد های Arduino، Yun و MKR1000 مستقیم به اینترنت بدون هیچ Shield به اینترنت وصل میشن. در بقیه باید به قرار دیدیم. Yun اینترنت هم داره ولی MKR1000 فقط وای فای رو پشتیبانی میکنه. علت این که GSM اینا هم توی shield میدارن اینه که وقتی میخوایم تویه فاصله دور در حد 1 الی 2 کیلومتر تبادل داده کنیم، دیگه Wifi و اینترنت به درد نمیخوره و GSM باید استفاده بشه. البته انتخاب های دیگه هم هست که جلوتر توضیح داده میشه (چون GSM برای تلفن ها استفاده میشه و برای برد ها که باتری ضعیفی دارن سودمند نیست)

:47

Board name	Onboard connectivity	GPIO pins	Analog input	USB ports	ICSP header	Other hardware interfaces
Uno	–	14	6	1	1	SPI, UART, I2C/TWI
Mega2560	–	54	16	1	1	SPI, 4 UART, I2C/TWI
Due	–	54	12	2	1	SPI, 4 UART, I2C, 2 TWI
Yun	Ethernet, Wi-Fi	20	12	2	1	SPI, UART, I2C/TWI
101	BLE	14	6	1	1	SPI, UART, I2C/TWI
MKR1000	IEEE 802.11b/g/n	8	7	1	–	SPI, UART, I2C

General Purpose : GPIO هستن و بسته به تعداد آنالوگ و دیجیتال در برد های مختلف متفاوت است. این پین ها مثل SPI و I2C و .. میباشند که هر کدام استاندارد خودشون رو دارن.

اگر بخوایم خارج برد تبادل داده کنیم، میریم سراغ WiFi و اینترنت و ...

از USB Port ها جهت پروگرم کردن، تبادل داده بین برد و کامپیوتر و هم جای باتری استفاده بشه.

45: * وقتی میگیم بحثی Serial Communication منظور ارتباطیه که نزدیک ماعه. هرچند میشه یک USB رو خیلی سیم طولانی درست کرد ولی استاندارد نیست.

46: از نظر سنسور های Onboard (سنسور هایی که در خود برد هست)، ما نگاهمنون عموماً اینطوریه که یک سنسور رو جدا بگیریم بذاریم روی برد. ولی آیا چیزی در خودش وجود دارد؟ بله. نسخه هایی مثل 101 Genuino تنها بردی از آردوینو است که سنسور هایی مثل زیروسکوپ را دارد.

50: از لحاظ Security Feature هرچند بسیار مهمه در تمرکز درس نیست. در این بحث همون بحث که بین PC و موبایل است، این که PC رمزنگاری های سنگین تری دارد، به همون نسبت بین موبایل و دستگاه های IoT هم موجوده. اما باید بهش توجه چون اگر نشه وارد خیلی از کاربرد ها نمیشه شد. در لایه اپلیکیشن پروتکل های CoAP و MQTT اهمیت دارد.

----- پایان آردوینو -----

51: از خانواده SoC دو تا برد دیگه هم گفته میشه. یکی از این ها ESP هستش که 2 نسخه داره. یکیش 8266 است که به بیشتر به خاطر ارتباط Wireless شناخته شده است. که یک TCP/IP رو خودش داخل خودش داره و نیازی به نوشتن جزئیاتش دیگر نیست. پس ارتباطات شبکه ای رو سیار ساده میکنه. این برد میتوانه به سری اپلیکیشن هایی رو روش بروگم کرد که دیگر نیازی به اضافه کردن مازول اضافه وای فای نداریم.

52: نسخه دیگر که پیشرفته تر هست ESP 32 هست. این نسخه میشه گفت Next-generation قبلي هست و توانایی پردازش های بیشتری می باشد و رمزنگاری های بهتری رو میشه باهش انجام داد.

53: یک برد دیگه که نسخه هاش توی ایران کمته Particle Electron عه، قابلیت معروفش ارتباطات Cellular میشه سیمکارت گذاشت. از لحاظ کاربردی علاوه بر این که مثلاً یه خط لوله داشته باشیم و نیاز به ارتباطات از راه دور هستیم، میشه به کاربردش در جاهایی که Mobility داریم اشاره کرد.

البته خوب توی آردوینو هم میشه GSM گذاشت که داشته باشه ولی در این Built-in قرار داره.

بدی این برد نیز استفاده از سیم کارت و در نتیجه مصرف انرژی زیاد است. علاوه بر اون هزینه زیاد استفاده از آن است.

استفاده ازش: مثلاً داخل ماشین میتوانیم بذاریم آگه دزیدن به تو حالت تماس انتقال داده کنه. یک استفاده ازش: مثلاً داخل ماشین میتوانیم بذاریم ایران بعد بذاریم ایران خارج و وقتی کسی زنگ زد این برد با اینترنت زنگ بزنه به ما توی خارج و جوابشو بدیم و اینطوری کاهش هزینه پشه.

:54

12 Analog in	2 Analog out
30 Digital – 13 PWM	
3.3V	3.3V

24
14
3.3V

خروجی آنالوگ بهمون کمک کننده به جای D2A استفاده کنیم خودش خروجی Analog میده و برای اسپیکر راحت تریم.

--- پایان دسته اول (SOC) ---

به موقع میخوایم proof of concept کنیم، مثلاً میخوایم به برد طراحی کنیم که وقتی بک میره خارج سیمکارتو بذاره ایران و ارزان جواب بده. وقتی میخوایم بینیم کار میکننے نگران قیمتش نیستیم و میبینیم کار میکنیم. بعد حالا میخوایم تولید انبوه کنیم. اون موقع 1 دلار ارزون درآمدن هم مهمه. چون 2 دلار گردن بشه توی مقیاس 100 هزار دستگاه میشه 200 هزار دلار.

SBC ها یک سطح بالاتر هستند و تمام قابلیت های کامپیوتور در آن نهفته است. یک تفاوت مهم با SOC این است که در SBC داخل خودش OS هم دارد.

مزیت هاش از قبل معرفی شده بود سخت افزاری اثبات شده است، استفاده ازش آسونه، اگه توی SOC یک اشتباہی کنیم ممکننه بسوژه ولی اینجا خودش هندل میکنیه. Customizable هستش و میشه بهش چیز میز اضافه کرد. یک source بیشتر نداره و Time to market اش خیلی سریع تراز SOC عه.

از نظر هزینه اگر بخوایم تولید انبوه کنیم، ممکننه احساس بشه نباید ببریم سراغ SBC ها چون گرونن (مگر در شرایط خاص). ولی برای Prototyping خوبه. برای SOC نیاز به دانش بیشتری داریم تا چون SOC به صورت Low-level SBC

58: خوبی Pi اینه که Raspberry Compatible عه و میتونه با برد های قابلیش ارتباط برقرار کنه.

چون HDMI داره میتونیم به مانیتور وصلش کنیم و خروجی هایش رو ببینیم. با این که مانیتور خودش از یه جا دیگه انرژی میگیره ولی این که سیگنال چون داریم بهش میفرستیم همین سیگنال فرستادنش انرژی زیادی رو میگیره.

در این جلسه ادامه بحث در مورد معرفی پلتفرم های سخت افزاری کاربرد IoT می باشد.

در جلسه پیش Raspberry Pi رو دیدیم به عنوان SOC دیدیم کاربرد بیشتری نسبت به SOC مثل آردینو را دارد.

Raspberry Pi :60 دیگر Open Source Raspberry Pi نیست، مدل هاش از یه شرکت انگلیسی درست میشه. لاینس اشو به 2 تا شرکت هم داده البته.

حدود 8 گیگ برای اپلیکیشن های Raspberry Pi فضا دارد. پس میشه در مقایسه با SOC برنامه های خیلی سنگین تری رو اجرا کرد.

63: پردازنده های Raspberry Pi به صورت Arm می باشد. دارای GPU هم برای پردازش های گرافیکی سنگین داراست.

64: درین Raspberry Pi، که 1 تا 4 دارد. خودش B+ اینا هم داره که نسخه های پردازشی متفاوتی دارند.

65: برای مصرف توان کمتر، Mode های مختلفی دارد:

- Run: استفاده از تمام قابلیت ها

- Standby: اصل پردازنده روشن

- Shutdown: کلا خاموش

- Dormant mode: مشابه standby با حداقل feature استفاده میکند.

درin SOC ها با این که این همه mode نداریم توان خیلی کمتری داریم.

چون قطعات زیادی به Raspberry Pi وصل میشوند، مهم است وقتی که کاری باهشون نداریم Disconnect کنیم. این زمانی اهمیت داره که Mobility داریم و به برق شهر مستقیم وصل نیستیم.

66: از لحاظ مصرف توان، نسبت به SOC مبینیم مصرف توانش بالاتر. عدد هایی که اینجا مبینیم ممکنه در شرایط آزمایشگاهی متفاوت بdest بیاریم ولی نسبت هاش درسته.

67: چون مصرف توان SBC بالاگه یاد یک سری موادی برای مدیریت توان داشته باشیم که 5 تا شو مصرف کرده

* وقتی که کاربرد هامون real-time هستش این که بین مود های مختلف switch کنیم یه تاخیر میلی ثانیه ای ایجاد میشه و باید حواسمن باشه تو کاربرد های realtime استفاده نشه از این mode

68: در مورد بحث OS، میشه از نسخه های مختلف لینوکس بالا آورد که در forum ها موجوود و یک از مهم ترین تفاوت های SOC و SBC رو میتوان همین بالا آوردن OS در اشاره کرد.

69: از لحاظ زبان های برنامه نویسی طیف وسیعی از برنامه نویسی میشه استفاده کرد هرچند دیفالتش پایتون و اسکچ هستش

70: در مورد connectivitiy onboard ethernet رو switch میشند اضافه کرد.

71: نکته قابل توجه جدول اینه که CSI داره و میتوانه دوربین بهش وصل بشه که کاربردش اینه که مثلا یک جلو دوربین وصل وایستاد به طور Real time بیاد actuator بکنه و بعد به یک بگه مثلا در رو باز کنکه.

72: در مورد بحث sensor ها هم تو خودش مثلا سنسور دما رو داره میشه ازش خوند ولی عموما باید از بیرون وصل کنیم.

73: در مورد Security نسبت به SOC میشه گفت High level تر هستش و بدون دانش خاصی میتوین راحت تر کار کنیم و بیشتر درگیر الگوریتم میشیم تا سخت افزار. بعضی موقع ولی ما میخوایم از یک دیواس در یک منطقه ای با به مدت زیادی بدون برق مستقیم کار کنیم اون موقع باید برمی سراغ SOC ها چون هزینه کمتری داره و توان کمتری مصرف میکنه.

74: در مورد بحث هستش ولی نسبت به Raspberry Pi از لحاظ پردازنده های مالی مدبای و گرافیک ضعیف تر.

75: در مورد مشاهده میکنیم SOC ها ندارن. از لحاظ سرعه کلک و حافظه مشاهده میکنیم SBC خیلی بهتره و SBC بروتکل های ارتباطی رو تو خودش داره و SOC باید با شیلد وصل بشه و نوع زیان در SBC بیشتره.

76: مشاهده میکنیم SOC ها Task های تکراری چه به صورت Periodic چه Event-driven که ساده هستند رو میخوایم انجام بدیم Arduino. ولی وقتی Multi task داریم مثلا

77: قبل این که میخوایم بینیم SOC باید نازمندی هارو از لحاظ مصرف توان و ... بررسی کنیم بعد بینیم کدومش رو انتخاب کنیم. مثلا Wifi داریم ولی توان کمی میخوایم بهتره Arduino باشه با شیلد تا SBC باشه.

78: اینجا یک نظرسنجی از افراد مختلف رو داریم میبینیم ولی خب این نمیشه مرجعی باشه.

79: اینجا نظر افراد رو میبینیم که کدوم بارامتر ها مهم هستند.

80: یک جایی که مشکلا گزارش داده میشه و در محل development مشکله ای که قبلا بیش اومده رو بینیم و حل کنیم.

81: این از نظر عموم هستش ولی ممکنه ما تو به کاربردی باشیم که Multimedia برامون اهمیت اول رو داشته باشه.

82: بعد این که requirement کردیم حالا یک سری موارد هست در داخل IoT که میایم رو کاغذ میکنیم بررسی میکنیم بررسی میکنیم سراغ کدوم برد برمی.

83: اضافه کرد که OS داره یا نه .. که در اختیار برد تاثیر داره.

84: در مورد OS هایی که وجود داره، معلوم نیست هنوز کدوم OS در IoT بازار رو بیره.

85: چرا OS مهمه؟ جون وقتی کار به جای میرسه که امنیت مهم میشه، اون موقع OS نقش پر اهمیت داره.

86: 102: دونوع High-end و Low-end :

- High-end: برایه لینوکس که بر SOC و استفاده میشه

- Low-end: برایه لینوکس نیست و در SOC استفاده میشه.

87: 108: عموما کاربرد های IoT، Battery Based Capacity توشن اهمیت داره که

ما میدویم $P=VI$ که ضربیدر t بشه انرژی کل مصرف رو میده. ما وقی میگیم به باتری داریم 3.7 ولت و Ah 750mAh

750mAh یعنی اگر یک ساعت روشن باشه تا 750mA جریان رو میتوونه فراهم کنه. حالا اگر 2 ساعت اون موقع باید جریان رو نصف کنیم. که اینم با فرض 3.7V هستش.

حالا اگر بخوایم بر حسب وات بگیم، 3.7 رو ضربیدر 750 میکنیم میشه 2775mWh 2.775Wh که اگر تقسیم بر 1000 کنیم میشه

109: 113: در این شکل هم میبینیم همینطور که باتری دیسشارژ میشه ولتاژ هم به مرور کم میشه.

110: در این current consumption اینتروی محاسبه میشه که ما یک سری وسایل جانبی داریم هر کدام در یک زمان Ts ای جریان Ia را میکشه بعد همه رو با هم جمع میکنیم تقسیم بر زمان کل میکنیم.

بحث :Power Consumptions Considerations

یک از مهم ترین دغدغه های IoT مصرف توانه با توجه به این که به برق شهر وصل نیست.

Design مصرف توان اخیر خودش رو در شبکه هم میداره چون پروتکل شبکه رو اون Cloud هستش و به برق شهر وصله ولی، اون طرفش، وسیله IoT هستش. پس در اون شبکه تاثیر خودشو میداره.

سعی میکنیم تا حدی این مصرف رو بیاریم پایین که به یک Performance قابل قبول برسیم و روی اون تاثیر بدی نداره.

(شماره گذاری اسلاید ها در این جلسه طبق شماره footer هستش نه شماره PDF)

110: ظرفیت باتری معمولا بر اساس آمپر ساعت (Ah) اندازه گیری میشه. باتری ها از 100 تا 4000 میلی آمپرساعت تنوع دارند. علاوه بر این واحد، ما از وات ساعت (Wh) هم استفاده میکنیم که این 2 قابلیت تبدیل شدن به هم دارند.

* 111: اگر بخواهیم در شرایط آزمایشگاهی ظرفیت باتری رو اندازه بگیریم، Full charge استفاده میکنیم و \times آمپر جریان ثابت ازش میکشیم. همین طوری که جریان میکشیم و باتری دیسشارژ میشه، حالت ایده آل در شکل پایین معلومه این که تا به جای میکشیم تا صفر بشه. و زمان T رو ضربدر X میکنیم و آمپرساعت بدست میاد. وقتی این کار صورت میگیره متوجه میشیم ولذا کم کم افت میکنه و از به جای بسته به کاربرد یک threshold میگیریم (EODV) و میگیم دیگه فرض ما اینه که دیگه باتری کامل دیسشارژ شده و جریان قابل توجهی رو براتون تولید نمیکنه.

* 112: یک آزمایش رو مشاهده میکنیم از ساعت 15 شروع شده و 19:55 به بعد دیگه به 3 ولت رسیده دیگه اون جریان مد نظر ما نبوده. بعد محاسبه میبینیم ظرفیت واقعی 500 با ظرفیت اسمی 750 متفاوت است.

* 115: باتری که mAh750 ساعت است. اگر من 750mA ازش بکشیم یه ساعت کار میکنه. ولی آیا تو این مدت زمان جریان ثابت میکشیم؟ طبیعتا خیر. ولی به دیوئی سایکل وابستس ما مثلا در شبکه هر 2 دقیقه ارسال که میکنیم کل این 2 دقیقه جریان نمیکشیم و تنها موقع ارسال جریان میکشیم. اگر N تا منبع مصرف مثل Peripheral ها و .. داشته باشیم هر کدام یک جریانی در یک مدت زمان T_{avg} مصرف میکند. اگر همه این هارا تقسیم بر مدت زمان کل t_{on} بکنیم جریان متوسط I_{avg} بدست می آید.

* 116: اگر مدت زمان Sleep هم در نظر بگیریم رابطه جریان متوسط کل بدست میاد. چون توی زمان sleep همه چی خاموش نیست. $(T_{on} - T_{off}) / T_{on}$ میشه مدت زمان خاموش. و T_{off} میشه مدت زمان کل. اگر ظرفیت C رو تقسیم بر این جریان متوسط کل بکنیم مدت زمانی که باتری روشنه بدست می آید. مدت زمانی که باتری روشنه چطور بدست میاد؟ ظرفیت باتری تقسیم بر I_{avg} میشه.

* 118: ما وقتی میخوایم Power consumption یک باتری رو حساب کنیم یا به عبارت Battery life مورد نیاز دستگاه رو به چندین بلاک تقسیم کنیم:
اساس کارکردی که اون سخت افزار برای ما دارد. ما میتوانیم Power sense کنیم که به ذات سنسور وابستس
• Data sensing and Acquisition
• Data handling or processing
• ارسال این داده های پردازش شده به یک جا
• کارای System management
همه این عنصر با هم Power consumption دستگاه رو تعریف میکنن.

* 119: در شکل میبینیم وقتی که پردازشی میخوایم انجام بدیم توان زیاد میشه و انرژی ناشی از Networking خیلی زیاد میکنه. از شکل میبینیم مصرف توان متغیره. میزان مصرف در Networking از همه بیشتر. چون هم مود ها باید روشن باشه هم یک سیگنال 2 سر آتنن ها فزار میگیره خودش یک توانی بسته به میزان مسافتی که ارسال میشه دارد. بنابراین باید تا میتوانیم مدت زمان ارسال رو کم کنیم. این که مدت زمان رو کم میکنیم به اصطلاح میگیم Low duty cycle داریم. مثلا املاح خاک در کشاورزی دیگه هر یک دقیقه تغیر نمیکنه که هر ارسال کنیم و باید تا میتوانیم این زمان ارسال رو کم کنیم که توی روز در حداقل زمان ممکن ارسال بشه.

* 120: ما دنبال ماسیموم MSG Hستیم به طوری که روی Performance تاثیر منفی نداره. چون هرجی این فاصله رو بیشتر کنیم توان مصرف کمتری خواهیم داشت. علتیم واضحه من هر 60 دقیقه یک بار یک مسیج رو ارسال کنم مسلمانه توان کمتری رو دارم مصرف میکنم تا این که هر 10 دقیقه یکبار.

* 128: یک از سوالاتی که بایستی پاسخ به آن داده بشه اینه که چرا فرکانس روی مصرف توان تاثیر داره که در لکچر بعدی میبینیم چرا.

*1: در این جلسه در مورد شبکه و فناوری های ارتباطی صحبت داشته باشیم.
در ابتدا مقدمه ای از network داریم که لایه های network یک دوره میشه. سپس وارد لایه های پایین physical و link میکنیم در ارتباط های با سیم و بی سیم چه پروتکل های داریم و چرا برای IoT مناسب نیستند.

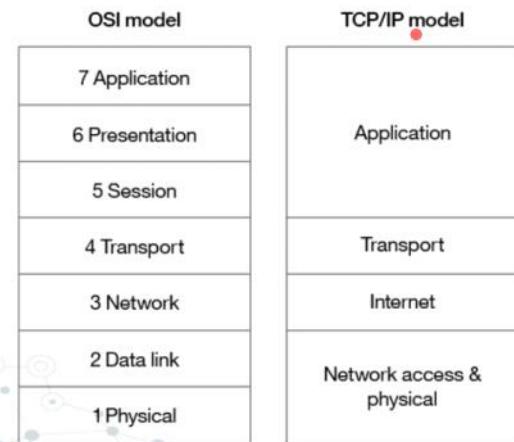
در لکچر بعدی وارد لایه network میشیم و در آخر در لکچر های بعدی وارد transport و application میشیم.

*3: Protocol Stack: فرایند ارتباط از A به B فرایند پیچیده ای است. پاید task های زیادی اتفاق بیافته تا یک پیام از نقطه A به B ارسال شود. در ارتباط با پدیده های پیچیده، اگر ما یک structure کامل روش داشته باشیم که سیستم پیچیده رو به یک سری قطعات تقسیم میکنه. و به صورت مازول بندی نگاه کارمون راحت تر. ما مجموعه ای از task هارو کار هم نگر میداریم و مازول تقسیم بندی میکیم. این مازولارایز کردن (لایه بندي) مزایای دارد:

- نگهداری سیستم رو برآ راحت میکنه.
- آپدیت کردن سیستم هم راحت میکنه: فقط مازول مربوطه تغییر میکنه و بقیه تغییر نمیکن.

این تجربه در درس برنامه نویسی هم هست. وقتی function تقسیم بندی میکنیم هر کدام وظیفه مشخصی داره که با team working میتوانیم راحت تر توسعه بدیم.

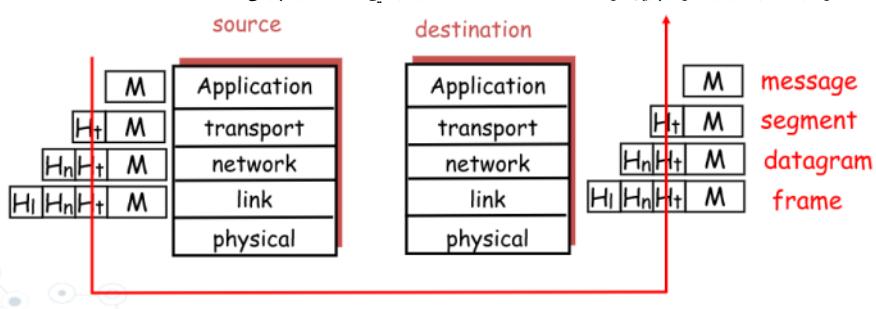
: یک سری مدل برای لایه بندي داریم. مدل تئوری 7 لایه ای OSI و TCP/IP

در تصویر مشاهده میکنیم هر کدام از لایه ها در TCP/IP معادل کدام لایه ها در OSI هستند. در TCP/IP سطح Abstraction بالاتری دارد.

اگر جای بگیم TCP/IP 5 تا لایه داره منظورمون لایه پایینه اس که به 2 تا تقسیم کردیم.

*5: هر لایه ای با لایه بالاتر و پایین تر در ارتباطه. در Source لایه بالای داده رو به پایین انتقال میده.

به طور خلاصه:

- Application: پیام اصلی را تولید میکنه. داده ای که قراره رد و بدل بشه، مثل سرچی که توی گوگل داریم. اینا باینری میشه و مقصد هم معنی مسیج رو متوجه است.
- Transport: وظیفه انتقال اطلاعات و برقراری connection با مقصد رو برعهده داره. وظیفه این که مقصد وقی داده رو دریافت کرد Acknowledge بده یا نده. این که دوباره ارسال بکنه یا خیر و .. برای انجام کردن این کار ها یک سری header به مسیج اضافه میکنه.
- Network: لایه Network مسیج + H_T رو مشاهده میکنه. پس از مشخص کردن مقصد IP Routing Node بغل دست ما نیست. پس وظیفه اصلی مسیریابی است. هدر های H_N مثل IP Source IP و Destination IP رو اضافه میکنه.
- Link: وظیفه انتقال packet فقط به node بغلی رو داره.
- Physical: لایه ای هست که کل Message اپلیکیشن و هدر لایه های بالا رو دریافت میکند و سیگнал فیزیکی رو تولید میکند که بین Node ها انتقال یابد تا به مقصد Application میکند. بررسد.

در مقصد:

- Physical: داده های باینری رو دریافت میکنه.
- Link: کنترل خطای میکنه اگه اوکی بود به لایه بالای میده
- Network: به Destination IP نگاه میکنه اگر خودش بود که میده لایه بالا و گرنه انتقال رو انجام میده
- Transport: هدر های خودش رو چک میکنه و اخیر سر به Application میده
- Application: داده هارو دریافت میکنه

6*: در این نگاه لایه ای از Physical Applicaton به بیشتری تاثیر از IoT را میگیره و دستخوش تغییر میدهد.

ما در اپلیکیشن IoT خلبانی کنیم یک سری Things داریم که داده ها را ارسال و دریافت میکنیم و یک سری سرور هم داریم در بخش Backend. دیتابسترها مشکل انرژی نداریم چون جاهای ثابتی اند. Things مشکل انرژی رو داره که حتی Physical و Link رو دارد. این 2 دستخوش تغییرند (در ذات IoT) مثلاً Physical وقتی میخواهید سیگنال رو تولید کنید کنه با 1mW تولید کنید یا چی.

لایه های Network و Transport هم دستخوش تغییر است. در Transport اگر بخواهید Ack بگیرید. ممکنه این Ack را حذف کنیم چون اگر داده را ارسال کنید و منتظر باشه Ack بیاد مصرف انرژی بیاد بالا. اگر Ack را هم حذف کنیم Reliability بد میشه. برای اونا یه سری کارهای دیگه میکنیم. مثلاً مسیج رو چندبار ارسال کنید. اما یه اپلیکیشن هم در سمت Things خواهیم داشت که با سمت سرور میخواهید صیحت کنه. که اون هم دستخوش تغییره.

.3G یعنی CDMA :7*

6LoWPAN و RPL خاص IoT اند که جلوتر میبینیم.

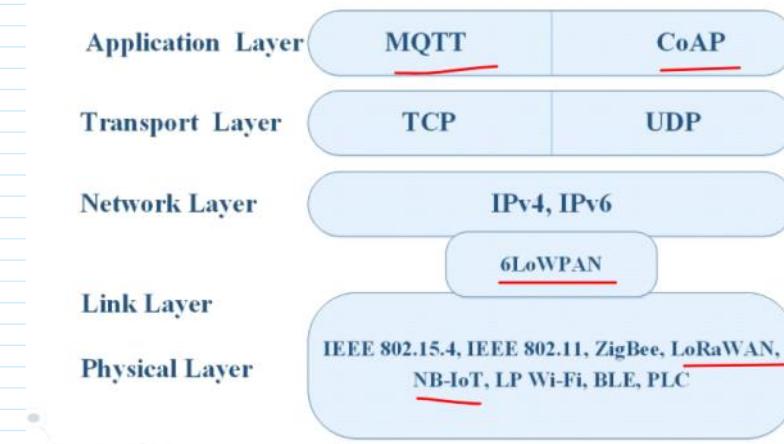
8*: در این درس ابتدا از لایه های پایین شروع میکنیم چون بیشترین تغییرات در اینجا هست. IEEE 802.15.4 برای فاصله متوسط (Medium Range) خوبه. از قبل IoT بوده و Customized شده.

IEEE 802.11 میشه وای فای

NB-IoT, LoRaWAN مخصوص IoT دیزاین شده.

با توجه به این که پروتکل IP برای استنگینه از 6LoWPAN برای سبک کردن استفاده میشه.

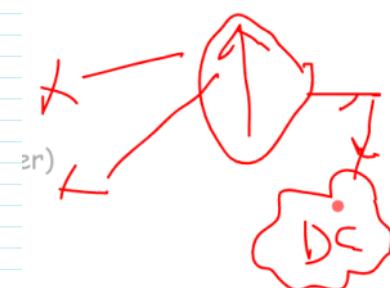
موارد خاص IoT زیرشون خط کشیده شده:

-- پایان مقدمه

حال میخواهیم درمورد 2 لایه پایین صحبت کنیم.

و قی میگیم IoT Access Physical + Link things هستش و از Physical + Link هستش تا اولین زیرساخت قرار داره.

ما یه Node داریم با X نشون داریم. اینا وصل میشن به یه Base که در بلندی قرار داره و به Wire شبکه وصله. در Core های Datacenter با پردازش بالای داریم. در همان edge computing میشه که تاخیر کمتر بشه.

12*: از لحاظ Transmission Medium ما باید یک وسیله فیزیکی بین فرستنده و گیرنده داشته باشیم.

Guided Media • Copper twisted pair در سیم های تلفن موجوده. در کابل های تلویزیون مشاهده میشه.

• Unguided Media • به کمک سیگنال الکترومغناطیس می باشد و محصور به یک محیط محدودی نیست. معمولاً Wireless transmission خطاب میشه.

13*

فایده استفاده از Wireless:

- نیاز به سیمکشی نداریم

- اجازه Mobility داریم.

ولی اگه جای قابلیت Wire داریم بدون شک باید بروم سمتش.

چه لایه هایی بیشترین تاثیر رو از ارتباط بی سیم دارند؟ لایه فیزیکی. زیرا کلمه بی سیم از همان لایه فیزیکی آمده. یعنی بین 2 نقطه فیزیکی سیم نداریم.

آیا فقط لایه فیزیکی؟ وظیفه Data Link LLC بود که وظیفه تشخیص و تصحیح خطأ را داشت. اگه هم MAC که اگه یک مدیا مشترک داریم بتوانیم کنترل کنیم Access به اون رو. یعنی مشخص شه که کدوم node وظیفه ارسال اطلاعات رو الان دارد.

ولی سوال الان اینجاست که آیا برای Data link wireless یکیه؟ خیر. MAC تفاوت دارد. در سیم اگر 2 نفر هم زمان سیگنال ارسال کنند هر 2 متوجه میشوند. زیرا سیم از یک متر تا حد اکثر 1000 متر خواهد بود و توانایی تشخیص موجود است. ولی در wireless ممکنه 2 نفر متوجه collision نشن و گیرنده متواتد تشخیص بدهد که دیگری چه سیگنالی ارسال شده.

برخورد در هوا تفاوت میافته ولی مثل این میمونه که یک موج سینوسی شخص A ارسال کرده که دامنه و فرکانس و فاز متفاوت دارد و یک دیتا رو نمایندگی میکند. یک موج سینوسی هم شخص B ارسال میکند که آن هم دامنه و فرکانس و فاز متفاوت دارد. این 2 موج سینوسی در هوا جمع میشوند. یعنی $(t) + x_B(t)$ دریافت شود و دامنه یک سیگنال دامنه دیگری را خراب کند. بر فرض اگر A یک دامنه دارد و دامنه B هم پایین است. دامنه B بیاد دامنه A هم میکشه پایین و گیرنده فکر میکنه سیگنال صفر ارسال شده.

در دریا هم اگر 2 موج ممکنی به هم برسن. اگر هر 2 در پیک باشد همیگرد و تقویت ممکنده رو تقویت همیگرد و هر خط صاف میشه. در شبکه بی سیم هم رو بیداد و تشخیص متفاوت دارد. در شبکه سیمی به راحتی از طریق اختلاف ولتاژ میتوان تشخیص داد. مثلا اگر یک اختلاف ولتاژ توسط A روی سیم وجود باشد و B هم یک اختلاف ولتاژ دیگری قرار دهد شخص A میتواند احساس کند و متوجه شود موج دیگری موجود است. ولی در شبکه بی سیم:

الان یک base station اون وسط داریم و 2 نفر در دو طرف مستقل هستند و از وجود سیگنال هم اطلاع ندارند. اما در Access point موجود در میتواند collision صورت بگیرد. به همین دلیل ما MAC سیمی و بی سیم متفاوت داریم.

هرچه میریم در لایه بالاتر تاثیر بی سیم کمتر میشه. در اینجا در مورد تاثیر بی سیم بر لایه های شبکه حرف زدیم و دیدیم در لایه های پایینتر تاثیر بیشتری میگذاریم. قبل تر در مورد اثر IoT در دیزاین لایه ها گفته شد. در آن جا IoT یک دستگاه محدودی از نظر:

- مصرف انرژی
- قدرت پردازش
- حافظه

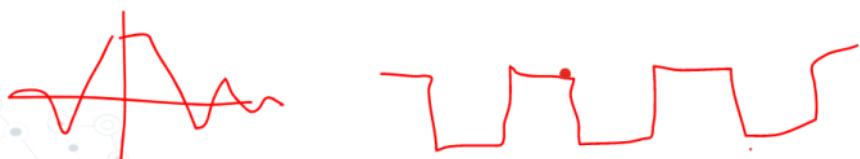
می باشد. بنابراین وظایف که دارد بایستی سبک باشد.

سوال محصل: ما میتوانیم توی سیم مثلاً فقط 2 سیگنال ارسال کنیم که یکیش مثلاً 10 کیلوهرتز باشه یکیش 11 کیلوهرتز. بعد گیرنده اگه 10 کیلوهرتز دریافت کرد 0 منطقی و 1 منطقی تفسیر کند. این که پارامتر های سینوس و کسینوس چگونه 0 و 1 رو نمایندگی کنه \leftarrow FSK (Frequency-Shift Keying)

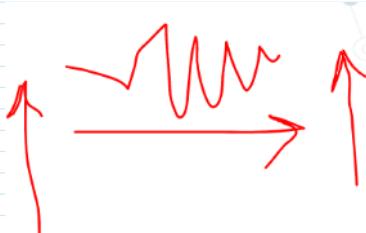
14: در ارتباطات بیسیم یک مفهوم مهم فرکانس سیگنال، فرکانس نشش طلای ارتباطات بی سیم را دارد. در صورت غیرمتناوب بودن ما آن رو به صورت مجموع سیگنال های پریودیک مینویسیم. که معروف ترین این سینوس و کسینوس بود (تبدیل فوریه). فوریه به ما ممکن است در مورد محتوای فرکانسی سیگنال ارتباط داشته باشیم حقیقتی سیگنال متناوب نباشد.

سیگنال ها در فضای بی سیم در طیف الکترومغناطیس منتقل می شوند. 0 و 1 در میکروکنترلرها از طریق اختلاف ولتاژ مثل 0 تا 5 ولت در نظر میگیرم. ولی اگر این پالس هارو در 2 سر آتن قرار دهیم به صورت بی سیم انتقال نمایاند. ارتباط بی سیم یعنی اگر یک آتن فرستنده داشته باشیم یک اختلاف ولتاژ در فرستنده قرار دهیم و آتن گیرنده امواج الکترومغناطیس رو دریافت کند. برای انتشار این موضوع فرکانس سیگنال بسیار مهم است.

سیگنال های پالسی رو در تبدیل فوریه دیدیم که پس از تبدیل فوریه Low frequency بود. یعنی فرکانس های پایین نقش بیشتری داشتند. چون تبدیل فوریه یک تابع sinc رو تشکیل میداد.

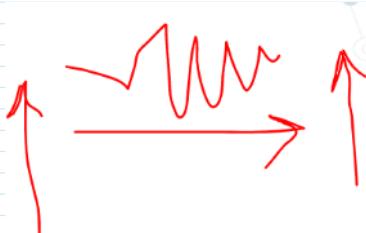
* ممکنه بگیم چون یهود 0 به 1 میره باید فرکانس زیاد باشه ولی چون این تغییرات ناگهانیه و بیشتر اوقات بی تفاوت هستند فرکانس پایین محسوب میشه (مدت تناوب هم وابسته در فرکانس).

برای این که سیگنال از یک آتن به دیگری برسد فرکانس باید از یک حدی بیشتر باشد. اثرش رو در ادامه میبینیم:

15: در سیگنال های متناوب یک فرکانس دارد. اما سیگنال غیرمتناوب مجموعه ای از فرکانس ها را دارد. چون سیگنال سینوسی هستش که هر کدام یک سری اندازه دارند. اون سینوس هایی که اندازشون بیشترین نشش در تشکیل سیگنال رو دارند معمولاً فرکانس سیگنال غیرمتناوب رو همین سینوسی های اصلی در نظر میگیریم. اصلی هم اونایی هستن که اندازه فوریه بیشتری دارند. در جدول این اسلاید دسته بندی رو میبینیم. در آخر هرچه به چند تراهزتر نزدیک تر میشیم به light visible که نور هستش نزدیک تر میشیم.

طول موج هم که داشتیم $f = c/L$. مسلمانه هرچه فرکانس بیشتر میشه طول موج کمتر میشه.

16: دو قانون حاکم انتشارات امواج در ارتباطات بی سیم استوار است:

- وقی میخوایم یک سیگنال ارسال بشه سایز آتن مهمه. امروزه بدنه گوشی هم آتن 4G، 3G، Wi-fi و ... رو داراست. سایز در ارسال و دریافت اطلاعات مهم است.
- قانون: سایز آتن مورد نیاز برای good reception (پشدن داده) معکوساً متناسب با فرکانس است. یعنی اگر سایز آتن رو با بگیریم این $L = f/f_0$. که f_0 فرکانس سیگنال است که میخواهد در آتن propagate بشه. به عنوان یک قانون سر اندکشی میگن سایز آتن برابر است با $L = \lambda/4$.
- با توجه به جدول اسلاید 15، مشاهده میکنیم از HF به بعد معمول است که آتن داشته باشیم. آتن های گوشی اوآخر UHF هستش الان.
- اگر این قانون تنها قانون مورد نظر بود میرفتیم میجسبیدیم به تراهزترها. ولی این تنها قانون نیست. بلکه یک قانون بازدارنده هم داریم.
- ما 2 نوع آتن داریم. آتن های directional یا جهتی مثل دیش ماهواره و nondirectional مثل گوشی موبایل که در هر جهت قرار بگیریم ارتباط بقراره.
- طبق این قانون تنها قانون سیگنال دریافتی با یک آتن بدون جهت متناسب با معکوس توان 2 فرکانس است. یعنی هرچی فرکانس رو ببریم بالا ضعیفیت دریافت میشه.

پس فرکانس ارتباطی یک جا بینایین مناسب است. طبق جدول 15 باید از VHF پایام بالا ولی خیلی هم نباید پایام بالا چون تضعیف زیاد میشه و مثلث 1 سانت میشه انتقال داد. به دلیل این 2 قانون ما یک رنج فرکانسی رادیویی داریم.

17: رنج فرکانس رادیویی قابلیت اینو دارن که یک سایز مناسب دارند و تضعیف زیادی هم ندارند. از بالای 30 گیگاهرتز تضعیف زیاد میشه از کمتر از 30 مگاهرتز هم طول آنتن زیاد میشه پس بین این بازه قرار میگیره.

کل سرسبد این رنج فرکانس رادیویی نیز بین 300 مگاهرتز تا 4-3 گیگاهرتز است. به همین دلیل محدودیت به آن طلای ارتباطی بر سیم میگویند.

این فرکانس بسیار گران هم هست بنا بر این در هر دولتی یک سازمان تنظیم مقررات موجود است که وظیفه تخصیص این فرکانس هارو دارند.

این فرکانس ها یک رنج unlicensed دارند که باید پول بدیم بخریم. یک هزینه سنگین که اپراتور همراه اول و ایرانسل داره میده بابت خرید این لایسننس ها هستش. مثلث محدوده 2 مگاهرتز رو حول 2GHz±2MHz میخوند. یعنی این

از 30 گیگاهرتز به بالا رو هم میگن Millimeter wave که دیگه به درد ارتباط همه جهته نمیخورد.

ارتباطات نظیر کنترل تلویزیون عموما Infrared میباشد که از 300 گیگاهرتز به بالا میباشد. به همین دلیل از موافع عبور نمیکند (با معادلات ماسکول میتوان اثبات کرد) و کنترل باید حتما در جهت تلویزیون باشد.

18: فرکانس های رادیویی این خوبی رو دارند که انحنای زمین تاثیری روی آن ها نمیگذارد.

بعنی اگر فرض کنیم یک انحنا در زمین داشته باشیم، این 2 node در دیدرس هم نیستند اما امکان برقراری ارتباط رو دارند. یعنی مثلث سیگنال یکیش بره بخوره به جو برگرده برسه به اون یکی.

* در آخر این نکته حائز اهمیت است که با توجه به این که مصرف توان در IoT اخیلی اهمیت دارد و قانون دوم در سیگنال های بی سیم، سعی بر این است که فرکانس های sub-GHz برای IoT انتخاب شود.

- 16: تضعیف (قانون دوم) به سه عامل بستگی دارد:
- محیط: وقتی در طبقه دوم هستیم و یک سیگنال خارج از ساختمان را میشیم، وقتی از چندتا دیوار عبور میکنیم (بسته به متریال دیوار هم داره که چه فلز و آجر های استفاده شده) در موج تاثیر میگذاره.
 - فاصله: هرچه فاصله بیشتر تضعیف بیشتر
 - فرکانس: هرچه فرکانس های بالاتر به ما اجازه compact antenna داشته باشیم اما تضعیف زیاده.
- توان سینکال دریافتی ما متناسب است با معکوس مریع فرکانس.

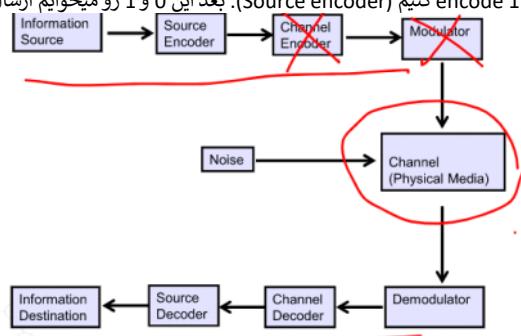
- 17: نمونه تضعیف بسیار زیاد رو در نور میتوانیم مشاهده کنیم. چون فرکانس فوق بالای داره وقتی یک مانع موجود باشه دیگه عبور نمیکنیم.
- در اینترنت های نسل آینده به کمک نور تلاش میشیم که داده منتقل بشے ولی به دلیل فرکانس زیاد برای short range استفاده میشیم.
- 19: ما وقتی میخواهیم یک موج الکترومغناطیسی در یک فضای انتشار کنیم باید از سازمان تنظیم مقررات لاینسنس اشو بگیریم که پول سنگینی دارد. مثلًا وقتی ایرانسل 40 مگاهرتز حول 1.2 گیگاهرتز بگیره. ماکسیمم منهای مینیمم فرکانس میشیم پنهانی باشد. در شکل هم ببینیم Bandwidth از تفاضل frequency range حاصل شده.
- یک سری فرکانس Unlicensed هم داریم (ISM). مثلًا وای فای حول فرکانس 2.45 گیگاهرتز و 5.8 گیگاهرتز هستش و آزاده. یک سری علت برای این که وای فای ضعیف میشیم اینه که همسایه ها همگی حول یک فرکانس خاص کار میکنن و رو هم تداخل میندازن.

- 20: سه بحث مهم داریم:
- Coverage: سیگنال ما تا چند متر اونورت امکان Communication دارد. (تقسیم بندی LAN و WAN)
 - Capacity: مستقبل از coverage و فاصله میخواهیم بینیم ظرفیت چند بیت در ثانیه است.
 - Latency: فرض کنیم 10Mb/s داریم فاصله 10 متر. براون مهم نیست. میخواهیم بگم از نقطه A تا B در کل جقدر طول میکشه. از نظر فرکانسی در قائله اول هرچه فرکانس رو ببریم بالا Coverage کمتر میشیم. چون در فرکانس های بالا تضعیف بیشتر میشیم (جلسه قبل). ساب گیگاهرتز برای IoT خوبه چون هم توان کمتره هم فاصله بیشتری ارسال میتوانه بکنه. از 30 مگاهرتز تا 1 گیگاهرتز هم صرف نظر کنیم کلا 1 گیگاهرتز داریم که خیلی محدوده. ولی Capacity با افزایش فرکانس بیشتر میشیم. چون پهنای باند بیشتری داریم.
 - Capacity هم مثل Latency هستش هرچه فرکانس کمتر تا خیر بیشتر. یکی از دلایلش اینه که مثل دوچرخه های اسپرت هرچی چرخ دهنده شعاع کمتری داریم سریعتر انتقال میدیم. باید امواج الکترومغناطیسی و معادلات ماسکول بررسی بشه تا دقیق علتش مشخص شه.
- 21: وقتی میگیم 700 مگاهرتز باید بدونیم زیر 1 گیگه پس چون بالای 30مگه هست رادیوییه و فاصله زیادی میشیم ارسال کرد. ولی data rate کم. تاخیر هم کم و low latency نیست و برای تاخیر های تانوژانیه باید بربم فرکانس های بالاتر.
- 22: حالا میخواهیم سیگنال رو ارسال کنیم. یک تعريف سیگنال نمایش فیزیکی داده است. دیتا یک مفهوم مجازی است که ما در مبنای 2 قرار داد میکنیم. حالا میخواهیم در 2 سر آنچن ارسال کنیم. پاسیتی در یک کنیم و تخت نمایندگان 0 و 1 معرف کنیم.
- 23: وقتی که سیگنال منتشر شود. 3 موضوع در انتشار امواج اثر میگذاره:
- فاصله: وقتی فاصله بیشتر باشه تضعیف بیشتره
 - محیط: یکیش Shadowing هستش. مثلًا اگر در سایه یک ساختمان قرار بگیریم (مشابه شکل) بخشیش بازتاب میکنه و بخشیش وارد میشیم. با توجه به این که 2 بخش میشیه هر کدام تضعیف شده رو میگیره. Scattering هم همینطور که مثلاً به تابلو راهنمایی میخوره به چندتا تقسیم میشیم. هم در کوه مشاهده میکنیم.
 - فرکانس. هرچه فرکانس بالاتر تضعیف بیشتر. یک سری مدل ها برای این مدل سازی تضعیف موجوده. یکیش

Receiving power proportional to $1 / (dx)^2$ (ideal)

هستش که نسبت توان دریافتی به فرستندس. یعنی اگر توان فرستنده 1 وات باشد، اونی که در گیرنده دریافت میشیه در رابطه فوق میبینیم که d فاصله ولی در حالت real که محیط در نظر گرفته میشیه بعضاً به جای توان 2 به توان آلفا میرسه. چون محیط هم اثر میگذاره. در ایده آل محیط خارج شهریه که موانع نداریم (مثل بیابون)

- 24: ممکنه یه سیگنال مستقیم به گیرنده برسه. ممکنه هم به چندتا جا برخورد کنه و بازتابش به گیرنده برسه. پس یه سیگنال از مسیرهای مختلف ممکنه به گیرنده برسه.
- 25: ساختار Transceiver (receiver و transmitter): (receiver و transmitter)
- وقتی یک Information source مثلاً کیبورد داریم و میخواهیم به صورتی سیم منتقل کنیم (کیبورد بیسیم) یا مثلاً درجه سد داریم که 4 حالت بسته و باز دارد. اولین کاری که میکنیم باید این داده هارو به کنیم encode 0 و 1 رو میخواهیم ارسال کنیم. فرض کنیم 2 بلوک بعدی نباشه

- آیا اینا مستقیم به سر آنچن میتوانن برن؟ نه. چون موج مستطیلی در تبدیل فوریه یک sinc میشیم که فرکانسی بایینه و نمیتوانه منتقل بشه. برای راه حل یک مازلول تحت عنوان مازلولتور نیاز داریم که 0 و 1 رو دریافت میکنه و یک سری امواج سینوسی تولید میکنند که این امواج در فرکانسی هستن که قابلیت radiate رو دارند (فرکانس رادیویی).
- در گیرنده اولین بلوک میشیم که سینوسی دریافت میشیم و باید بتوانه از عالیم داخل سینوس که تضعیف شده است متوجه بشه که چه 0 و 1 های ارسال بشه. پس بین مازلولور و دیمازلولور باید یک قرارداد موجود باشد. مازلولتر سینوس هایی که ارسال میکنند در محدوده رادیویی قرار داره و در این که سیم است منتقل میشیم.
- تركیب مازلولور و دیمازلولور که در هر فاصله ای استفاده میشیم رو Modem میگویند. چون ما فرستنده خاص نیستیم و گیرنده هم نیاز داریم هم مازلولور نیاز داریم هم

دیماژولاتور.

26: مژولاتور یک بخشی از لایه فیزیک است.

27: با توجه به این که دامنه و فاز و فرکانس در سینوس اهمیت دارد. میتوانیم با ASK بایم بگیم که گیرنده بر اساس دامنه سیگنال سینوسی مشخص کند که 0 ارسال شده یا 1. یک نمونه دیگه اینه که به فرکانس نگاه میشه و فرکانس بیشتر به 1 داده میشه و فرکانس کمتر به 0 (FSK). یا میشه از PSK استفاده کرد که با تغییر فاز باشه. مثلاً فاز 180 درجه برای 1 باشه و فاز 0 درجه برای 0.

* در FSK

توجه کنیم هر دو فرکانس در محدوده رادیویی هستش.

* برخی فکر میکنند در Digital Modulator سیگنال دیجیتال ارسال میشه در هوا، اما الان میدانیم سیگنال پیوسته میباشد و تنها تعداد سیگنال هاش گستته است و تنها نمایندگی یک سیگنال دیجیتال رو بسته به ASK,PSK,FSK دارد.

25: حالا FSK و PSK و FSK و PSK داریم ممکنه دچار خطابشه. باید بتونیم این خطاب رو تشخیص بدیم و Channel encoder میاد یک سری 0 و 1 هارو عامدانه به دیتا اضافه کنیم و بتونیم تشخیص بدیم Demodulator دچار خطاب شده یا نه. ساده ترینش Parity Check هستش.

27: خطای کمتری نسبت به بقیه دارد ولی چون فرکانس زیادی میخواهد گرونه، PSK هزینه بالای نداره و تا حدی در برابر خطاب مقاومه.

میشه یه کاری هم کرد مثلاً 4 تا دامنه در نظر بگیریم که اگر مثلاً 00 در نظر بگیریم دامنه اولی ارسال شد 01، دامنه سومی رو 10 و دامنه چهارمی رو 11 ارسال میکنیم. یا میتوانیم 8 تا فرکانس در نظر بگیریم که بتونیم 3 بیت رو انتقال بدیم. پس به طول کل l m تا سیگنال در نظر بگیریم (m) تا میتوانیم بیت ارسال کنیم. با این کار بیت بیت از symbol rate بیشتر میشه. مثلاً اگر بخواهیم 1024 تا داده رو در یک سیگنال ارسال کنیم باید 10 تا دامنه (یا فرکانس یا فاز) داشته باشیم و با این کار بیت بیت یعنی 10 برابر baud rate میشه.

حالا چرا همیطوری زیاد نمیکنیم؟ چون خطاب هم بیشتر میشه. چون بازه ها به هم نزدیک میشه و دقتمون کمتر میشه.

یک سوال مهم اینه که مژولاتور پروتکل چه می باشد. این که بلوتوث، وای فای و 3G و 4G هر کدام از چه مژولاتور استفاده میکن که هر کدام روی دقت، خطاب و هزینه تاثیر میگذارند.

پس از physical layer issue به Communication Layer میرسیم.

2: Communication criteria: smart object در نظر بگیریم رو داره. برای انتخاب بایستی معیار داشته باشیم.

3: هنگام مقایسه انتخاب های متعددی داریم. تعداد زیادی فناوری communication موجود است. هم برای IoT هم برای غیر آن. بسیار گسترده هستند و حتی یک جاها ممکنه انتظار ادغام داشته باشیم. یعنی در یک جا 2 تا پروتکل استفاده بشه. قبل وارد شد جزئیات مهم است که در مورد معیار یک جمع بندی داشته باشیم. جدا از تنوع تکنولوژی های ارتباطی IoT از جهه معیار هایی متفاوت هستند و میتوانیم تمیزشون بدیم.

4: این 6 تا معیار برای تأثیرگذاری انتخاب رو داریم.

- Range: این که چه range رو پوشش میده. بسته به کاربرد فاصله سنسور را gateway چقدر باشه.
- Frequency bands: باند فرکانس های Unlicense باشه (هیچ هزینه ندید) که از یک جهت هزینه که میشه ولی ممکنه تداخل بشه چون انحصار ما نیست.
- Power Consumption: محدودیت صرف توانی. آیا خلیل Critical عه که که low power باشه یا معمولی.
- Topology: توپولوژی شبکه که اون پروتکل از چه توپولوژی های Support میکنه و کدام مناسب تره.
- Constrained Devices: دیوایس ها از نظر مصرف توان، از نظر حافظه و از نظر قدرت پردازش اهمیت دارند.
- Constrained-node networks: مستقل نیست. شبکه هایی که خاص Constrained-node دیزاین شده. یک سری هم داریم که شده مثل bluetooth و ...
- Short Range: ما زیر 1 متر تا چند ده متر فاصله دیوایس داریم.
- USB سریال و Parallel cable:
- در قسمت wireless که مواردش اومده.
- Medium Range: چند ده متر تا چند صد متر (تشکیل LAN).

5: PLC (Power Line communication): خطوط برق که سراسر جغرافیا کشور موجود هست. دیتا ریت بسیار پایین و نویز بسیار بالاست. این اختلاف ولتاژ به صورت برق AC و در فرکانس کاری 50 هرتز می باشد. به همین دلیل Radiate نمیتوانه بکنه. چون سیم ها شون هدفش برای رسیدن Power بوده نه Communication نمیشه سینوس های با فرکانس بالا رو ارسال کرد.

6: Long Range: بیشتر از یک مایل (1.6 کیلومتر) که به آن WAN هم میگن. LPWA: شبکه های مخصوص IoT در زیاد range.

7: معيار دوم frequency bound هستش که مفصل در موردهش بحث شده. Licensed: هزینه بالا مثل شبکه های سولوی که اپراتور ها اون فرکانس رو خریده. اپراتور ها 2 منبع هزینه ای بالا دارند یکیش خرید لایسننس فرکانس و دویی ایجاد زیرساخت (ساخت دکل و نیرو های انسانی و ...) Unlicensed: در کار های پیشکی، علمی و صنعتی استفاده میشه که در کشور های مختلف فرکانس های مختلفی جهت ISM قرار داده شده.

8: در Licensed ها بوزر ها باید Register بشه مثل سیم کارت که میخیریم. در IoT هم همینه. وقتی فرکانس های لایسننس دار میریم باید دیوایس رجیستر بشه و هزینه پرداخت بشه. حسن فرکانس های لایسننس دار میکنند که انحصار داریم و کس دیگه ای اگر استفاده کرد میشه شکایت کرد و جریمه بشه. پس **کیفیت بیشتر** رو میتوانیم تضمین کنیم. **کیفیت سرویس:**

- data rate: مثلا یک camera داریم باید کاملا انتقال پیدا کنه.
- delay: دیتا باید در 2 میلی ثانیه بره بزرگدد.

* وقتی میگیم ISM این صرفا یک اسمه منظور این نیست که تمام صنعتی ها میاد روی ISM. مثلا پیشکی از راه دور قطعا فرکانس لایسننس داره چون حساسیت داریم. ولی یک کاربرد صنعتی میشه مثلا سولوه رو مثال زد در یک جاده مخصوص و مثلا میخواهد از این ور خط انتقال (نوابید) تا اون ور خط تولید یک communication که داشته باشه. مثلا اگر در خودرو در تولید قرار گرفت یک رباتیک مثلا میاد یک قسمتی رو پیچ و مهره میکنه بهش بکه 2 تا داره میاد تا پیچ اونوارو محکم کنه. در محیط محدود بیشتر به درد LAN میخöhre.

10: در Unlicensed به این معنی نیست که Regulation نداریم. پول نمیدیم ولی باید قواعد رو رعایت کنیم. مثلا اگر بخوایم یک محصولی رو وارد آنلایسننس وارد کنیم اولین چیز که میگن اینه که سازمان تنظیم مقررات کشور بده که قوانین رو رعایت میکنه بعد وارد کشور بشه. حالا این Regulation ها شامل چه چیزیان است؟

- Transmit power: مثلا میگن در این باند فرکانسی نهایتا 100 میلی وات میشه سیگنال ارسال کرد
- Duty Cycle: مدام نمیتوان داده ارسال کرد. یعنی یک واحد زمانی ارسال کن ولی 99 تای دیگر داده ارسال نکن.
- Channel Bandwidth: خارج باند اجازه نداریم
- Channel Hopping: وقتی از یک کانال میریم کانال دیگه اونم محدوده پس آنلایسننس معنیش نیست حالا که لایسننس تداره با هر پهنهای باندی بتوانیم استفاده کنیم.

11: فرکانس روی propagation و ماکسیمم رنج تأثیر میگذاره. هرجی فرکانس بالا باید تضعیف بیشتره و در نتیجه رنج کمتری رو میشه با یک توان ثابت ارسال کرد. مثلا اگه 1 وات در اختیار داشته باشیم با فرکانس پایین رنج بیشتری داریم تا فرکانس بالا. پس فرکانس بالا برای کاربرد های رنج پایین هستش و فرکانس های آنلایسننس Sub-GHz با یک توان ثابت فاصله بیشتری رو میشه پوشش داد.

12: ولی مشکل Sub-GHz نخ داده پایینه و نمیشه داده زیادی ارسال کرد.
13: بسیاری کاربرد ها در این فرکانس های سبز رنگ قرار دارند.

14: (دقیقه 30). مثلا در یک خانه هوشمند به برق شهر وصل داشته باشیم و گره هامون توان داشته باشیم. اما یک سری گره ها Battery Power هستن و اون موقع انتخاب Communication Interface نقش زیادی روی توان میذاره. چون Communication Technology بسیار مهم میشه.

15: معیار 4 ام توپولوژی شبکه است. توپولوژی معنیش این است که ارتباط گره ها با هم به چه صورت است و انتقال داده به چه نحوی انجام میشه. در توپولوژی star یک (Access Point) base station مکری داریم که همه گره ها به اون وصل میشن. در مش یک سری نقطه تحت عنوان Mesh Router داریم که گره ها حول این Mesh Router ها با هم یا ارتباط مستقیم برقرار میکنن یا از طریق این مش ها به هم وصل میشن. در Peer To Peer گره ها با گره هایی که در رنج خود قرار دارد ارتباط مستقیم برقرار میکنند.

برای Short Range و Long Range کلا Star Topology رایج ترینش چون یک access point در یک نقطه جغرافیایی قرار میگیره و یک پوشش ارتباطی به وجود می آید. اگر چه بعضی جاها مش هم

16: دو بحث دیگه داریم که در اون 4 تا معیار دیده میشن ولی تحت معیار های مستقل هم به خاطر تاکید نگاه میکنیم.

یکیش دیواس های کاسترنیت هستش که توی کاربرد آیا دیواس کاسترنیت داریم؟ یعنی چی؟

در RFC 7228 برای این که یک تعریف واحدی از Node Constrained Node بده. منابع محدودی داره و روی ویژگی های شبکه تاثیر مینداه.

3 تا کلاس برآشون در این RFC 7228 تعریف شده:

- کلاس ۰: مثل گرde Push button که battery-powered هستن و میخوان ۱ بایت داده رو ارسال کنه. مموری کمتر از 10 کیلوبایت داره و حافظه مربوط به اون هم کمتر از 100 کیلوبایته

- کلاس ۱: مموری حدود 10 کیلوبایت و استوریج حدود 100 کیلوبایت داره

- کلاس ۲: رم و مموری بالای 50 کیلوبایت و پردازش و استوریج بیشتر از 250 کیلوبایته

17: در این جدول جزئیات بیشتر رو میگه.

* در کلاس ۰ نمیشه IP Stack TCP رو اورد یعنی پروتکل IP رو روش نمیشه بالا اورد و مکانزیم امنیت نمیشه روش آورد.

* در کلاس ۱ یک نسخه سبک از IP Stack رو میشه پیاده سازی کرد که در فضای بعدی میگیرم.

* در کلاس ۲ قشنگ میشه IP stack رو پیاده سازی کرد.

18: شبکه های Constrained-node: شبکه هایی که برای Constrained-nodes دیزاین شده و فرضش این بوده که برای گرده هایی تعریف بشه و انتقال داده اتفاق بیافته که گرده ها محدود هستند.

* نسخه 802.11ah کاستومایز شده برای IoT هستش.

19: یک اسم دیگر هم برای Constrained-node استفاده میشه ک Low-power and lossy network میگن. (LLNs)

20: آخرین بحث در معیار این است که این شبکه ها وقتی کاستومایز IoT بشن چندتا پارامتر رو باید بررسی کرد:

- Throughput و Data rate چقدر

- Latency چقدر

- Payload Overhead چقدر

(دقیقه 45)

21: در IoT از 100 bps داریم، که خیلی باینیه ولی به درد خیلی کاربرد میخوره. و تا چند مگابیت در ثانیه هم داریم که به درد LTE میخوره. اما معمولا Actual Throughput کمتر از data rate است زیرا بعضی وقتا داده ها هر برخی برای channel coding جهت تصحیح خطا اضافه میشود. بنابراین از 100 مگابیت مثلا میگیم داریم ممکنه 20 مگابیت اش داده باشه. معمولا جهت ایجاد تفکیک به اون بیت داده میگن throughput و به bps میگن data rate.

22: مثلا فرض شود یک پروتکل داریم که اگر در گیرنده اگر دچار خطأ شویم تصحیح کنیم. آنگاه از 150 kbps دیتا ریت واقعی برسه به 75 kbps.

23: در خیلی کاربرد ها که میخواهیم communication technology و access technology را میخواهیم تعیین کنیم latency loss packet بهشه باید انجام بدیم ولی همین کار delay داره و باید مشخص بشه برای اون کاربرد تاخیر تا چه حدی جایزه و همین باعث بشه آنلاینس ها در انتخابامون قرار نگیره.

24: در مورد Overload و Payload از اینجا باید fragmentation انجام بشه که در لکجر بعدی در مودش صحبت میشه. اون موقع اگر بخواهیم به 10 تا 128 بایت تقسیم کنیم مشکلاتی نظری تاخیر ایجاد میکنه چون باید بشکنه و از اون ورس هم کنه. هنوز استفاده از IP مخصوصا در کلاس های ۰ و ۱ بک Open topic هستش و کلی مسائل حل نشده داره. چرا اصرار داریم روی IP؟ چون همه گیر هستش و اگه بشه سارگار با IoT کنیم بهتره تا یک پروتکل جدید.

25: نکته مهم اینه که در خیلی از کاربرد های IoT معمولا small payload size داریم یعنی فرم هامون 1280 بایت است. حالا اگر لایه فیزیک اجازه نده 1280 بایت از صورت small payload size داشته باشد. در خیلی از کاربرد ها داده های املاح و رطوبت در 3 تا 5 بایت میشه کد کرد.

در دسیسایر از تکنولوژی های IoT که در لایه فیزیک payload size کوچیک رو Offer میدن. میگن کلا 127 بایت رو در MTU یا در LoRaWAN Lossy یا در MTU 250 بایته. جرا سایز لایه کم گرفته شده؟ یکی از مهم ترین دلیل هاش Loss زیاد است. در شبکه های معمول Loss خیلی کمه جون در فرکانس لاینس دار هستیم و از لحظه پردازش سیار خوب هستیم و تا 1280 بایت هم میشه فرم رو ارسال کرد. ولی در شبکه ای که Lossy می باشد فرض شود در بیت آخر از 1000 بایت (۸۰۰۰ این بیت) خطأ ایجاد شود. در این صورت نمیدونیم کدام بیته و باید retransmission انجام بشه. پس حجم بسیاری داده باید دوباره ارسال و تولید بشه و هم شبکه شلوغ میشه هم بازی مصرف میشه. از طرف چون در آنلاینس هستن data rate کمی دارن و زمان زیادی طول میکشه 1000 بایت ارسال بشه.

برفرض اگر فرض کنیم 100 bps داریم. انتخاب 100 بایت بهتره یا 1000 بایت؟ اگه 1000 بایت بهتره که فرم هامون 1000 بایت هستش و گیرنده باید کل 1000 بایت رو یک جا unpack کنه و بده لایه بالاتر. با توجه به 100 زمان زیادی طول میکشه و اگر loss بشه کلی زمان دوباره طول میکشه ولی اگر small payload size داشته باشیم راحت تر میتونیم دوباره ارسال کنیم.

پس دیتا ریت به 2 Small payload size دلیل ساخته شده:

- دیتا ریت پایین

- قراره over the air load time over the air داره. یعنی وقتی 1000 بایت بسته بشه فرم های زمان زیادی طول میکشه و در هوا زمان زیادی هستش. در صورتی که ما duty cycle داریم و در شبکه آنلاینس نمیشه رگ باری ارسال کرد و باید یک فاصله رو ارسال نکنیم

در صورتی که مثلا ما در ethernet میشه گفت payload size تا 1500 بایت رو سایبورت میکنه. البته خب در لایه فیزیک بیت بیت میره ولی گیرنده وقتی 1500 بایت تشکیل شد میده لایه بالاتر.

7: در این شکل میبینیم که Low Power WAN (LPWAN) از شبکه های سلولی هم range بیشتری دارد که باید سوال پشه که چرا انقدر به خودمون زحمت میدیم که رنج پیشتری رو پوشش بدیم. یکی از دلایلش اینه که در بحث IoT علاوه بر Low Cost برای ما اهمیت زیادی دارد. چون مثلا در یک کشاورزی هوشمند وقتی میخواهیم یک سری سنسور قرار بدیم. شبکه آن باید شبکه گرایی باشد. شبکه ای باشد که بابت دیتا به اپلیکیشن جلوتر ویکی از مهم ترین دلایل این که برای range بالاتر میریم سبب کاهش هزینه Operator ها و End User ها میشے.

8: کی از این هزینه ها اینطوری پایین میاد که در فرکانس آنالاینس باشه. روش دیگه که Operator ها نیاز به زیرساخت کمتری داشته باشند. حالا جزئیات رو میبینیم جلوتر ولی یکی از مهم ترین دلایل این که برای range بالاتر میریم سبب کاهش هزینه Operator ها و End User ها میشے.

9: حالا وارد جزئیات میشیم و در مورد 802.15.4 صحبت میکنیم که در دسته short range ها می باشد. حدود 300 کیلومتر در ثانیه data rate داره و مصرف توان متوسط و low power ای داره.

10: هدف گذاری 802.15.4 Low Cost هستش. پس متوجه میشیم در بحث فرکانس ارتباطی باید سراغ فرکانس های آنالاینس رفته باشه. اگر infrastructure short range باشه که هدف گذاری 802.15.4 wide area بود هزینه ها علاوه بر فرکانس آنالاینس باستقی infrastructure ارزونی رو هم داشته باشه.

11: نسخه های 802 دو لایه پایین رو در IEEE 802.3 Ethernet میشند. مثلا data link layer و Physical میکنند. حال ما یک Task group در 802.15 Task group در 802.15 که در مورد personal area network (short range) ها رو توضیح میدنند.

12: علاوه بر فرکانس آنالاینس و رنج پایین بسیار ساده باشند و پیچیدگی سبب میشے با هزینه کمتری بشه تولیدش کرد.

13: یکی از کاربردات این است که در toys and games کنسول های بازی ازش استفاده میکنند. در Home Automation میشے HVAC که رطوبت محیط رو میخواهد تنظیم که از این پروتکل استفاده میشے البته رقیب هم داره.

14: هرکدام از پروتکل ها و استاندارد ها یک چرخه عمر (Life cycle) ای دارند. البته لزوما به این معنی نیست که در انتهای ازین میره. همونگی در اسلاید میبینیم بعد هرکدام یک عدد سال وجود داره که backward compatibility داره. یعنی 2006 میتوونه 2003 رو بفهمه ولی لزوما 2006 رو بفهمه.

15: نکته مهمی که نیاز است در این مرحله بدنیم که این 802.15.4 فقط physical و mac layer است و نمیتواند یک شبکه و protocol stack کامل باشه. بقیه پروتکل ها مثل ZigBee که بک پروتکل استک هستند از 802.15.4 در لایه های پایین استفاده میکنند. مثل IP/TCP که در لایه پایینی از 802.3 که در لایه های از 802.3 معروف ترین Zigbee هستش که از 802.15.4 استفاده میکند.

16: اولین بار میبینیم ZigBee در 2004 اومند که یک سال بعد از زمانیه که 802.15.4 اومند.

17: فهمیدیم Protocol Stack میشے تمام لایه های شبکه رو داره. منظور از vendor specific یعنی یک Vendor ای بر اساس کاربردش یک اپلیکیشن خاصی درست کرده.

18: منظور یک گروهی متشکل از شرکت خصوصین که برای Interoperability یک Alliance تشکیل میدهند که Protocol stack رونهایی و استاندارد سازی میکنند.

19: ZigBee یک نسخه دیگری تحت عنوان ZigBee IP دارد. در ZigBee IP عادی لایه IP رو در بالاش نداره. یعنی در لایه Smart Energy IP که برای مدیریت انرژی و اندازه گیری هوشمندی باشد. وقتی میگیم Smart Energy یعنی در لایه اپلیکیشن یک سری جزئیات تعریف شده.

20: به دلیل overhead ای که IPv6 از Adaption layer گذاشتیم که کم شد که جلوتر مشاهده میکنیم.

21: در لایه فیزیک میدانیم با چه سوالاتی مواجه هستیم. یکیش اینه که wireless است یا با سیم. فرکانس کاری چه هست. چه range ای دارد. با دریافت رنج فرکانسی مصرف توان و محدوده پوشش رو میشے یک تخمینی زد. یک سوال دیگه اینه مازولیشن اش به چه صورت و چطوری 0 و 1 هارو در هوا منتشر میکند.

22: در مازولیشن بر اساس یک نوع مازولیشن خاص که به آن DS-SSS میکن کار میکند. جزئیاتش رونمیشه ورود کرد. کلیتش اینه که یک روش CDMA است که یوزر ها نه در زمان و نه در زمان فرکانس از هم جدان بلکه در حوزه کد از هم جدان.

23: همانطور که میبینیم از 2006 به بعد بیشتر بر اساس PSK و ASK ساخته شده.

- OQPSK: از 4 تا فاز مختلف استفاده میشے. یعنی مثلا 0 و 90 و 180 و 270 درجه. حسنیش اینه که من مازولاتور 4 تا سیگنال در ورودی داریم و 2 بیت ارسال میکنیم. در اینجا 2 Data rate Symbol rate هستش.

- BPSK: به صورت باینری هستش یعنی 2 تا سیگنال داریم و 1 بیت 1 بیت ارسال میکنند.
- ASK: اینم از نوع باینری هستش.

24: یکی از نکات در لایه فیزیک فرمت packet و فریم در لایه فیزیک است. هدر های لایه بالایی است که MAC layer به لایه فیزیک تحويل میده و حدود 1000 بیت دریافتی رو میده به مازولاتور. لایه فیزیک در گیرنده باید بداند شروع این فریم از کجاست.

25: به داده های گفته میشے که فرمتش از قبل معلومه. بیش درامدی است که میخواهیم به طرف اعلام کنیم. مثلا بین ارتباط بین انسان ها وقتی دست رو میریم جلو یک حالت preamble میخوایم بگیم سلام میکنیم و اونم دستش رو میره. پس یک فرمته که بین فرستنده و گیرنده توافق میشے و وقتی ارسال میکنیم گیرنده میفهمه قراره داده ارسال بشه. همونگی در Frame length از اسمش معلومه تعیین میکنند از بین 0 تا 127 بایت چه حجمی دارن و چون از 0 تا 127 هستش یک بایت داره.

33: یک از مهم ترین چیزی که باید در لایه mac layer ببینیم اینه که توپولوژی های آن چیا هستن. در 802.15.4 ما سه نوع توپولوژی star, mesh, peer-to-peer در توپولوژی mesh 2 node تا mesh 2 node میتوان به هم وصل بشن هم میتوان به یک mesh router وصل شن و ارتباط با اینترنت برآشون فراهم بشه.

34: در 802.15.4 عه نوع Node داریم. چرا 2 دسته؟ یک از دلایلش اینه که ما بتوانیم node هایی داشته باشیم که هم low cost باشن هم انرژی کمتری مصرف کنن. در مواقیع که مانیز نداریم باشیم میتوانیم هزینه و انرژی رو کمتر کنیم.

- FFD: تمام جزئیات 802.15.4 رو دارن.
- RFD: فانکشن های کمتری رو ساپورت میکنن

35: برای این که Personal Area Network داشته باشیم، باید یک FFD داشته باشیم که بهش PAN Coordinator میگن. ها با هر دستگاه دیگری میتوان ارتباط برقرار کنن ولی FFD* ها با خودشون نمیتوانن و فقط میتوانن با FFD ها ارتباط برقرار کنن. اگر داده ای برای ارسال به هم داشته باشن باید از طریق FFD یا PAN Coordinator با هم صحبت کنن.

36: هر PAN ای یک آیدی یونیک داره. یعنی میشه یک سری PAN کنار هم قرار داد که هر کدام یک ID PAN از یک PAN استفاده میکنن.

37: یک شبکه 802.15.4 در آخر مشابه این شکل هستن. به FFD ها با خودشون packet هارو میتوانن بین گره ها برقرار کنن. به کل این شبکه که یک Coordinator دارن میگین PAN که یک ID هم داره. حالا میشه یه FFD دیگه در کنارش باشه که بخواهد ارتباط برقرار کنه.

38: در حالت کل 4 تا تسلیک رو انجام میده MAC در 802.15.4
 • یک beacon که مشخص میکند Coordinator چگونه Select شود.

- انتساب دستگاه ها به PAN
- امنیت

- اگر خطایی در ارتباط وجود داشته باشد و 1 جا شون عوض شد بتونیم تشخیص بدیم.

39: ما 4 نوع frame داریم:

- Data frame: انتقال داده رو مدیریت میکند
- Beacon frame: همیشه PAN Coordinator میکند که یک سیگنال مشخص است. مثلا Hello من فلانیم Coordinator فلان شبکه و با این کار اعلام هویت میکند

یک دیگه از کاربرد های beacon هم اینه که Coordinator مدام سیگنال CSMA را میفرسته و علتش slot sense هستن. یعنی بوزرها اول گوش بدن اگر چیزی سنس کردن اون موقع حق ارسال دارن و اینطوری collision رخ نمیده → اینجا slot بندی هم میشه و علاوه بر sense کردن وظیفه slot بندی هم میکنه که بوزرها فقط اول slot ها حق ارسال داشته باشند ← برای سنکرون شدن بوزرها و تشخیص slot ها فاصله بین Hello کردن Coordinator رو به 10 تا slot مثلا تقسیم میشه.
 • اگر یک داده رسید به گیرنده بگیم که ACK بفرسته اون فریم
 • Command Frame: کارای کنترلی بین دیواپس ها

40: کل 127 بایت در اختیار MAC است. MPDU میشه کل دیتایی که در MAC تولید میشه و میدن به Physical layer.

بسه ای که در مک درست میشه سه بخش داره:
 • MHR

• MSDU: سرویسی است که MAC به لایه بالا میدهد. و لایه های بالاتر انقدر داده میتوانن در اختیار MAC بدن که بده به لایه فیزیک.
 • MFR: فوت نقش Logical link control دارد که یک سری داده 0 و 1 اضافه میکند که گیرنده قابلیت تشخیص خطأ رو داشته باشه.

41: این جا جزئیات بیشتری از فریم مک میبینیم:

• MHR: 4 تا 20 بایت برای Addressing هستش که مشخص میکنه مقصد و مبدأ کجان. حالا این که 1 بایت یا 2 بایت اختصاص بدیم بستگی به کاربران داخل PAN می باشد. در حالت 4 بایت 2 بایت سورس 2 بایت مقصد و برای 20 بایت هم باز نصف نصفه.
 • Sequence number: مثلا ما گیرنده این و هر بسته دریافتی رو میخوایم ACK بدم. باید اول بگیم فلانی من بسته رو دریافت کردم. کدام بسته؟ باید یک شماره گذاری داشته باشیم که بعد به آخر رسیدیم دوباره reset میکنیم.

42:

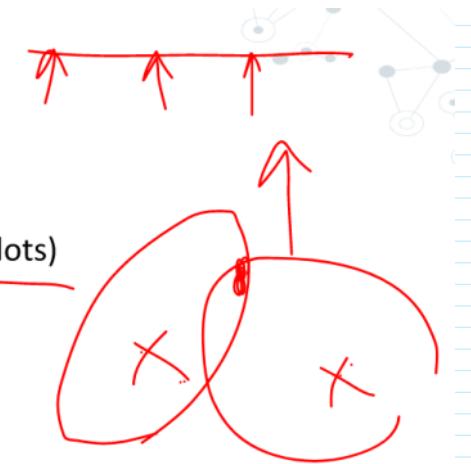
• Frame control: یک از کاراکتر اینه که نوع frame رو مشخص میکنه. (از اون 4تا).

43: در Frame control 3 بیت اولش نشون میده نوع Frame چیه. با وجود این که 4 تا داریم 3 تا بیت میگیریم چون در آینده ممکنه کاربرد جدید بیاد و یک فریم جدید اضافه بشه. در این موقع نباید پروتکل از این بده بلکه بیت های رزرو نگه میداریم.
 در بخش ACK اش اگه 0 باشه فرستنده میگه ACK نمیخوام ولی 1 باشه میگه میخوام وقتی داشته باشیم از طرف گیرنده دیگه دیتا مهم نیست

47: چرا برای beacon frame ها هم sequence number میگیریم؟ چون مطمئن بشیم 2 beacon با هم فرق دارن و اگر یکی اون وسط lost باشه و ما سومی رو دریافت کردیم فکر نکنیم اینا 2 تا متولی ان و اشتباه slot هارو تقسیم کنیم.
 هم بر وقیه که یک بسته ای خیلی حیاتی هستش و نمیخواهد منتظر بقیه بمونه برا اوشا یک slot رزرو میشه.

50: ما سعی میکنیم تا حد امکان هدر هارو کوچیک کنیم. از این رو در 802.15.4 ما یک short address هم داریم که 16 بیتیه و در 2 بایت آدرس رو به جای 20 بایت اختصاص میدیم که محدودیتش اینه که مختص به یک PAN هستش.

51: CA: ما وقتی ارتباط سیمی داریم وقتی فرستنده ها داده ارسال میکنن میتوانن متوجه بشن که collision رخ داده ولی در بی سیم نمیشه:

از این رو در پی سیم سعی شده Collision Avoidance رخ بده که یکیش همین slot بندی است.

Contention Free: یک تایم اسلات گارانتی میشه برای یک دیوایس که ارسال کنه.

52: تنها نمانی اتفاق میافته که star Beacon-enabled داریم.
53: همونطور که گفته شد در Slotted CSMA بین 2 تا beacon رو مثلث 16 تا اسلات بندی میکنیم:

بعد از این ما بین بوزرا رندم میتونن به اسلات بردارن ولی یه سریاش GTS عه که رزرو شده برای کارای حیات.

54: در این اسلاید هم توضیح داده میشه که 16 تا اسلات بین superframe تخصیص داده میشه که اولین slot برای beacon هستش.

55: وقتی که یک داده میخواهد به coordinator بفرسته از CSMA استفاده میکنه و ارسال میکنه.

اما وقتی که coordinator میخواهد به دستگاه بفرسته این اول beacon announce میکنه در بعد دستگاه مورد نظر از طریق یکی از اسلات ها میگه من آمادم دریافت کنم و اون موقع coordinator استفاده میکنه برای ارسال CSMA-CA

57: وقتی هم که Non-beacon هستیم slotted sense کردیم ارسال میکنیم که تضمینی نیست.

1: به طور کلی 802.15.4 نسخه هاش با سال اون نسخه ای که release میشه معرف میشه. یک موقع های هم یک سری حروف میگذارن. اینطوری میگن که IEEE Amendment (الحق) به Specification های پروتکل ها اضافه میکنه. مثلا مبینیم 2012-15.4e-802.15.4 هم اشن میشه الحق که معمولا در موضوع IoT هم هستش. بعد ها این الحق ها میشن یک اصل برای نسخه بعدی

2: الحق و برای این استفاده شد که از این پروتکل در smart grid استفاده بشه که تبادل انرژی بین خانه ها و انرژی خورشیدی و .. رو اشاره داره. فاصله node ها short تا medium هستش و طولانی نیست.

شبکه های SCADA شبکه های کنترل صنعتی هستند. Public lighting اینه که چراغ های یک کوچه همیشه روشن نباشه بلکه مثلا یک فردی عبور کرد روشن بشه.

3: در الحق e مربوط به mac layer هستش که خواسته بهبود بدء

4: مهم ترین تفاوت بین 802.15.4 و 802.15.4e در حجم payload size می باشد.

5: لایه فیزیک g و e: وقتی payload رو زیاد میکنیم دیگه در IPv6 استفاده میکنیم دیگر به fragmentation نیاز نداریم. از بدی حجم payload بالا هزینه زیاد از لحاظ انرژی است چون وقتی یه خطداشته باشیم کلش باید از اول ارسال بشه. از جهت **اشغال کانال** هم هزینه داره. بنابراین از CRC استفاده بشه که یک سری بیت به صورت هوشمندانه اضافه میشه که قدرت بیشتری برای تشخیص و تصحیح خط را در اختیار میگذاره.

6: تفاوت دیگه بحث Security header و یک Auxillary Security header رو داریم.

7: موقعی که داشتیم structure format رود لایه mac برای 802.15.4 میگفتیم گفتم سه تا بخش داره که تو شکل مبینیم. در frame control frame سه بیت اول نوع beacon میکنے که بود یا ack یا ...

بکی از این فلگ ها security بود که ایا فعال هست یا نیست. اگه 1 شده باشه یک هدر اینجا اضافه میشه تحت عنوان Auxillary Security frame payload که از سهم آن وسط کم میشه و به هدر اضافه میشه.

9: دومین پروتکل از دسته short range ها که از 802.15.4 هم Bluetooth low energy نیاز نداشت. نسخه اول توسعه نوکیا در 2006 اومد البته اسمش Wibree بود. بعد شد و در قالب iPhone 4s هم اولین گوشی ای بود که این را داشت.

10: بسته به انتخاب در لایه فیزیک سرعتش از 0.2 Mb/s هم بیشتر میتونه بشه و به 1 برسه.

برای cost پایین:

- استفاده از فرکانس آنالاینس

- معماری ساده

11: در مقایسه با پروتکل هاش BLE از اسمش معلومه انرژی کمتری داره و استک اش شبیه بلوتوث کلاسیک.

- Controller: لایه فیزیک و لینک. معمولا هم یک SoC هستش

- Host:

- Profile با Application:

12: معماری از سه بخش تقسیم شده:

- Link Controller: کنترل کننده لینک که لایه فیزیک و لینک

• Host: مجموعه ای برای یک کاربرد خاصی مورد استفاده قرار بگیره یک سری Functionality های بالای لایه فیزیک و لینک هست که برای انواع profile ها مورد استفاده شده است.

14: برای BLE data streaming خوب نیست و زمانی استفاده میشه که یک small packet ای سریع ارسال بشه. هیچ موقع یک دورین را نمیبینیم که BLE استفاده کنند. دو حالت :

- Master: تحت عنوان Central device میتونه به تعدادی Slave وصل بشه

- Slave: در sleep mode هستن و عموما در wake up mode save energy میشن که بخوان master packet ای از دریافت کننده.

16: در مقایسه بین data rate و throughput، مبینیم که در کلاسیک 1 Mbit/s 0.7 اش شده 0.27 ولی در BLE همون شده 0.27. یک از دلایلش میتونه هدر های بیشتر در نظر گرفت. با مثلا این که مستر برای بیدار کردن باید اسلیو رو بیدار کنه (البته باید دقیق تر بررسی کنیم)

17: در لایه فیزیک 40 تا کانال داره (نصف شد) که 3 تاش برای کارایی کنترلیه که مشخص بشه مستر و اسلیو کیه.

19: این مازولیشن مورد بررسی قرار نمیگیره تو این درس. فقط در این حد بدونیم که بین فرکانس ها پرش میشه به صورت شبیه تصادفی. وقتی میگیم شبیه تصادفی چون از نظر ناظر بیرون تصادفیه ولی بین فرستنده و گیرنده توافق شده.

20: سه فرایند توسط L2CAP که در Host هست انجام میشه.

- اعلیین مستر و اسلیو

- کسی که تازه وارد شده میخواهد بینه مستر کیه اسلیو کیه

- Connection establishment

21: یک روش ساده ای که device ها میتونن حضورشون رو به بقیه بهمون و اجازه میده که master شد این **Advertisement** تحت عنوان broadcast data connection ای برقرار بشه. وقتی یک device name، Supported services، TX Power Level و device name را بفرسته.

40 تا کانال داشتیم که 3 تاش برای Advertisement بود و توسط اون 3 کانال ارسال میشه.

سؤال: چرا یکی از Power level **Advertisement** ها فرستنده shareit ارسالی رو هم میفرسته؟ در shareit یکی از کارایی که میکنے اینه که device های اطراف رو شناسایی میکنند که عموماً توسط Hستش. بعد میاد یک سری دایره های میگذاره. این یک مفهوم داره و نشون میده که فلان دستگاه نزدیک تره از بقیه. این کار اینطوریه که مثلا 2mW یک ارسال میکنند ولی ما در گیرنده 1.5mW دریافت میکنیم. بعد یکی دیگه 1mW میگذاره. اینطوری میفهمیم کدوم نزدیک تره.

23: در Active Scanning ما بعد شنیدن Advertisment ما میفرستیم Scan request ما Advertisment باشه که علاقه بهش نداشته باشیم. مثلا در وقتی

کلیک نکنیم یعنی علاقه نداریم و نیازی هم به تبادل داده نداریم.

:25 مثال shareit رو اینجا بهتر میشه مثال زد. ما وقتی کلیک میکنیم initiator میشیم و تقاضای ارتباط میدیم. اون فردی که درخواست ارتباط رو میده میشه Master و اون یکی میشه slave. برای یک عدد master برای یک عدد slave :Hybrid :26

:27

2: این که میگیم توی سال 1997 دیتا ریت 2 مگ بود بعد 1999 شد 6 تا 54 مگ اینا دستوری نیست وابسته به لایه های پایینیه.

3: در سال 2008 میبینیم برای Fast roaming بود که برای یک محیط بزرگ استفاده میشه. مثلاً بخوایم در دانشگاه امیرکبیر یک 11.802.11 ارایه بدم. یعنی مثلاً از دانشکده کامپیوتر در میایم برمی تو محوطه راه برمی بسته به این که تزدیک کدوم Access Point میشیم اتوماتیک به سرعت خودش وصل بشه ته این که دست وصل کنیم.

نسخه 802.11ah رو ما علاقه داریم که در ساب گیگاهرتز داره کار میکنه. که دو هدف داره:

Low Power •

Range بالای رو در مقابله بقیه نسخه ها ایجاد بکنه.

که از بدی هاش اینه که کم میشه که قلاً مور کردیم.

4: در ad 802.11.ah چون بالای 1 گیگاهرتز هستش رنجش کم هستش و بالعکس 802.11.ah میتوینیم در یک کیلومتری اش باشیم کانکشن داشته باشیم ولی دیتاریت کمه

5: معماری 802.11 بک LLC داره ک مربوط به اضافه کردن بیت برای تصحیح و تشخیص خطاست که بین همه نسخه ها مشترکه.

اما mac layer مهمترین فانکشن آن DCF عه که یک مکانیزم برای دسترسی به کانال مبتنی بر رقبابت است که بر اساس یک مکانیزم کاربری به مدیا دسترسی داشته باشن که جلوتر میبینیم.

6: WiFi قبل 802.11.ah روی ساب گیگاهرتز کار نمیکرد که یک سری چیزراو سایپورت نمیکرد ک در اسلاید میبینیم.

7: WiFi HaLow WiFi Low Power اش یعنی Low Power و HaLow اش برعکس ah هستش و تلاش شده سعی Hello درش بیارن. که با هدف مصرف توان کمتر نسبت به وا فای قابل و رنج بیشتر طراحی شده. رنجش تا 1.5 کیلومتر میتوانه پوشش بده که نسبت به قبیل قبلی که تا 500 متر رو پوشش بده و همین سبب شده به ah بگیم دیگه LAN نیست و به گونه ای WAN عه ولی حلا جز LAN حسابشون میاریم.

8: جاهایی که میخوایم مانیتور محیط بکنیم یا زمین کشاورزی داریم یا سنسور در محیط صنعتی داریم یا خانه هوشمند، یک سری سنسور در کاربرد IoT داریم که حداقل در 1 کیلومتری gateway قرار میگیرن.

همچنین میتوانه نقش Backhaul aggregation داشته باشه: بهش وصل بشن که به اینترنت ارتباط برقرار کنن. وقی اهمیت داره که سنسورا بخوان با cloud ارتباط داشته باشن.

کاربرد سومش اینه که وا فای رنج رو بالاتر میره و فاصله بیشتری رو پوشش میده. حتی گفته شده که 802.11ah برای cellular traffic offloading هم خوبه. یعنی شبکه های داخل گوشی که داره ترافیک اینترنتی رو دریافت و آپلود میشه offload بشه به 802.11ah. یعنی در یک سری محیط به جای این که به شبکه cellular وصل بشم و به access point base station وصل شیم به های وا فای وصل بشیم. به اصطلاح میگن offload و load ما از شبکه cellular به 802.11ah آف میشون. مزیت این کار برای Operator و مشتری چیه؟ برای در جاهای شلوغ و قیمت پایاده سازی که پهنانی پاند بیشتری برآش میمونه. یعنی چی؟ هرچند که برای Access Point باید هزینه بدم، این هزینه کمتر از اون فرکاس لاینس دار هستش. و این یوزرها در یک شاعع یک کیلومتری Mobility کی دارن که مشتری ها یک ساعت تا دو ساعت در یک مکان هستن. و با این کار ما فرکانس آنلاینس رو برای اونا میداریم و فرکانس های لاینس هارو میداریم برای بقیه که زیادی در جاده ها دارند و ...

9: روی سابگیگاهرتز آنلاینس کار میکنه. که فرکانس های ISM رو داریم مشاهده میکنیم

10: براساس OFDM که پهنانی پاند رو بر اساس یک سری فرکانس تقسیم میکنه و هر فرکانس رو به یه سری کاربر میده. در مقایسه بین ah و ac، میبینیم ac تا 60 گیگاهرتز داره و ah تا یک دهم اون کانالاش هستش. انتظار داریم دیتا ریت هم یک دهم ac باشه.

برای ah میبینیم که دیتاریت 100 کیلوبیت در ثانیه هست که برخی کاربرد های IoT میشه گفت more than enough هم هست! مثلاً سنسور های کشاورزی دیگه دیتاریت بالای نمیخواهد.

11: از نظر Coverage میبینیم حتی یک ah هم داریم که پوشش اش از ah بیشترم هست.

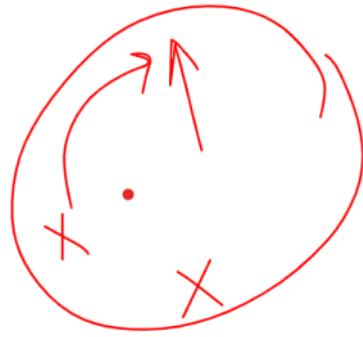
12: در لایه فیزیک گفتم که مالتیپلکسینگ اشون از نوع OFDM هستش. فرکانس کاری هم که گفتیم ساب گیگاهرتز هستش. در لایه MAC 802.11 MAC که برای مقابله با error موثر ترین جا در MAC هستش. میدونیم که یکی از وظایف مهم MAC کیه؟ Logical Link Control بشه که تصحیح و تشخیص خطأ هستش. البته لایه های بالا مثل TCP هم برای خط کنترل میکنند که میگن ارسال مجدد بشه اما بهترین جا MAC Layer هستش.

13: در لایه 802.11h frame exchange استفاده میکنند که به این صورت که اون Source station که میخواهد داده ارسال کنه داده اش رو ارسال میکنه و مقصد ACK میفرسته و آگه مبدا ACK رو دریافت نکرد از اول میفرسته. (کلیت protocol (Frame exchange protocol).

برای اجام (قبل از ارسال داده) این کار بایستی 4 تا بسته رد و بدل بشه. اول RTS فرستاده بشه که بگه من فلانی هستم و میخواهم برای بهمانی داده ارسال کنم (خود داده رو نمیفرسته). مقصد که این رو دریافت میکنند clear to send میفرسته و میگه که OK من آمادم دریافت کنم. بعدش مبدا داده رو ارسال میکنه و مقصد هم ACK به فرستنده میفرسته.

چرا از Aloha و عادی استفاده نکردن؟ میومند و آگه Collision رخ داد از مکانیزم های Aloha مثل صیر به زمان زندم و ارسال مجدد استفاده میکردن. این مکانیزم بیشنهاد دادی چه مزیت دارد؟ با ارسال RTS و CTS اصلیش بر این اساسه که اگر قراره Collision ای رخ بده برای چی حجم زیادی داده ارسال بشه؟ میان رقبات رو برای تقاضا میندازن و اگر Collision هم داد روی RTS رخ میده و بالاخره یکی RTS اش به مقصد میرسه و CTS واقعی برگردانده شد بقیه متوجه میشن و ساكت میشن. ولی لزومی نداره بقیه داده بدون collision باشه اگره این روش تردد.

چه زمان ممکنه collision داده رخ بده؟ وقی مثلاً 2 تا node در رنج هم باشن RTS وقی بشنو جفتشون متوجه هم میشن و وقی CTS رو میشنون اون یکی میفهمه که برا اون نیست و ساكت میشه:

ولی اگه یک گره ای خارج از دید اینا باشه دیگه RTS اونارو نمیشنو و وقتی CTS میشنو میفرسته.

13: تمکر 802.11ah Mac layer در Power consumption بوده و اجازه داده sleep mode هم Wifi station داشته باشند. قابلیت اینو داره که user های زیادی بهش وصل بشن و short low-bit rate transmission یعنی مقدار بیت کمه و زمان کوتاهی برای ارسال نیاز دارن برای کاربرد های کشاورزی و ... مناسب است.

14: برای توبولوژی هم mesh star ساپورت میشه. در 802.11ah از آتن های جهت دار استفاده شده: باعث میشه در یک فرکانس در یک جهت خاص به یک یوزر ارسال کنیم. و همین فرکانس رو میشه برای کاربری که در نقطه جغرافیایی دیگر هم هست استفاده کنیم. ولی اگر از omni-directional استفاده میکردیم دیگر نمیتوانستیم یک فرکانس رو به 2 کاربر ارسال کنیم (تدخیل به وجود میومد).

15: دیدیم که 802.11ah برای پاسخ به نیاز IoT یعنی هزینه کم و براورده کردن نیاز دیوالیس های زیاد و مصرف کم توان customized شده و هر 3 نیاز مورد نظر رو براورده میکنه.

16: تا الان PAN ها و LAN ها بودن رو بررسی کردیم. حالا وارد Long range میشیم که به اسم WAN میشناسیم.

17: در مقایسه بین WiFi روی آنالاینسنس هستش و رنج کمتری نسبت دارد. ولی بدی شبکه های سلولی اینه که به شدت انرژی مصرف میکنه. بنابراین شبکه های Long range مثل LPWAN اومدن که خاص IoT طراحی شدن. برای براورده نیاز هایی اعم از مصرف توان کم و رنج بالا

18: وقتی Long Range باشه زیرساخت هزینش میاد پایین. مثلا در شهر تهران اگه 750 کیلومتر مربع در نظر بگیریم، اگر Point Access قرار بدهیم که تا 10 یا 15 کیلومتر رو بوشش بده، اگر 10 در نظر بگیریم میشه بک دایره با شعاع 10 کیلومتر که میشه مساحت 314 کیلومتر مربع. و اگر 750 رو تقسیم بر 314 کنیم میبینیم در حالت ایده آل با 2 تا point Access میشه بوشش داد. البته خب اینا ایده آله و وقتیه که مواعظ نداریم.

در شرایط واقعی با 10 تا 20 Access Point میشه تهران رو بوشش داد. که هر کدام 400 500 دلار قیمتیشه. با 3 تا پراید میشه اپراتور IoT راه انداخت که هزینه پایینی است. با این هاش تا 10 سال کار میکنه. هزینه های برای اپراتور از 2 جهت در نظر گرفته میشه:

- زیرساخت: که برای IoT ارزونه
- فرکانس: که برای IoT آنالاینسنس است
- پس هزینه هایی که برای ارسال پکت ها در نظر میگیریم باید در حد تک تومن باشه!

22: چرا LAN ها و WAN های فعلی برای IoT مناسب نیستند؟ علتش رو نوشته

24: برای 5 تا هدف که تعیین کردیم باید چیکار کنیم؟
برای Long range

- فرکانس رو مباریم روی Sub-1GHz
- تکنیک های مازویلسن خاص هم داریم که تو اسلالید میبینیم اینا در برابر نویز خیلی مقاومن دو انتخاب فوق در لایه فیزیکی اتفاق میافته.

25: برای Low Power مصرف توان زیاد از کجا میاد؟

- تضعیف زیاد داریم و باید با توان بیشتری ارسال کنیم. همین که مایم روی Sub Ghz تضعیف کم میشه و با توان کمتری میشه ارسال کرد.
- Computation: هرجی برای Medium Access و فیلد های که توی پروتکل دیزان داریم بیشتر محاسبات کنیم و پروتکل پیجیده تر باشد باید میکروکنترلر بیشتر روشن باشد و این یعنی مصرف توان بیشتر. بنابراین سعی کردن offload device رو از طرف چون gateway به برق شهر وصله سمت یوزر پیجیدگی کم میشه

26: چطوری به Low Cost میرسیم. خود Hardware حدود 5 دلاره و connectiviy subscription هم قراره به ازای هر unit ای 1 دلار باشه (حالا ماهیانه یا روزانه بستگی به این که چه میزان داده داریم).

برای هزینه کم باشه باید هزینه OPEX و CAPEX اپراتور بیاد پایین. CAPEX میشه هزینه هایی که برای راه اندازی خرچ میکنیم، سرور میخربم، gateway رو در یک بلندی قرار میدیم، کلاد و ...

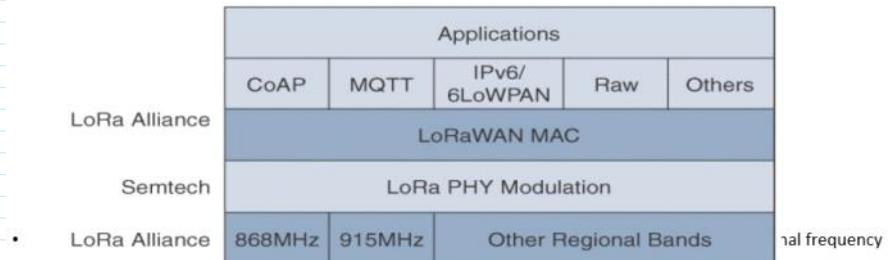
OPEX میشه هزینه Operation، مثلا کولر گذاشتن برای Cooling، maintenance، اگه باگی داشت رفع بشه، پاسخ به سوالای مشتری و

برای کاهش هزینه CAPEX خب همین که Long range station هستن تعداد station ها میاد پایین.

برای OPEX هم وقتی تعداد سایت ها کم باشه نیرو کمتری برای نگهداری میخواهد.

Physical and Link Layers Protocols- LoRaWAN

- LoRaWAN Layers

ماژولیشن LoRa به صورت Close Source درست شده و جزئیات کمی ازش بیرون نه. مجموعه ای از شرکت ها با منافع مشترک برای درست کردن LoRaWAN هستند و به صورت Open Source هم هستند.

برای این که تفاوت بین MAC و PHY Modulation قرار بگیره ما 2 تا داریم:

لایه فیزیکی: LoRa •

استانداردسازی LoRaWAN •: یعنی کل مجموعه MAC و لایه فیزیکی که توسط LoRa Alliance میشه

LoRaWAN-Standardization and Alliances

- Initially, LoRa was a physical layer, or Layer 1, modulation that was developed by a French company named Cycleo. Later, Cycleo was acquired by Semtech (in 2012).
 - Semtech LoRa as a Layer 1 PHY modulation technology is available through multiple chipset vendors.
 - Semtech has licensed its LoRa intellectual property (ip) to other chip manufacturers, such as HopeRF, Microchip, Dorji, etc.
- Optimized for long-range, two-way communications and low power consumption, the technology evolved from Layer 1 to a broader scope through the creation of the LoRa Alliance.

خود LoRa (لایه فیزیکی) یکی از مهم ترین سوالش اینه که ماژولیشن اش به چه صورته. ابتدا توسط یک شرکت فرانسوی (Cycleo) درست شد سپس Semtech خریدتش.

LoRaWAN-Standardization and Alliances

- To differentiate from the physical layer modulation known as LoRa, the LoRa Alliance uses the term LoRaWAN to refer to its architecture and its specifications that describe end-to-end LoRaWAN communications and protocols.

LoRa Specification

- The range between LoRa sender and receiver depends on the environment the equipment operates in.
- Indoor coverage largely depends on the type of building material used.

Urban areas (towns & cities)	2-5
Rural areas (country sides)	5-15
Direct Line of Sight	>15

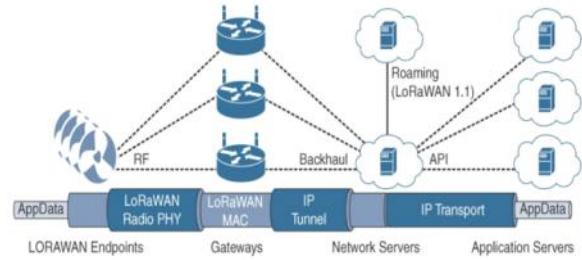
- Some notable records: Andreas Spiess, ground to ground connection: 212 km (= 131.73 miles)
Weather balloon to ground connection: 702.67 km (= 436.61 miles)

از نظر LoRa Specification در محیط Urban area ما معمولاً 2 تا 5 کیلومتر رو میتوانیم پوشش بدیم. در Rural Area 5 تا 15 کیلومتر و جایی که خارج از شهر باشیم مثل جاده تهران قم بالاتر از 15 کیلومتر هم میتوانیم ارتباط مبتنی بر LoRa داشته باشیم.
با فرض این که تهران 2 km² 730 است. با فرض 2 کیلومتر پوشش حدود 56 تا Access Point برای پوشش تهران نیاز داریم.
سوالی که باید جواب بدیم اینه که این پوشش زیاد از کجا میاد؟

• LoRaWAN

– Topology

- Star of stars

application Server ما با ارتباط بی سیم با یک سری gateway در ارتباطن و gateway ها با سرور های Lora و اونم با node

- End-devices:

- Perform the communication gateways using LoRa and LoRaWAN technologies.

- Gateways (i.e., base stations):

- Dispatch the LoRaWAN frames from the end devices to a network server using a back-haul interface with higher throughput, usually via Ethernet, 3G/4G, satellite or Wi-Fi.

- The Network Server:

- Decodes the packets sent by the devices, performing security checks and adaptive data rate, thus generating the control data that should be sent back to the devices.

- Each Application:

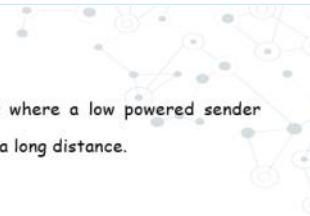
- Receives data from the network server. It should decode the security packets and uses the information to decide the action in the application.

چهار کامپونت مهم:

- Actuator :End Device
- Base station :Gateway
- Network Server
- End Device: تصمیمات های هوشمند رو میگیره و میده به Application Server

LoRaWAN- Topology

- LoRa is an acronym for Long Range and it is a wireless technology where a low powered sender transmit small data packages (0.3 kbps to 5.5 kbps) to a receiver over a long distance.
- A gateway can handle hundreds of devices at the same time.

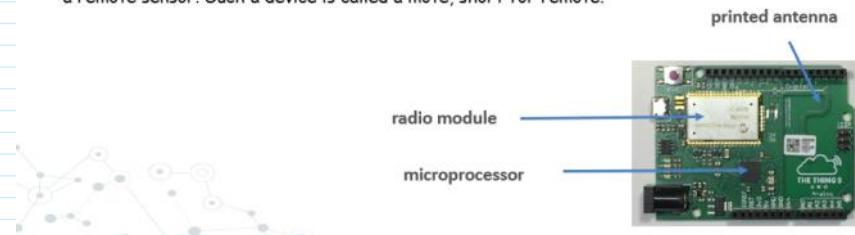
The Things Gateway
(gateway / concentrator)

The Things Uno (end node)

LoRa End-Node

- A LoRa end node consists of 2 parts:
 - A radio module with antenna.
 - A microprocessor to process for example the sensor data.
- End nodes are often battery powered.
- A LoRa device (end node) has a wireless transceiver. If this device also has sensors, this device acts as a remote sensor. Such a device is called a mote, short for remote.

LoRa Gateway

- A LoRa gateway consists of 2 parts:
 - A radio module with antenna.
 - A microprocessor to process the data.
- Gateways are mains powered and connected to the Internet.
- Multiple gateways can receive data from the same end node.
- The gateways can listen to multiple frequencies simultaneously

معمولاً End node ها با باتری کار میکنند ولی gateway ها به برق شهر وصل میشون. بنابراین مهمه ببینیم در جزئیات LoRaWan چطوری Low Power شده.

LoRaWAN: Specification

- The most critical factors in a LPWAN are:
 - Network architecture;
 - Communication range;
 - Battery lifetime (low power);
 - Robustness to interference;
 - Network capacity (maximum number of nodes in a network);
 - Network security;
 - One-way vs two-way communication;

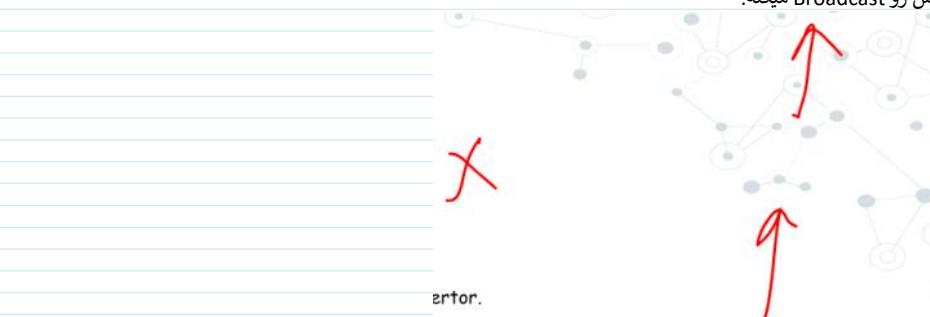

Characteristic	LoRaWAN
Topology	Star or Star
Modulation	SS Chirp
Data Rate	290bps - 50kbps
Link Budget	154 dB
Packet Size	20-256 bytes
Battery lifetime	8 ~ 10 years
Power Efficiency	Very High
Security/Authentication	Yes (32 bits)
Range	2-5 km urban 15 km suburban 45 km rural
Interference Immunity	Very High
Scalability	Yes
Mobility/Localization	Yes

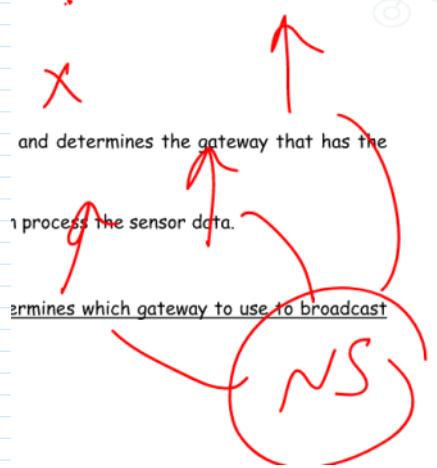
توبولوژی Star of Star جلوتر توضیح داده میشے
SS Chirp هم مهندس باکی جلوتر میگه
با توجه رنج بالای که داریم یکی از هزینه هایی که باید بدیم اینه که دیتا ریشن کم میشه.

- End Node:**
 - broadcast its data to every gateway in its vicinity.
- Gateways:**
 - Forward this packet to the network server. It is only a protocol convertor.
- Network Server:**
 - Collects the messages from all gateways and filters out the duplicate data and determines the gateway that has the best reception.
 - Forwards the packet to the correct application server where the end user can process the sensor data.
- Optionally the application server can send a response back to the end node.**
 - When a response is sent, the network server receives the response and determines which gateway to use to broadcast the response back to the end node.

در شبکه های LoRaWAN ما پیچیدگی رو از سمت End Device به سمت Gateway بردیم. سعی میکنیم ما کمترین پیچیدگی رو داشته باشیم و کمترین وظیفه رو داشته باشیم. هر node ای دیتا اش رو Broadcast میکنه.

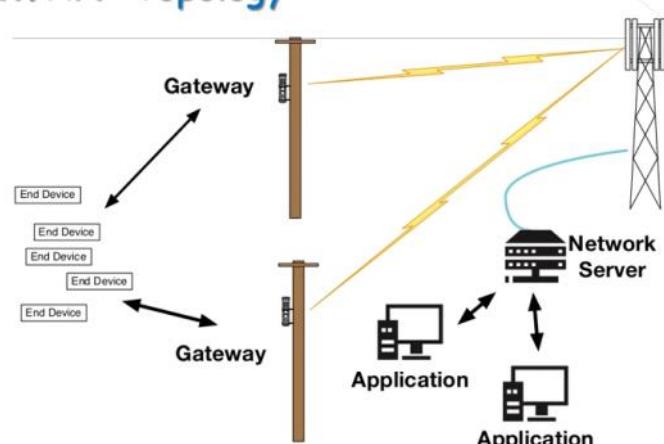
یعنی این Node پیاپی که میده برای هر 2 تا base station میره. اما پکیشون وظیفه decode کردن و ارسال به core هستش. (در شبکه سلولار که از یک assign base station ما میشیم به یک دیگه میگیم (Handover)). در شبکه LoRaWAN چنین اتفاق نمیافته. یعنی end device اینها associate نمیشه به base station. یک پیام رو broadcast میکنه و همه میشنون. این gateway ها یدونه نیستن. همسنون (base station demodulate میکنن و میفرستن به network server). در شبکه های سلولار ما unicast میکنیم به یک base station میگیم به یک broadcast میگیم ممکنه که وقتی broadcast میگنیم

یک پیام رو از 3 تا gateway مختلف مشاهده کنند. پس یک از کاراش اینه که متوجه بشه کدومش بدون خطا است و بقیه رو حذف کنند. و اون gateway که بهترین گیرنده بوده رو داخل دیتابیس خودش بناره.

برای شبیه سازی اون گره ما چشمشو میننده یه packet ای رو ارسال میکنه (مثلا هوا فلان درجس). هر 3 تا gateway دریافت میکنند و هر کدام میگن با چه شدنی دریافت کردن. (برحسب dB) بعد اطلاعات رو از Application Server بفرستیم که Downlink هستش رو NS NS بهترین reception دارد و انتخاب میکنند. آیا به هر سه تاش میده؟ نه. میده به best reception اگه به هر 3 تاش میداد چه اشکال پیش میومد؟ اون موقع 3 end node دریافت میکرد که مشخص میکرد کدومش رو قبول کنه و پیجیدگی محاسباتی میرفت بالا

یک از مهم ترین پیجیدگی که حذف شده اینه که عملیات Association نمیشه درست کرد. این که user ببیند base station خودش رو تشخیص بدنه

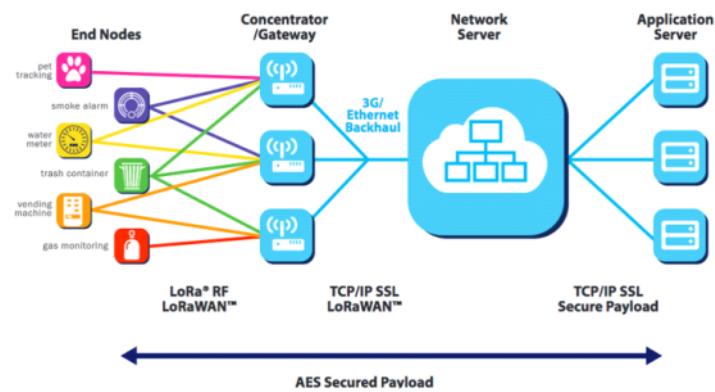
مشاهده میکنیم ارتباط gateway با NS به صورت پی سیم میتونه بشه. حق با 4G چون به برق شهر وصلن و Low power بودن اهمیت نداره.

- LoRaWAN network architecture is deployed in a star topology.
- End nodes are not associated with a particular gateway. Rather, when a node sends data, it is typically received by multiple gateways.
- Each of these gateways, in turn, forwards the received data toward the cloud-based network server using some backhaul technology.
- The network server is responsible for all complex and intelligent functions:
 - it manages the network, filters redundant received data, performs security verification, schedules acknowledgments through the most optimal gateway, and performs adaptive rate control, etc.
- A key feature of this architecture is that no handover mechanism is required from one gateway to another to support the mobility of end nodes.
 - Therefore, it is straightforward to enable IoT asset tracking applications.
- Another key feature is the built-in access redundancy, where the failure of a gateway or path toward the network server is handled by sending redundant copies of data packets

پس دیدیم که Star هستش ولی هر node پر handover موردنظر gateway نشده. این اینه که دیگه نیازی نداریم. فایده دیگش خطا کمتره چون چندتا gateway گوش میدن

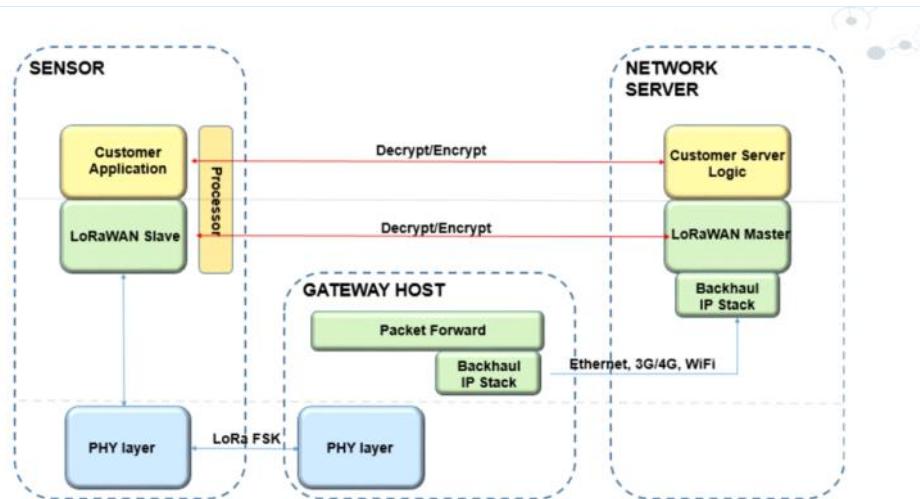
- LoRaWAN network architecture is deployed in a star topology.

- The communication between the end node and gateway is bidirectional which means the end node can send data to the gateway but it can also receive data from the gateway.

- LoRaWAN- LoRa gateway

- A LoRa gateway is deployed as the center hub of a star network architecture.
- It uses multiple transceivers and channels and can demodulate multiple channels at once or even demodulate multiple signals on the same channel simultaneously.
- LoRa gateways serve as a transparent bridge relaying data between endpoints, and the endpoints use a single-hop wireless connection to communicate with one or many gateways.

از نظر پروتکل ما در لایه فیزیکی End device و NS داریم.
از Gateway به End device ارتباطات توسعه LoRa هستش.
همونطور که گفته شد NS Gateway تا NS ارتباطات همه چی میشه باشه.

Few Use Cases Using LoRa Technology

• Smart utilities

- Power transformer monitoring
- Water level monitoring
- Utility meter
- Fuel monitoring (monitoring fuel levels in fuel tanks for heating houses)

• Health & Hygiene

- Temperature / humidity monitoring
- Environmental monitoring
- Waste management (monitoring waste level in waste bins)

Few Use Cases Using LoRa Technology

• Safety

- Smart lightning
- Water level monitoring
- Radioactivity level monitoring
- Dike monitoring (prevent peat dikes from drying out)

• Efficiency

- Asset management (e.g. tracking containers, pallets, etc.)
- Fleet management (e.g. tracking cars, vans, trucks, etc.)

• Agriculture

- Monitoring animal welfare
- Monitoring plant growing conditions

Water level monitoring سطح آب و آلودگی آب در یک رودخونه رو مشخص میکنه. این مانیتورینگ لازم نیست لحظه ای باشه بلکه هرچند ساعت به بارگزارش کنه کافیه. میشه تنظیم هم کرد وقتی تغییر 2 درصدی داشت ارسال کنه. Smart lighting یعنی هرموقع اطراف نزدیک بودن چراغ روشن بشه.

Few Use Cases Using LoRa Technology

LoRaWAN Use Case- Parking Occupancy

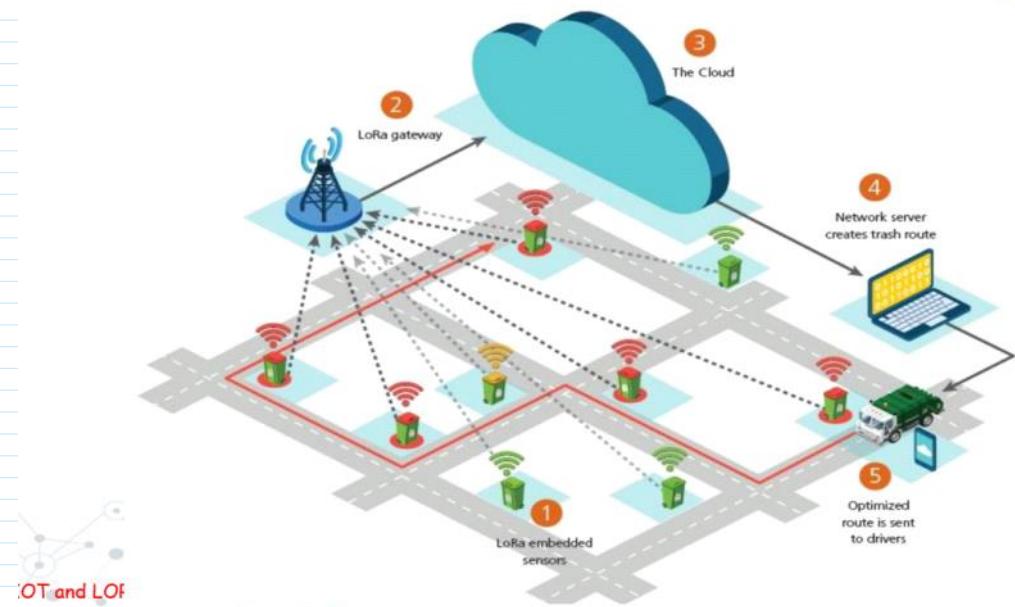
LoRaWAN Use Case- Smart Lighting

LoRaWAN Use Case- Asset Management

LoRaWAN Use Case- Smart Waste Management

LoRaWAN Use Case- Cold Storage Monitoring

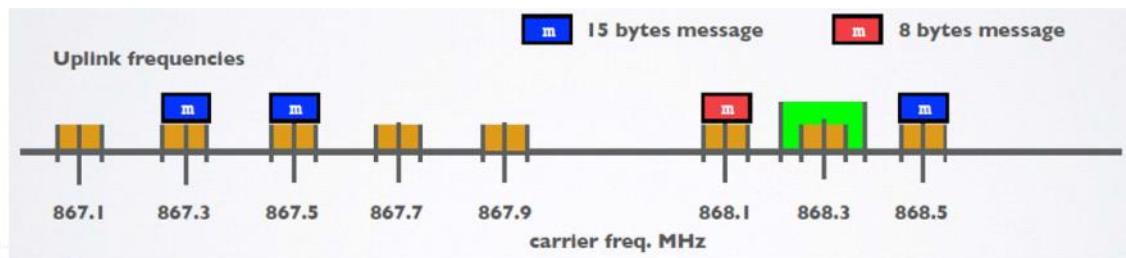
LoRaWAN- Physical Layer

- LoRaWAN 1.0.2 regional specifications describe the use of the main unlicensed sub-GHz frequency bands of
 - 433 MHz,
 - 779–787 MHz,
 - 863–870 MHz,
 - and 902–928 MHz,
 - as well as regional profiles for a subset of the 902–928 MHz bandwidth
 - For example, Australia utilizes 915–928 MHz frequency bands, while South Korea uses 920–923 MHz and Japan uses 920–928 MHz.

از نظر نسخه 1.0.2 روی SubGHz هستش چون میخواه هم Low power باشه هم long range. فرکانس های که ارائه شده ISM هستند

Changing Frequency for Every Transmission

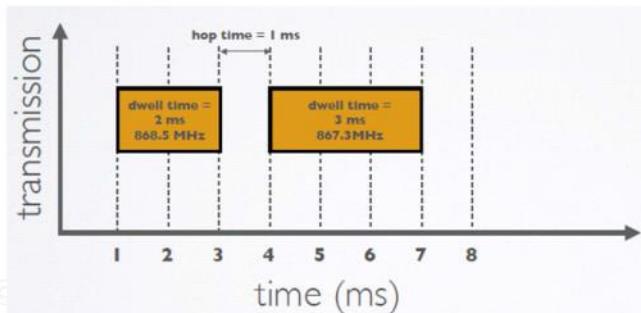
- An end device changes channel in a pseudo-random fashion for every transmission. Changing frequencies makes the system more robust to interferences.
- For example in Europe for uplink transmissions 8 different frequencies are used.

متلاعو 870 تا 863 ما 8 تا کانال فرکانسی داریم. این کانال هر کدامش یک پهناز باندی دارن که میتوان 125 تا 500 کیلوهرتزی باشند. یوزر میتوانه هر کدام را برای ارسال انتخاب کنه

Dwell Time & Hop Time

- Dwell time (or transmit time) is the amount of time needed to transmit on a frequency.
- Hop time is the amount of time needed to change from one frequency to another in which the radio is not transmitting

در شبکه های LoRaWAN یک تایمی تحت عنوان Hop time داریم که زمانی هست که بین تعویض کانال تلف میشه. چرا باید اصنن بین کانال ها تعویض کنیم؟ فرکانس متفاوت میشه و ممکنه در یک کانال 10 تا یوزر باشن تداخل زیاد باشه و با تعویض میریم یه جا خلوت تر. تایم Dwell time زمانی هست که برای ارسال داخل یک کانال نیاز داریم. تو شکل میبینیم 2 تا فرکانس Dwell time هاشون چطوری فرق میکنه.

ISM Band and Duty Cycle

- In Europe when using the ISM band frequencies (863 MHz - 870 MHz) users must comply to the following rules:
 - For uplink, the maximum transmission power is limited to 25mW (14 dBm).
 - For downlink (for 869.525MHz), the maximum transmission power is limited to 0.5W (27 dBm)
 - There is an 0.1% and 1.0% duty cycle per day depending on the channel.
- Besides these ISM band rules, the network service provider (for example The Things Network) can also add additional restrictions.

بحث Duty Cycle: در باند های ISM خیلی مهمه (خاص LoRa نیست). چی هست؟ ما وقتی در آنالاینسن کار میکنیم درسته مجوز عمومی صادر شده و پول نمیدیم براش. ولی جای بدون قانونی هم نیست. رگولیشن داره:

- باید محدود داشته باشه Transmit power
- مداوم نمیشه ارسال کرد و باید یه میزان صبر کرد (Duty Cycle)

وقتی میگیم Duty Cycle اش 1 درصد هست یعنی از 100 واحد زمانی 99 واحد رو باید خاموش باشیم و 1 اش رو روشن باشیم و حق ارسال داریم.

Time on Air (ToA)

- When a signal is send from a sender it takes a certain amount of time before a receiver receives this signal. This time is called Time on Air (ToA).

بهترین واحدی که برای واحد زمانی میشه در نظر گرفت Time on Air هست. وقتی یک فرستنده سیگنال رو میفرسته یک زمانی طول میکشه که ارسال بشه. این زمان وابسته به فرکانس و سایز پکت وابسته که بهش میگن ToA. وقتی میگیم Duty cycle اش 1 درصده یعنی در این مثال اسلاید $530ms * 99$ طرف حق نداره ارسال کنه.

35: از نظر ریاضی برای دیوتنی سایکل 1 درصد
99 میشه $1/d - 1$
برای یک دهم درصد
999 میشه $1/d - 1$

حروفی که مهندس بایک زند:

Communication and transport technologies

- An essential requirement for implementing a large and cooperating network of devices is the ability to have a flexible, inexpensive and adaptive connectivity layer.
- For these reasons, during the years, several wireless connectivity standards have emerged, ranging from very short-range, low power connections to long-range connectivity solutions based on cellular technologies.
- While short-range protocols can be successfully used for a number of applications (e.g., smart homes, wearable, etc.), for many other applications larger coverage radii become mandatory.

برای تبادل داده نیاز به شبکه ارتباطی داریم. یه سری استاندارد ها Short-range هستن برای کاربرد های مثل خانه هوشمند. ولی یک سری دیگه long range که برد زیادی داره

Communication and transport technologies

- We expect that in 2024 more than the 40% of the wide area M2M connections will be LPWAN. That is why several companies are developing different protocols to implement the LPWAN technology.

علاوه برد بالا توان کم هم دارند. این نمونه ها که داریم میبینیم در فرکانس های آنالائینس کار میکنن و LPWAN های معروف هستن که در حال حاضر دارن استفاده میشن

Communication and transport technologies

- ◆ To compare the protocols we keep in mind some of the most important characteristics of the LPWAN and some others important features like:
 - ◆ **Range:** We all know that the range of any wireless technology can vary based on what is in the way of the signal. A dense urban setting, with walls, buildings, reflections, lots of other people and traffic, means much shorter range than a rural one. And an unobstructed rural setting will behave better than a hilly one.
 - ◆ **Band and spectrum:** As we have explained there are protocols that use the free ISM band and others that use licensed spectrum. We can see also differences into the spectrum use, there are some protocols that use Ultra Narrow Band, some are Narrow Band, and some others like LoRa uses Spread Spectrum (Chirp Spread Spectrum).

WAN white paper, Leverage LLC, 2020 | www.leverage.com

12

Communication and transport technologies

- ◆ **Data Rate:** This is another highly variable parameter, it can depend on the distance to the receptor, the obstructions...
- ◆ **Over-the-air updates:** This may sound like a random characteristic, but it can be important depending on the application and the deployment of the end-devices. When the number of end-devices is high or the devices are placed in a remote place, we will get great advantages of this feature.
- ◆ **Handover:** IoT has an extensive application fields, we will find applications where the end-devices will be static units, in other cases they will be mobile (vehicles in urban or rural areas, for farm implementations for example). So it is natural to wonder whether a protocol that can handle the hand-off a device as it moves between hubs, this matters only to the extent that a "session" of some sort is being maintained.

VAN white paper, Leverage LLC, 2020 | www.leverage.com

13

Communication and transport technologies

	LoRa	SIGFOX	Telensa	ingenu
Range [km]	3-8 urban 15-20 suburban	3-10 urban 30-50 suburban	Up to 8	4
Band	Sub-GHz	Sub-GHz	Sub-GHz	2.4 GHz
Modulation	Spread Spectrum	Ultra-Narrow Band	Ultra-Narrow Band	Spread Spectrum
Data Rate [kbps]	0.3-22	0.1-0.6	low	20
OTA upgrades	Yes	No	Yes	Yes
Handover	No	Yes	Yes	Yes

Table 1: A Comparison of LPWAN Technologies [3].

14

LoRaWAN network

- The LoRaWAN network is formed by two core components: LoRa and LoRaWAN, each of which refers to a layer in the protocol stack. LoRa is a physical layer modulation developed by Semtech. LoRaWAN is implemented on top of the LoRa and includes data link and network layers [4].

شبکه LoRaWAN برد زیاد و توان کم را فراهم میکند. به این دلیل جذابه که تا به حال همچنین چیزی نبوده. مزیت هاش نسبت به LPWAN اینه که :

- خیلی بیشتر نسبت به LPWAN ها خیلی low power ترده.
- ازون هستش
- در همه لایه ها متن باز است (به جز لایه فیزیکی که semtech توسعه داده). و بریم گیت میبینیم کل الگوریتم های لایه MAC توش هست.

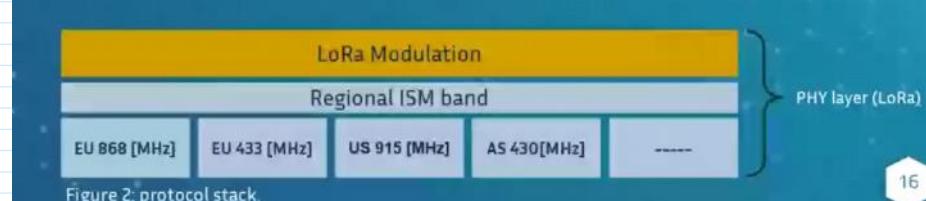

Figure 2: protocol stack.

16

همونطور میبینیم از ISM که آنالاینس هست استفاده میکند. در مناطق مختلف جهان این باند فرکانسی متفاوته که در شکل میبینیم. این فرکانس ها یک فرکانس مرکزی هستن و یک پهنای باند هم داریم که با اینا جمع میشه

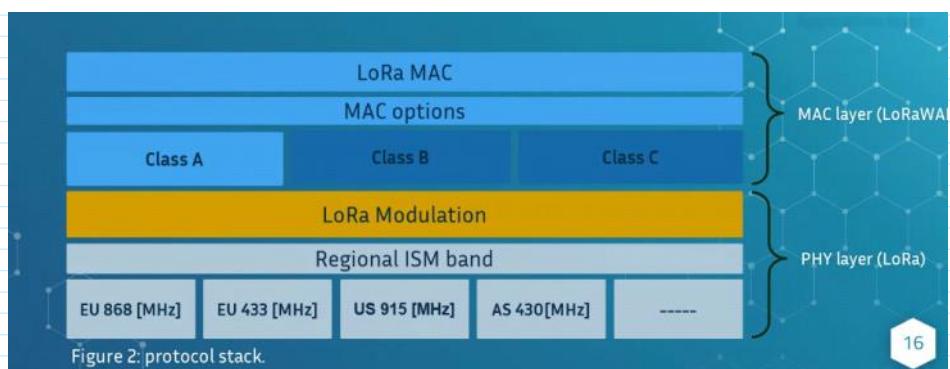

Figure 2: protocol stack.

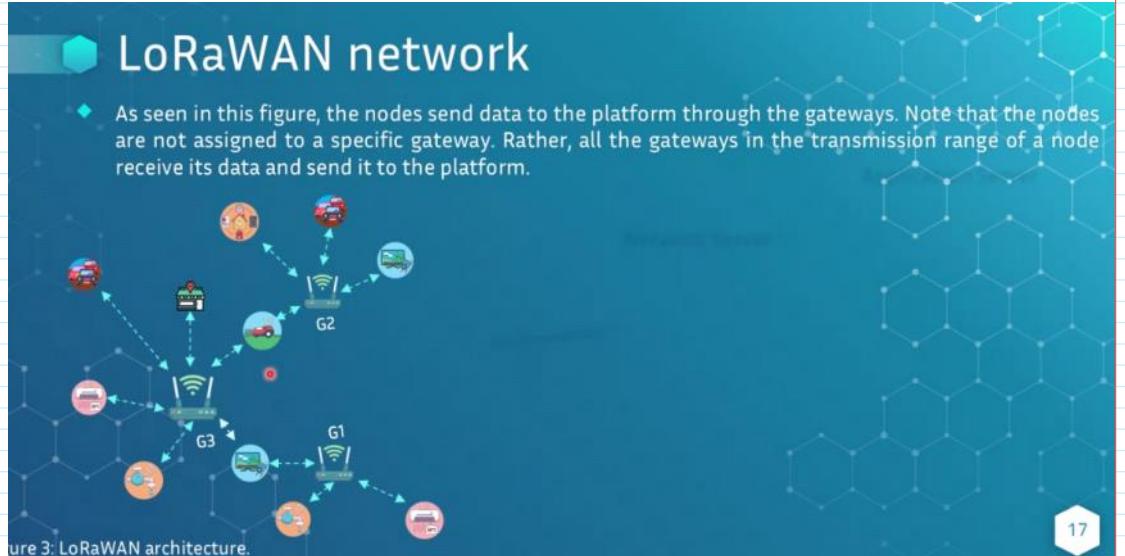
16

بعد میریم لایه مک که از ALOHA استفاده میشه. Node ها هم 3 تا کلاس بندی کرده و برا هر کدام ویژگی در نظر گرفته

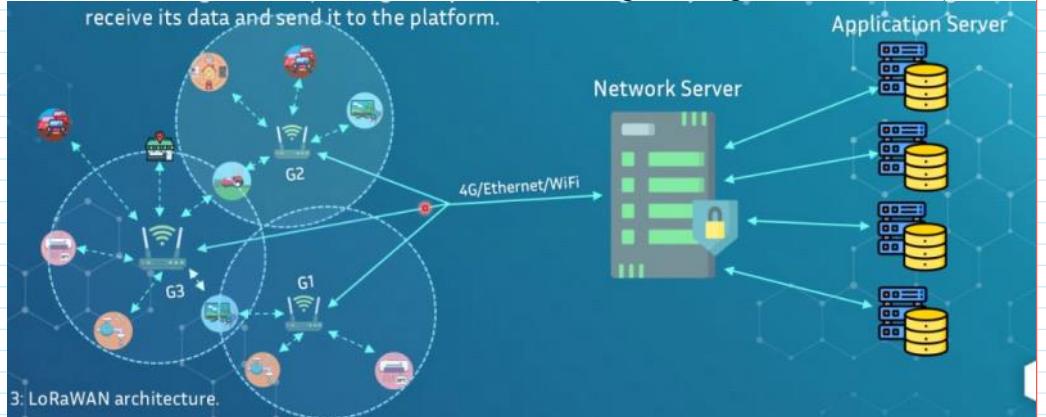
میشه اینطوری گفت به Application داریم اون پلا بعد زیرش CSS بعد ZIRSH ALOHA

16

ما یک سری Node داریم که با هم ارتباطن. دیتا هایی که یک گره میفرسته Gateway های مختلف دریافت میکنند که تو شکل مشخصه. ما هرجی Gateway بیشتر داشته باشیم اطمینان بیشتری داریم که بسته برسه. ولی خب هیچ گره ای به هیچ gateway ایassociate نمیشه و gateway ها بر بستر پروتکل IP به Network server مین و اونم میده به Application server.

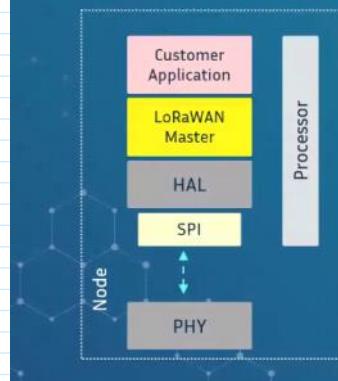
17

خوبی این پروتکل اینه که راحت میتونیم وسایلشو بگیریم تو آزمایشگاه راه اندازی کنیم.

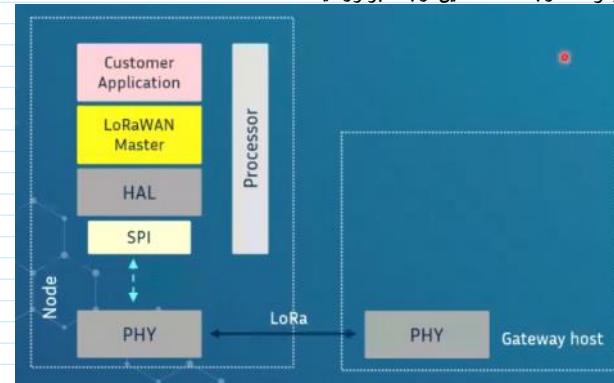
LoRaWAN network

- The gateways are connected to the network server via standard IP connections and act as a transparent bridge, simply converting RF packets to IP packets and vice versa.

18

دید دیگه اینه که بیايم Component هارو جزئی تر ببینیم. هر Node که در LoRaWAN داریم یک کاربردی رو داره انجام میده مثلا یک سنسور رطوبت رو اندازه گیری میکنه. حالا این باید یک مازول برای ارتباط نیاز داره پس میکروکنترلر نیاز داریم که ارتباط رو برقار کنه. در آخر توسط ارتباط LoRa این ارتباط برقار میشه:

:Network Server که براساس سیگنال دریافتی بسته رو تشکیل میده و Packet Forwarder میاد یک بسته IP ازش میسازه میده به

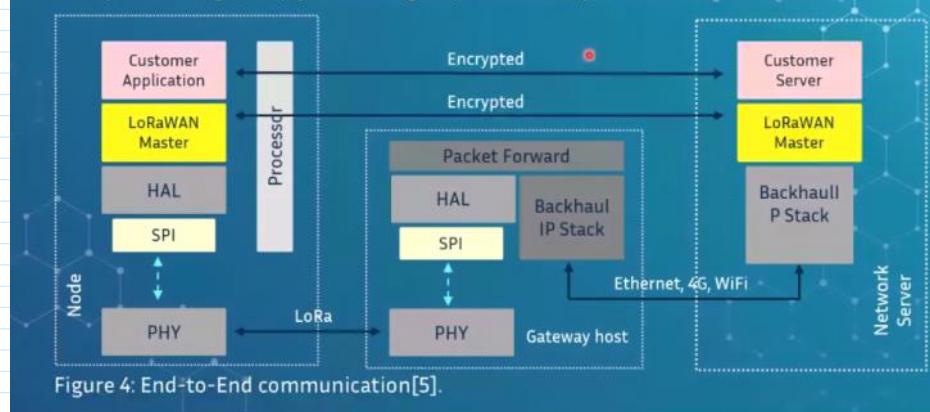
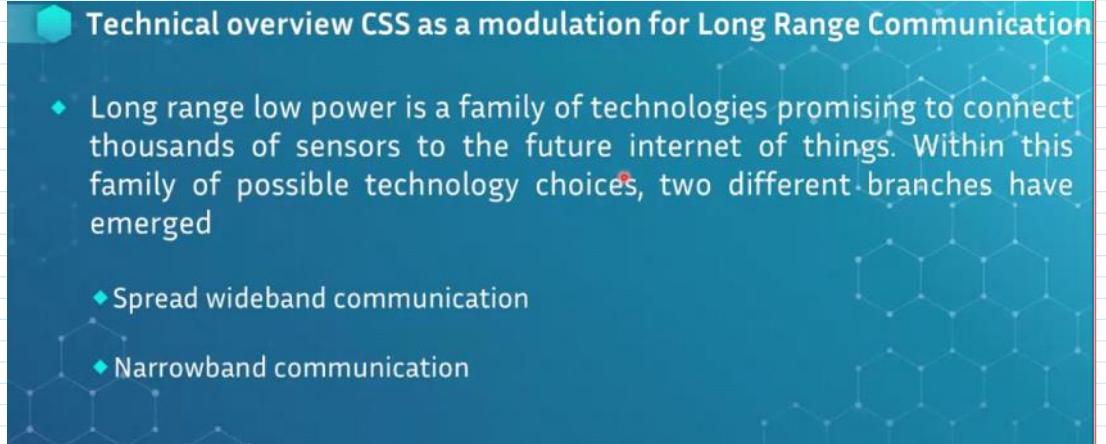

Figure 4: End-to-End communication[5].

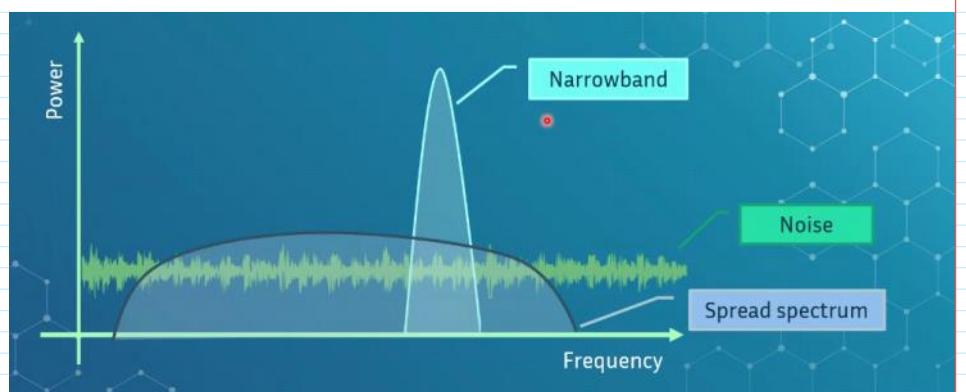
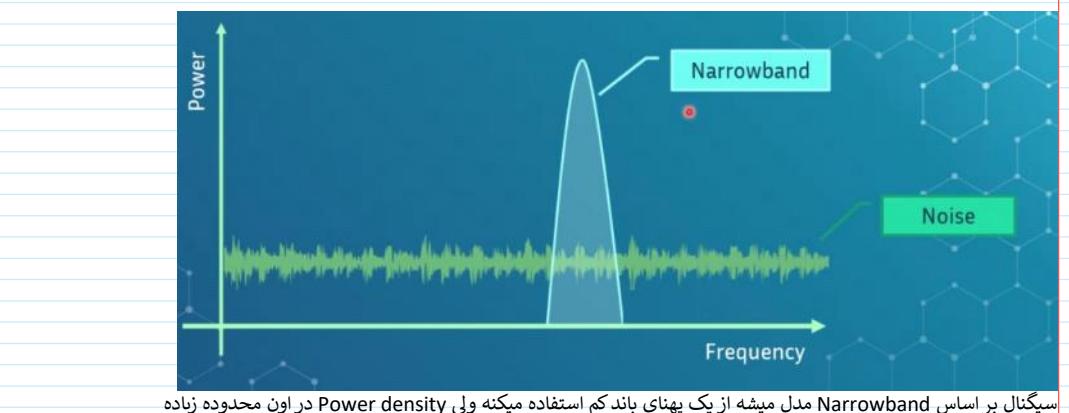
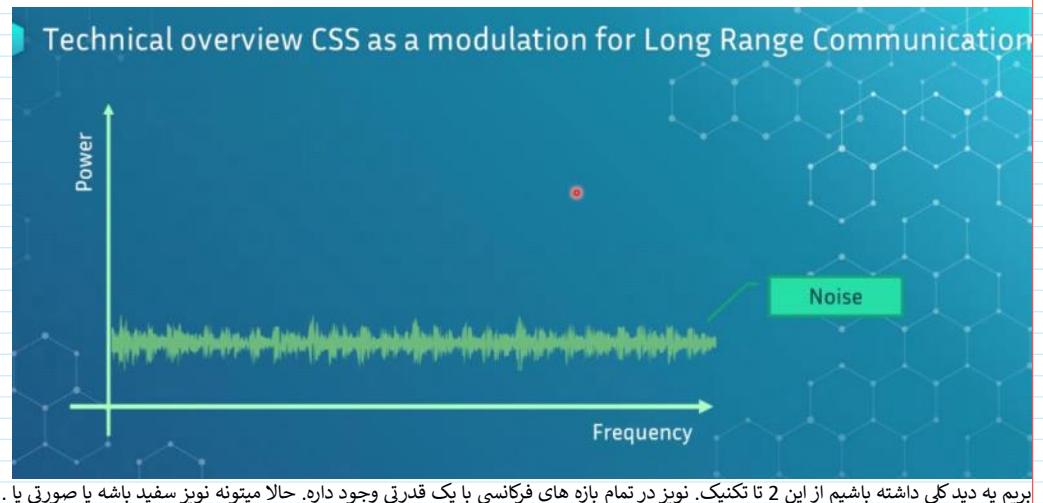
جزیی که هست اینه که بسته ها به صورت end-to-end ارسال میشه و gateway نداره اون payload بسته چیه.

بریم سراغ جزئیات لایه فیزیکی. میخوایم ببینیم چطور ارتباط برقار میشه و مدل آسیون چطوریه

برای شبکه لانگ رنج در حالت کلی ممکن است از چه مدل‌سیون استفاده کنیم که در رنج و پاور تأثیر داره. ۲ تا تکنیک وجود دارد برای لانگ رنج بودن که در شکل می‌بینیم.

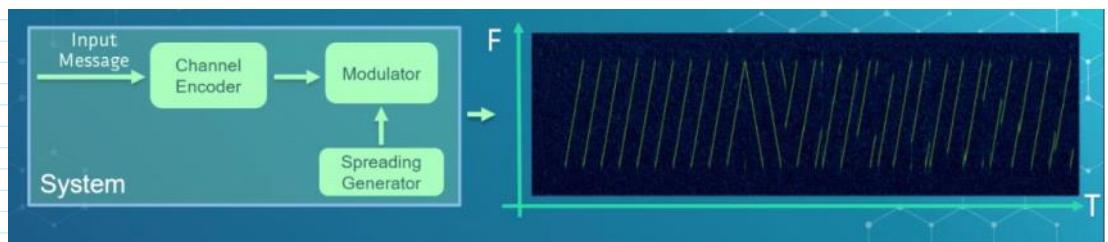

بر عکس Spread spectrum که در تمام بازه فرکانسی کاربرای میتوان ارسال کن و power اش پخش میشه.

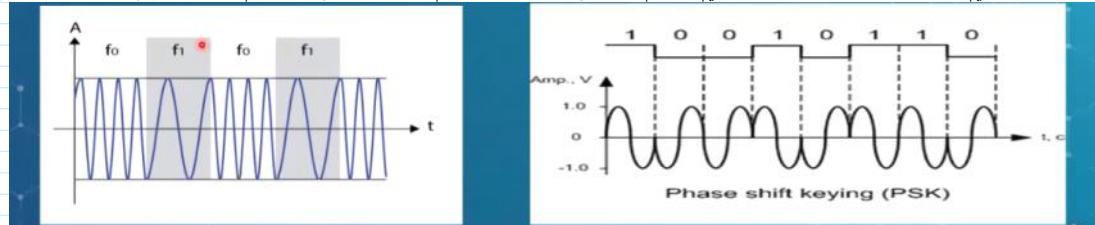
چون Power Density زیادی داره از نویز فاصله میگیره و چون نویز تاثیرش کم میشه رنج زیادی رو میتوانیم بوشش بدیم. توی Spread spectrum هم پخشی زیادی زیر نویز هستش و باعث میشه رنج زیاد بشه

شبکه LoRaWAN از Spread spectrum استفاده میکنه که هرکدام روش های مختلف داره. که از CSS استفاده میکنه.

حال یک گره داریم که سیگنال بر حسب زمانش رو داریم میبینیم. سیگنالی که مشاهده میکنیم سیگنال خروجی از سیستم هستش که پیوسته است که میخواهد 0 و 1 رو مدل کنه. مثل FSK

توی FSK میگفتیم مثلا f0 بود ما منظورمون 0 عه اگر f1 بود منظورمون 1 عه یا PSK که قبلا دیدیم.

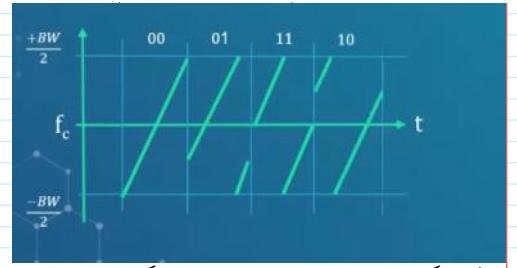
توی سیگنال خروجی داریم میبینیم خط ها مورب هستن. اگر به شکل واضح تر ببینیم:

سیگنال LoRa توی بازه فرکانس آنالیسنس ارسال میکنه. این بازه حول یک پهنهای باندی در حال تغییر هستش که 128 یا 256 کیلوهرتز هستش. که بازه رو توی محور عمودی میبینیم. سیگنال LoRa از یک سری up-chirp و down-chirp تشکیل شده. اونای که از وسط دارن میرن و کامل نیستن shift cycle میگن.

حرف استاد: ما یک فرکانس مرکزی داریم و به اندازه نصف پهنهای باند میتوانیم بالا پایین ببریم. (محور y فرکانس است). این شکل موج نیست. منظور تغییر فرکانسی هستش. فرض کنیم یک سینوسی داریم. فرکاسمون یک Amplitude و فاز داریم که هرکدام رو اگه نماینده 0 و 1 داشته باشیم FSK و PSK و ASK داشتیم در CSS این فرکانس یک مقدار پیوسته در زمان هستش و فرکانس داره بر حسب زمان تغییر میکنه.

مهندس بابک: حالا میخوایم داده هارو ارسال کنیم:
حالا این که در هر chirp چه تعداد بیت رو ارسال کنیم توسط یک پارامتری به اسم Spread Factor تعریف میشه. بر فرض مثال اگر اونو 2 بذاریم (که توسط ما تعیین میشه) داریم: اینطوری در هر chirp میتوانیم 2 تا بیت رو ارسال کنیم

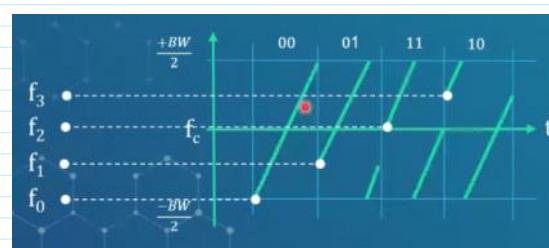

حالا این که up-chrip ها یا down-chrip هارو که داریم بسته به خودمون داره که چطوری کد بکنیم.

$$SF = 2$$

$$N = 2^2 \text{ sample}$$

$$\text{chrip symbol} = \log_2 4$$

وقتی SF=2 میکنیم ما 4 سطح فرکانسی داریم

$$SF = 2$$

$$N = 2^2 \text{ sample}$$

$$\text{chrip symbol} = \log_2 4$$

$$\text{frequencies} = f_0 \dots f_3$$

در حالت کلی:

$$SF = s$$

$$N = 2^s \text{ sample}$$

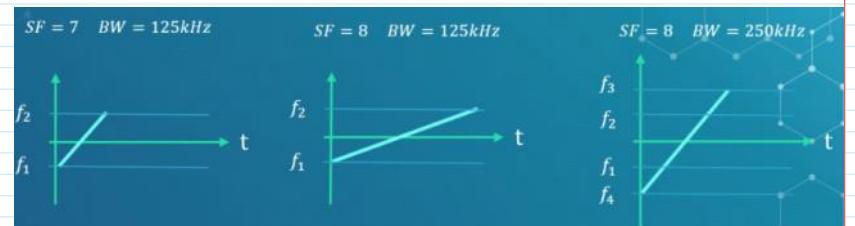
$$\text{chrip symbol} = \log_2 N$$

$$\text{frequencies} = 2^s$$

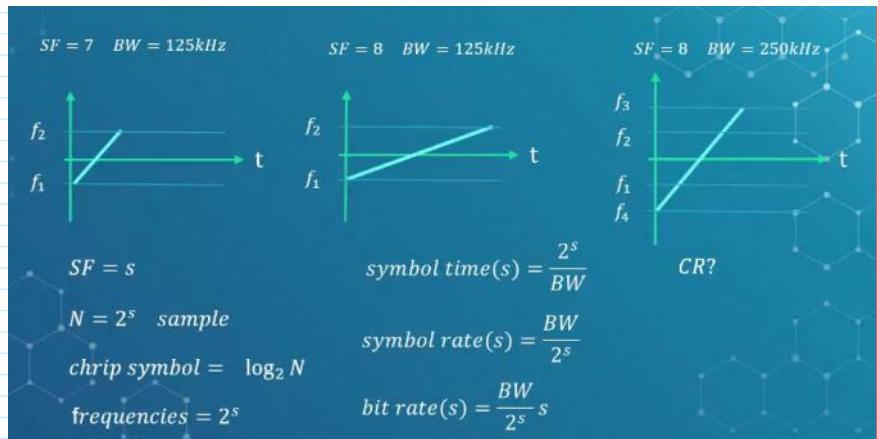
حالا بینیم چه تاثیری روی مصرف انرژی و توان دارن.

وقتی SF رو زیاد کنیم زمان ارسال بیشتر میشه چون بیت های بیشتری برای ارسال داریم.

اگر پهناهی باند بیشتر شه سطوح فرکانسی بیشتر میشه

توی فرمول هم مبینینم هرجی BW زیاد شه زمان کم میشه 5 هم بیشتر شه زمان بیشتر میشه

حرف استاد: ما یک پهنهای باند در اختیار داریم (f_c) که به اندازه نصف پهنهای باند میتوانیم بالا و پایین بریم. حالا به موقع 250KHz که متفاوته. هرجه پهنهای باند بیشتر باشه فرکانس های بیشتری رو میتوانیم انتخاب کنیم. در CSS یک مفهوم SF داریم که یک عددی هست که تعیین میکنه که اولاً چندتا بیت رو منتقل کنیم با یدونه سیگنال. دوم این که مشخص میکنه این چند بیت رو در چه زمانی ارسال میکنند. این به یک نوعی **Symbol rate** هم داره تعیین میکنه. **Symbol time** رو که تعریفیشو تو شکل داریم میبینیم. **Symbol rate** هم که عکشش میشه.

مهندنس باکی: برای بدست آوردن **bit rate** هم میشه گفت ما **symbol rate** رو داشته باشیم تعداد بیت هاشم داشته باشیم ضرب کنیم بدست میاد که رابطش رو مبینینم. که ضریرد SF شده

یک چیز دیگه داریم تحت عنوان **Coding rate** که یک سری بیت برای خطابایی اضافه میشه. با در نظر گرفتن این CR، تعداد بیت های ارسالی میشه $(SF + CR) * (SF + CR)$

با وجود CR چه تاثیری روی انرژی مصرف میشه؟ نخ ارسال کمتر میشه چون **symbol rate** رو که مبینینم محرجش بزرگ میشه و سمبول کمتری ارسال میشه. ولی انرژی بیشتر میشه چون زمان بیشتری طول میکشه ارسال بشه. چون باید یه انتگرال بگیریم روی زمان و زمان هم زیاد داره میشه.

پس چرا S رو میبریم بالا وقتی هم میشه هم انرژی زیاد میشه؟ چون از لحاظ Range قضیه فرق میکنه و هرجی بیشتر کنیم Range بیشتر میشه.

ما میتوانیم احتمال موفق رسیدن یک بسته با یک SF اینطوریه که **Symbol time** در انرژی ای که در هر سمبول موجوده ضرب بشه.

$$PSS = symbol time \times E_s$$

پس چون هردو داره زیاد میشه احتمال رسیدن بسته به مقصد بیشتر میشه و رنج میره بالاتر.

برای درک بهتر آگه 2 نفر در فاصله زیاد قرار بگیرن. برای این که حرف هم رو بفهمن هم این که داد میزنن (انرژی میره بالاتر) هم شمرده شمرده حرف میزنن تا اون یکی بفهمه.

حالا بایام در مورد دسیبل صحبت کنم:
فرض کنیم یک Amplifier داریم با توان 10 وات. این یک صدای میرسونه. وقتی 20 وات اش کنیم یک نسبت میگیریم میگم 2 برابر شده چیزی که میشنویم. اما نکته ای در بعضی معیارا هست اینه که وقتی 10 وات رو میگیریم 20 وات، خطی نیست که 2 برابر بشه. مثلاً ممکنه 4 برابر بشه. این که دقیقاً چندبرابر میشه اینطوریه که ما اون نسبت رو میگیریم و نشون میده که چندبرابر میشه

Decibel

- A unit of measurement is a definite magnitude of a quantity, defined and adopted by convention or by law, that is used as a standard for measurement of the same kind of quantity.
- If a person is listening to a radio with a sound power of 10 watts, the volume will not be doubled when it increases the output power to 20 watts.
- The decibel (symbol: dB) is a relative unit of measurement corresponding to one tenth of a bel (B). It is used to express the ratio of one value of a power or root-power quantity to another, on a logarithmic scale.

$$x_{dB} = 10 \times \log_{10} \left(\frac{\text{signal}}{\text{ref. signal}} \right)$$

که رابطه لگاریتم رو میتوانیم ببینیم. مقدار 10 که ضرب میشه اینه که مقدار بیل که کم هست رو در نظر نمیگیریم و ضرب در 10 میکنیم که برامون ملموس تر بشه.

این که بخوایم توان رو با dB بگیم باید یک سیگنال مرجع (ref signal) داشته باشیم. برای مرجع 1mW رو تحت 0 در نظر نمیگیریم و واحدش هم dBm میذارن که همون میلی بودن وات رو داره میگه

- ❖ What if we want to measure an absolute power with dB? We have to define a reference.
- ❖ The reference point that relates the logarithmic dB scale to the linear watt scale may be for example this:

$$1mW = 0 \text{ dBm}$$

- ❖ The new m in dBm refers to the fact that the reference is one mW, and therefore a dBm measurement is a measurement of absolute power with reference to 1mW.
- ❖ To convert power in mW to dBm:

$$P_{dBm} = 10 \times \log_{10} P_{mW}$$

- ❖ To convert power in dBm to mW:

$$P_{mW} = 10^{\frac{P_{dBm}}{10}}$$

(تو رابطه آخر اون dB باید بشه (dBm))

حالا برایم مثال بینیم:

❖ Example: mW to dBm, Radio signal power: 100mW

$$P_{dBm} = 10 \times \log_{10}(100)$$

$$100mW \approx 20dBm$$

❖ Example: dBm to mW, Radio signal power: 17dBm

$$P_{mW} = 10^{\frac{17}{10}}$$

$$17dBm = 50 \text{ mW}$$

حالا فرض بشه یک سیگنال 10mW داریم و یک تقویت کننده گذاشته که 10dB اضافه کرده (مرجع نداشتم و dBm نیست). حالا بخواهیم mW جدید و dBm رو بدست بیاریم داریم:

❖ You can now imagine situations in which:

$$10 \text{ mW} + 10 \text{ dB of gain} = ? \text{ dBm}, ? \text{ mW} \quad 10 \text{ dB} = 10 \times \log_{10}(\frac{x_{mW}}{10 \text{ mW}}) \quad 100 \text{ mW} = 20 \text{ dBm}$$

2 تا مثال دیگه:

$$50 \text{ mW} + 3 \text{ dB} = 100 \text{ mW} = 20 \text{ dBm}$$

$$17 \text{ dBm} + 3 \text{ dB} = 20 \text{ dBm} = 100 \text{ mW}$$

در باقی چون dBm و dB هرچفتیون نسبت ان دیگه تبدیل نیاز نیست میشه جمعشون کرد. میشه loss هم مثل زد و حل کرد فقط کم میشه:

$$20 \text{ dBm} - 10 \text{ dB of loss} = ? \text{ dBm}, ? \text{ mW} \quad 10 \text{ dBm} = 10 \text{ mW}$$

What factors determine RF range and performance?

❖ **Link budget** : The link budget is the difference between the strength of the transmitted signal and the minimum required signal at the receiver

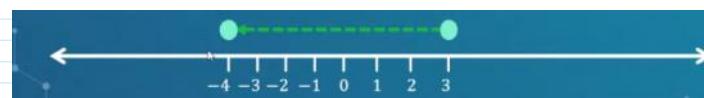

$$\text{Link budget} = \text{TransmitPower}(P_t) - \text{Receiver Sensitivity}(S_r)$$

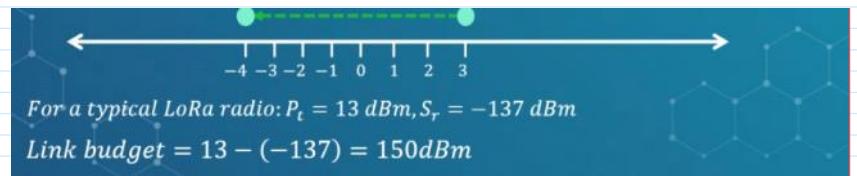
Link Budget: اختلاف بین قدرت سیگنال ارسالی و حداقل میزان دریافتی که گیرنده میتوانه بگیرد. یعنی میخوایم بینیم اگر یک سیگنال رو ارسال کنیم بیشترین تضعیف بخوره. اون بیشترین تا چه حد باید باشه تا دریافت کننده بتوانه دریافت کنه

حرف استاد: مثل انسان که نسبت به صدای حساسیت نشون میده و هرجی سن میره بالاتر این حساسیت کمتر میشه و باید صدای خیلی بیشتر بشه تا بشنویم، گیرنده هم یک حساسیت دارد. اگر واحد ها بر حسب dBm بگیم link budget میشه تفاضل این 2 تا که در شکل میبینیم.

برای مثال:

فرض کنیم از جایگاه 3 میریم به -4. اگر ازم بگن چقدر دویدیم میگیم 7 گام دویدیم. Link budget هم همین رو میگه. میگه اختلاف اون سیگنالی که ارسال گرفتی با حداقلی که میتوان دریافت کنی چقدر هستش.

در شبکه LoRaWAN دست ما نیست و اون سازمان مقررات میگه حداکثر 13 dBm TransmitPower میشه گذاشت.

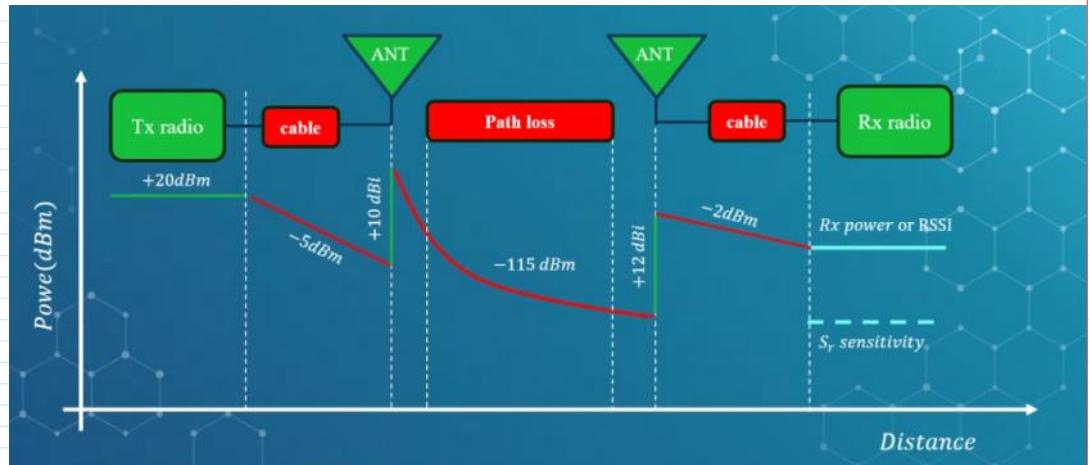

Figure 5: Example link budget calculation [8].

سیگنال وقتی انتشار میشه روی cable یک تضعیفی داره بعد میرسه به آنت و تقویتیش میکنه. بعد دوباره بعد انتشار دچار تضعیف میشه و میرسه به آنت و تقویت میشه. بعد به کابل میشه تضعیف میشه و میرسه به گیرنده. حالا سوال اینجاست اگه عوامل loss در مکریم حالت باشن، تاچه حد میتونن زیاد باشن که گیرنده بگیره. به این مورد میگن که گیرنده تاچه حد حساس هستش رو میگن Receive sensitivity. این حساسیت در گیرنده به Spread Factor و به عوامل نویز در محیط بستگی داره.

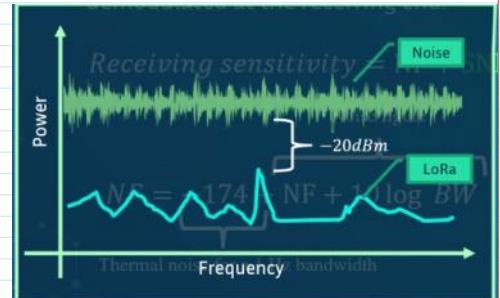
❖ **Receiving sensitivity:** refers to the smallest modulated signal that can be demodulated at the receiving end.

$$\text{Receiving sensitivity} = \text{NF} + \text{SNR}$$

که SNR با SF مرتبط است. SNR میشه نسبت سیگنال به نویز که در اسلاید های جلوتر توضیح داده میشه. NF هم میشه کف اون نویز که شامل:

$$NF = -174 + \frac{\text{Noise figure}}{\text{Thermal noise for a 1 Hz bandwidth}}$$

NF سمت چپ Noise floor ولی سمت راسی Noise figure هستش.

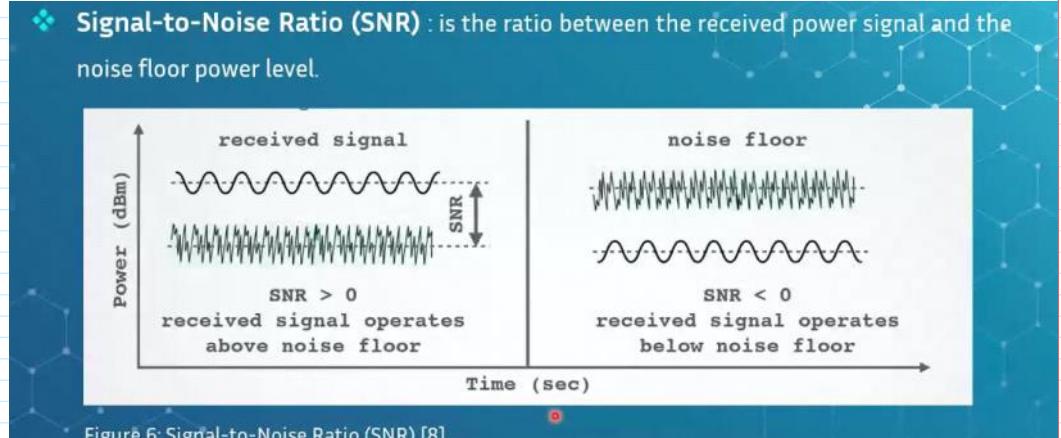
نویز در تمام بازه های فرکانسی وجود دارد و سیگنال LoRa زیر سطح نویز دریافت میشه. این که تاچه حد زیر سطح نویز هست به SNR بستگی داره. هرچی SF رو بیشتر کنیم سیگنال ما بیشتر زیر سطح نویز میره. مثال:

▷ $Tx\ power = 14\ dBm$
 ▷ $BW = 125\ KHz = 10\log_{10}(125000) = 51$
 ▷ $NF = 6\ dBm$
 ▷ $SNR = -20\ dBm (for SF=12)$
 ▷ $Rx\ sensitivity = -174 + 51 + 6 - 20 = -137\ dBm$
 ▷ $Link\ budget = 14dBm + (-137dBm) = 151dBm$

توضیحات تکمیلی استاد: حساسیت یک receiver در آخر یک عدد که نشان میده میزان Power سیگنال دریافتی درجه حد باشه که گیرنده بتونه detect بکنه و demodulate کنه. حالا این عدد هرجی بیشتر باشه بهتر یا کمتر؟ کمتر، چون نشون میده سیگنال کمتر هم میتوانیم بشنویم. هرجی میزان نویز بیشتر باشه عدد receiving sensitivity هم میره بالاتر. این نویز به دمای محیط و استس و پهنهای باند. چرا پهنهای باند؟ هر گیرنده یک فیلتر فرکانسی میذاره که تو اون بازه فرکانسی دریافت کنه. هرجی این دروازه رو بیشتر کنیم نویز بیشتری دریافت میکنیم. اما SNR وابسته است به لایه فیزیکی.

- مثلاً این که از جه مأولیتیوری استفاده میکنیم.
- بیشتر تحت نویز قرار میگیره تا FSK و PSK.
- SNR به تعییف محیط هم ربط دارد.
- عواملی که سیگنال تو محیط بهش برخورد میکنه.
- به بازه فرکانسی
- فرکانس پاپیتر تعییف کمتر و فاصله
- هرجی دورتر تعییف بیشتر هم وابسته است.

در LoRaWAN مبتنی بر spread spectrum هستش. حتی اگر شدت سیگنال دریافتی از مقدار نویز کمتر باشد هم امکان recovery هستش.
--- اتمام توضیحات استاد

SNR میشه نسبت سیگنال به نویز. اگر از 0 dBm بیشتر باشه یعنی بالای نویزه و اگر زیر صفر باشه یعنی زیر نویزه. برای محاسبه :

Accurate calculation of SNR:

$$SNR = \frac{P_s}{P_w} \quad P_s = \text{The average power of } s(t) \quad P_w = \text{The average power of noise}$$

یه راه دیگه محاسبه اش هم:

Calculate minimum SNR in terms of SF:

$$SNR_0 = \frac{E_{bit}}{NF}$$

انرژی که در هر بیت داره تقسیم بر نویزی که در محیط داره.
که انرژی هر بیت هم:

$$E_{bit} = RSSI \times T_{bit}$$

$$T_{bit} = \frac{1}{BW} \times 2^{SF}$$

$$SNR_0 = \frac{E_{bit}}{NF} \quad E_{bit} = RSSI \times T_{bit} \quad T_{bit} = \frac{1}{BW} \times 2^{SF} \quad \left. \right\} \quad SNR_0 = \frac{RSSI \times 2^{SF}}{NF \times BW}$$

بر اساس این رابطه RSSI (قدرت سیگنال دریافتی) هم میشه بدست آورد:

$$RSSI = \frac{SNR_0 \times NF \times BW}{2^{SF}}$$

:هم receiving sensitiviti و

$$S_r = BW \times NF \times SNR(SF)$$

حالا اگر که RSSI و RSSI یکی در نظر بگیریم:

$$\left. \begin{array}{l} RSSI = \frac{SNR_0 \times NF \times BW}{2^{SF}} \\ S_r = BW \times NF \times SNR(SF) \end{array} \right\} \quad SNR(SF) = \frac{SNR_0}{2^{SF}} \quad SNR(12) = \frac{31}{2^{12}} = 0.007mW = -21dBm$$

حالا میخوایم در مورد Path loss صحبت کنیم که مهمترین عامل تضعیف سیگنال بود:

- ❖ **Path loss (PL):** Path loss (or path attenuation) delineates a decline in power density of any given electromagnetic wave as it propagates through space.
- ❖ Path loss models are developed using a combination of numerical methods and empirical approximations of measured data collected in channel sounding experiments.

هم میشه به صورت عملی در محیط عملی اندازه بگیریم یا با مدل ریاضی اندازه گیری کنیم. ساده ترین مدل اینه که فقط 2 عامل رو در نظر بگیریم:

$$L_{path} = \left(\frac{4 \cdot \pi \cdot f}{c} \right)^2 \cdot d^n$$

d = distance (meter)
 f = signal frequency (MHz)
 n = is 2 for free space

صحبت استاد: از سه عامل محیط، فاصله و فرکانس کاری فقط دو عامل رو در نظر میگیریم. تو فرمول میبنیم هرجی فرکانس میره بالاتر loss ابیشتری داریم. هرجی فاصله هم بیشتر باشه loss بیشتره که طبیعیه. در این مدل محیط در نظر نگرفته ولی با این توان میشه در نظر گرفت. هرجی محیط بیجدهه تر باشه n رو بیشتر میگرن. چرا دنبال loss هستیم؟ میخوایم receiving sensitiviti و link budget را برسی کنیم و loss تو ش اهمیت دارد. ----- انتام

حالا اگر فاصله 1000 متری و فرکانس 868 هرتز باشه داریم:

$$L_{path(dB)} = 10 \log_{10} \left(\left(\frac{4 \times 3.14 \times 868}{300} \right)^2 \cdot 1000^2 \right) = 91 dB$$

در این مدل حتی اگر تکنولوژی دیگه ای هم داشته باشیم همین loss رو داریم.

حالا ما distance رو بر اساس رابطه در بیاریم:

Calculate maximum distance in terms of SF:

$$d = \left(\frac{L_{path}}{\left(\frac{4 \cdot \pi \cdot f}{c} \right)^2} \right)^{\frac{1}{n}}$$

حالا با فرض این که link budget برابر با loss محیط باشه داریم:

We assume that there are no antenna gains and set the path loss L_{path} equal to L_{budget}

$$d = \left(\frac{L_{budget}}{\left(\frac{4 \cdot \pi \cdot f}{c} \right)^2} \right)^{\frac{1}{n}}$$

What factors determine RF range and performance?

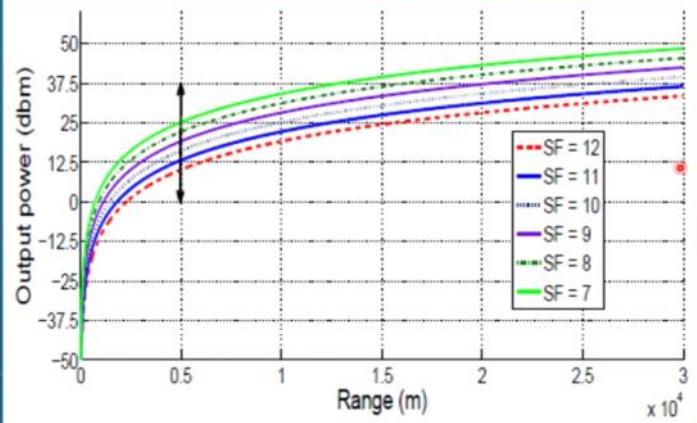

Figure 11. Required output power vs. LoRaWAN range.

این تصویر در شبیه سازی بذست امده. فرض کنیم در فاصله 500 متر هستیم (اون 0.5 که نوشته) میبینیم از توان کمتر از 12.5 dBm8 حدود استفاده کنیم. و از شکل میبینیم هرچی SF بیشتر باشه رنج ارتباطی بیشتره.

حالا میخوایم در مورد time on air صحبت کنیم. این که چقدر طول میکشه بسته به مقصد برسه.

❖ Duration of the packet transmission

$$T_{on_the_air} = (N_{payload} + N_{preamble}) \times T_{symbol}$$

که میشه داده اصلی و preamble تعداد بیت های هستیش که برای برقراری ارتباط در شروع ارتباط ارسال میشه.

❖ Duration of the packet transmission

$$T_{on_the_air} = (N_{payload} + N_{preamble}) \times T_{symbol}$$

$$T_{symbol} = \frac{2^{SF}}{BW}$$

$$N_{payload} = 8 + \max \left[\text{Ceil} \left(\frac{8PL - 4SF + 28 + 16 - 20IH}{SF - 2DE} \times \frac{CR + 4}{4} \right), 0 \right]$$

$$N_{preamble} = 8$$

Description	
SF	Spreading Factor
PL	Payload Length
CRC	The use of the Cyclic Redundancy Check (CRC, 1 when enabled 0 when not)
IH	The use of explicit header or not (IH, 1 when enabled 0 when not)
CR	Coding Rate
DE	The Low Data Rate Optimization (DE, 1 when used 0 when not).

توضیح استاد: مثلاً preamble که تو قبیل داشتهیم این که تعداد بیت ها و ... رو مشخص کنن. Payload هم میشه کل بیت هایی که از لایه بالا داره انتقال پیدا میکنه. منظور از N هم میشه تعداد بیت ها.

البته میشه N رو تعداد بیت اون موقع زمان T آخری که ضرب میشه زمان بیت. میشه هم تعداد symbol گرفت مثل اسلاید که در T_{symbol} ضرب بشه.

-- اتمام

حالا ما محدودیت Duty cycle هم داریم. با توجه به این محدودیت موجود در کانال مشخص میشه بسته هر چند وقت یه بار ارسال بشه:

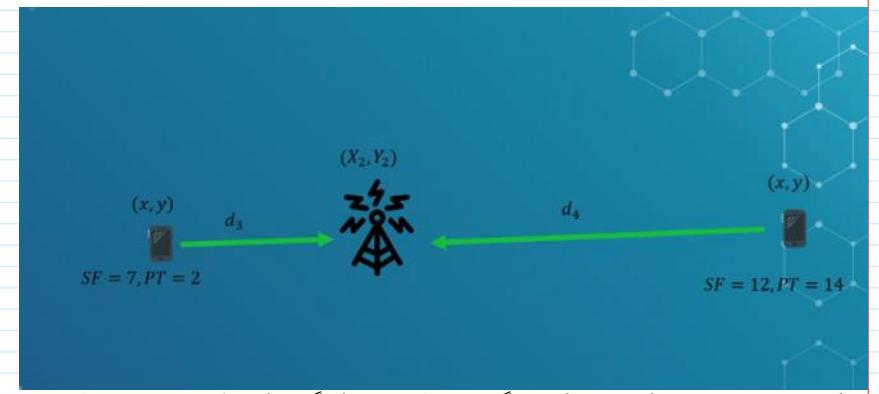
❖ The time that the LoRa Mote has to wait before send the next packet is called T_{off} .

$$T_{off} = T_{on_the_air} \times (1 - \frac{1}{DCycle})$$

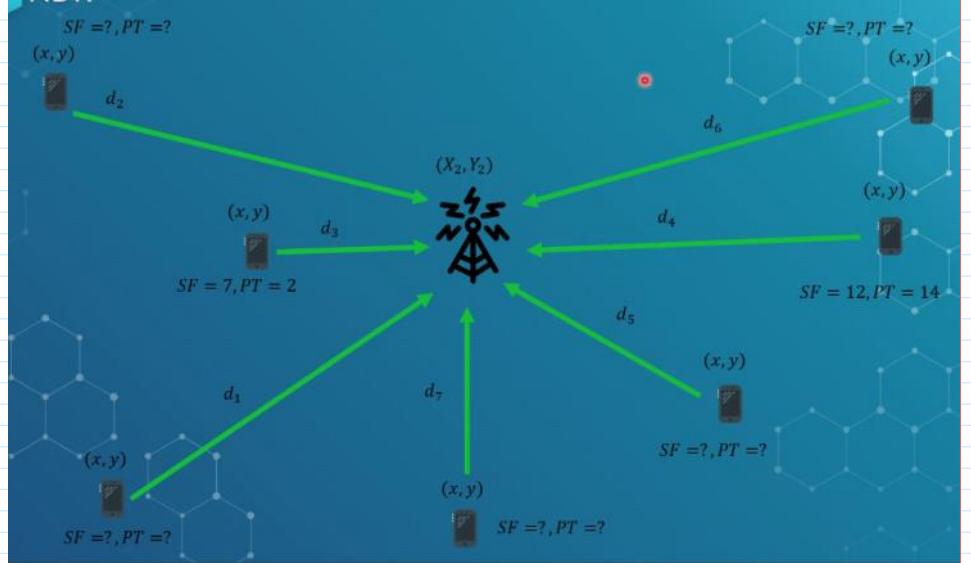
حالا این که هر چند وقت یه بار ارسال کنیم میبینیم به Time on air بستگی داره و Duty cycle داشته باشیم. و مشخص میشه که چقدر باید بایستیم.

❖ So we can calculate the maximum daily packets

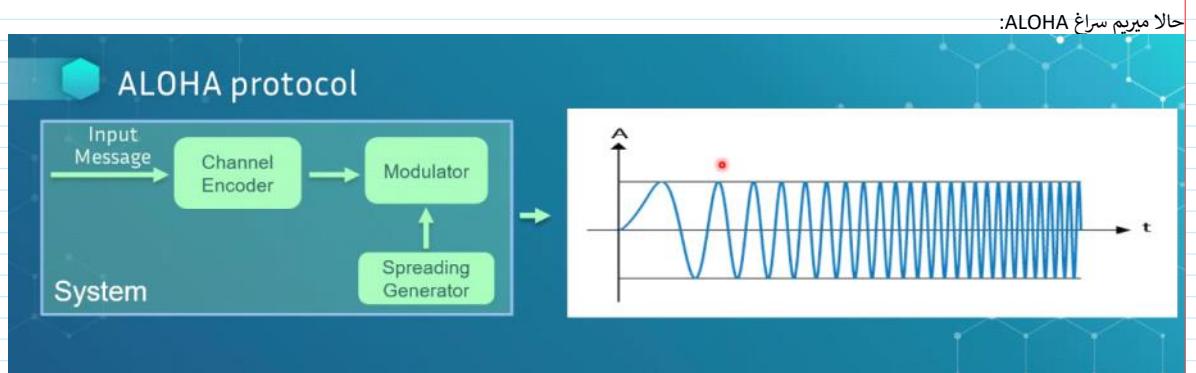
$$\text{Daily packets} = \frac{\text{Seconds in a day}}{T_{off}}$$

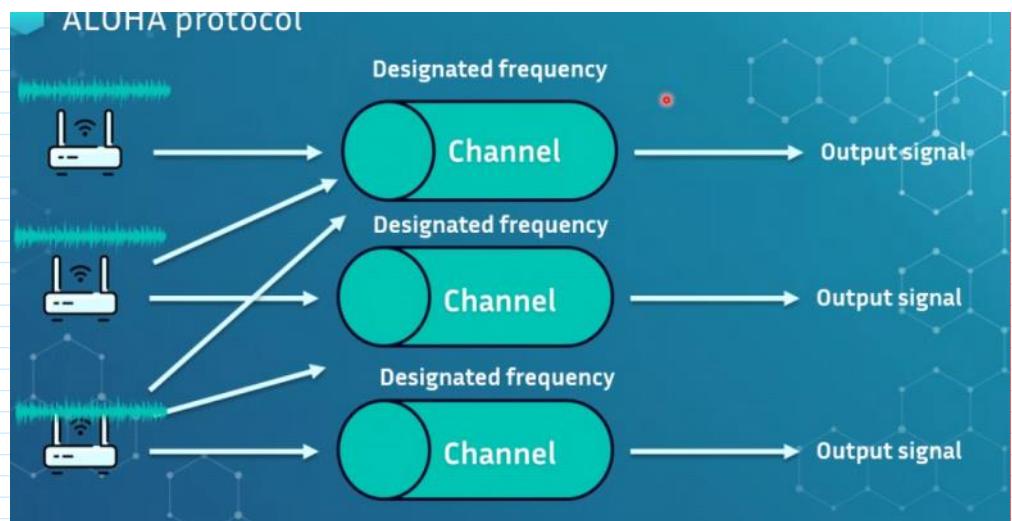
این که چه SF و توانی استفاده کنیم دیدیم که تاثیر گذاره. در شکل میبینیم که گره ای که نزدیک تر از SF و توانی کمتری استفاده کرده.

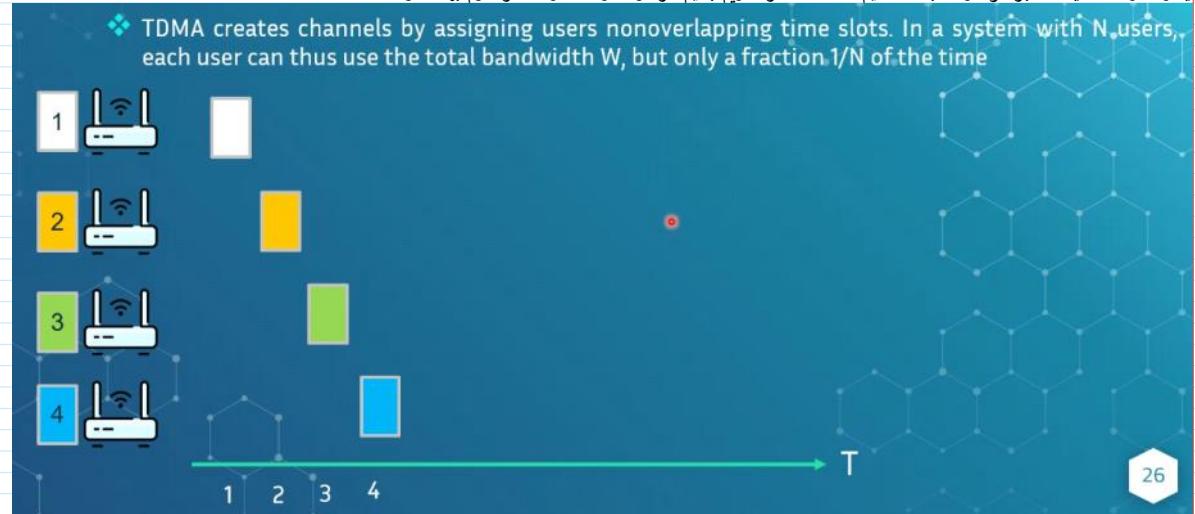
اما حالا هر کدام چه SF و توانی داشته باشن رو الگوریتم ADR تعیین میکنه.

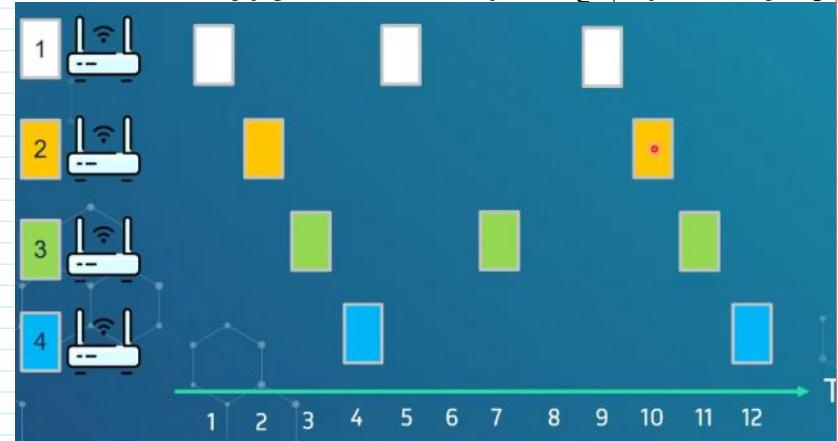
در شبکه LoRaWAN گره های مختلفی داریم. حالا میخوایم بینیم چطوری به کاتال دسترسی دارن.

برای این که این Node ها تداخل نکنند مانند این باید به پروتکل داریم. در LoRaWAN ما 8 تا کانال فرکانسی داریم. این که ما تصمیم بگیریم در چه زمانی و چه بازه فرکانسی Node حق ارسال داره میره توی لایه MAC یه راه کار ساده اینه که برآشون زمان بندی کنیم. مثل 4 تا گره داریم بگیم گره اول در فلان زمان گره دوم بهمن و ... :

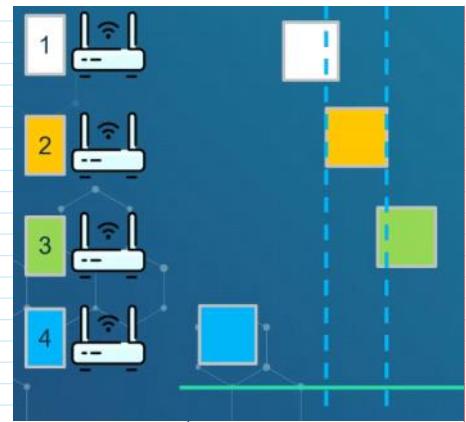
وی بدهیش اینه اگه مثلاً گره دوم هیچ بسته ای برای ارسال نداشته باشه یه زمانی برآش تلف میشه:

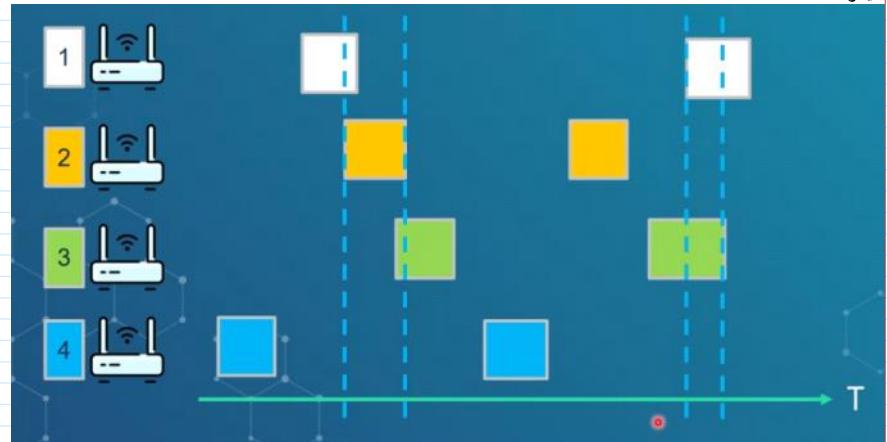
خوبیش اینه تضمین داریم تداخل نداریم وی بدهیش اینه که زمان تلف میشه و زمان بلااستفاده زیاد داریم. برای بدست آوردن performance(بهره وری) میشه اینطوری گفت:

$$performance = \frac{10}{12} \times 100 = 83.3\%$$

پروتکل ALOHA: هر نودی در هر زمانی داده برای ارسال داره میتوانه ارسال کنه.

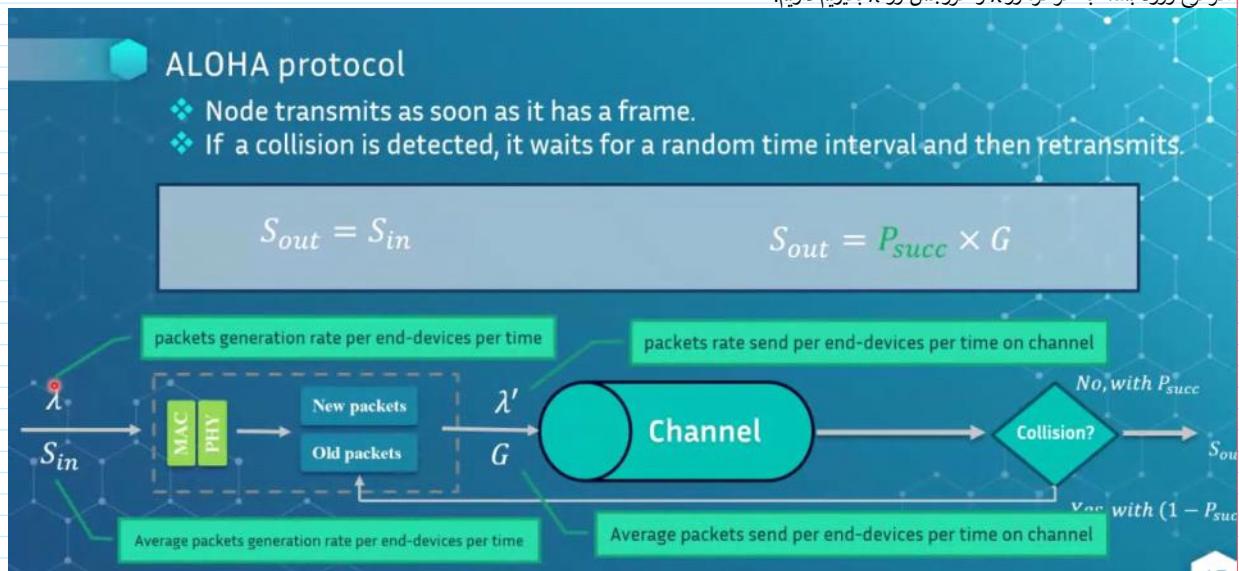

ولی خوب ممکنه تداخل بشه و وقتی به گیرنده برسه هر 3 دچار خطأ بشه. در این موقع هریک یک مدت زندگی صبر میکنه و دوباره میفرسته. علت رندم هم اینه که چون اگه ثابت وای میستادن دوباره تداخل میکدن:

مزیت این روش: اونی که air time on air پایین تری داره کانال رو همیشه در اختیار داره حالا performance بیشتر میشه یا چی؟

برای این کار همچنان کانال رو در نظر میگیریم که یک سری Node دارم ازش استفاده میکن. یک سری Node که داده ارسال میکن و ممکنه تداخل داشته باشیم. (اگه SF متفاوت باشه سطح فرکانسی متفاوت هستش و تداخل نداریم) این Node ها از لایه فیزیک و MAC تشکیل شدن.
اگر نزد ورود بسته به هر گره رو λ و خروجش رو λ' بگیریم داریم:

با احتمال $P_{success}$ بسته با موفقیت میرسه مقصد و با احتمال $1 - P_{success}$ ای درست میشه و ارسال میشه

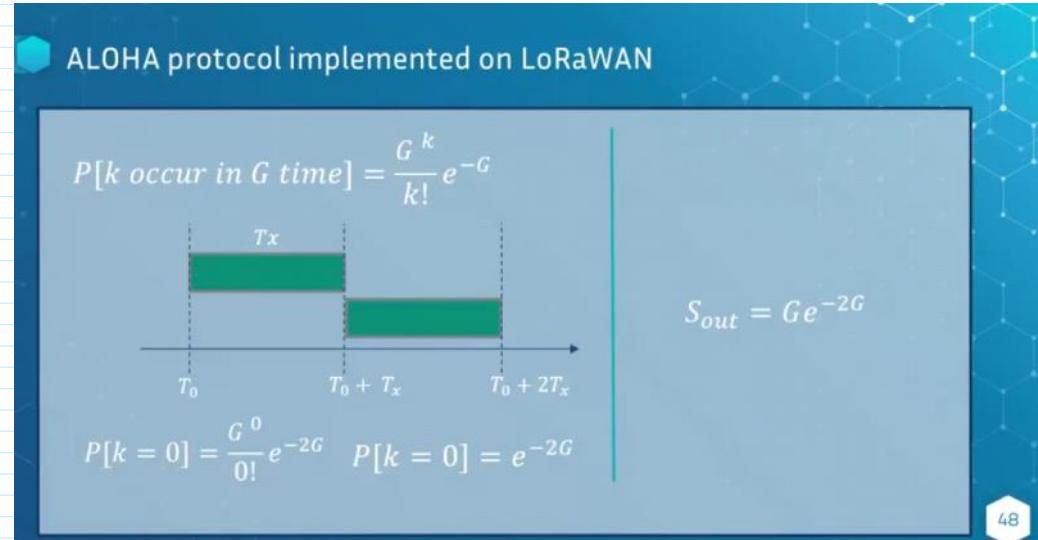
فرایند تولید بسته در این Node ها یک حالت deterministic نداره. این که بگیم همه چی مشخصه و هر کدام در چه زمانی چه جزئی ارسال میکن همچنان چه جزئی نداریم! تعداد گره ها خیلی زیاده و عوامل زیادی تاثیرگذار هستش. در واقع داره از توزیع بواسون پیروی میکنه که باعث میشه فاصله زمانی بین تولید بسته ها نمایی باشه.

میانگین بسته هایی که دارن دوباره ارسال میشن یا برای تلاش بعدی ارسال میشن رو G در نظر میگیریم.

در چه زمانی $S_{out} = S_{in}$ میشه؟ تداخل نداشته باشیم.

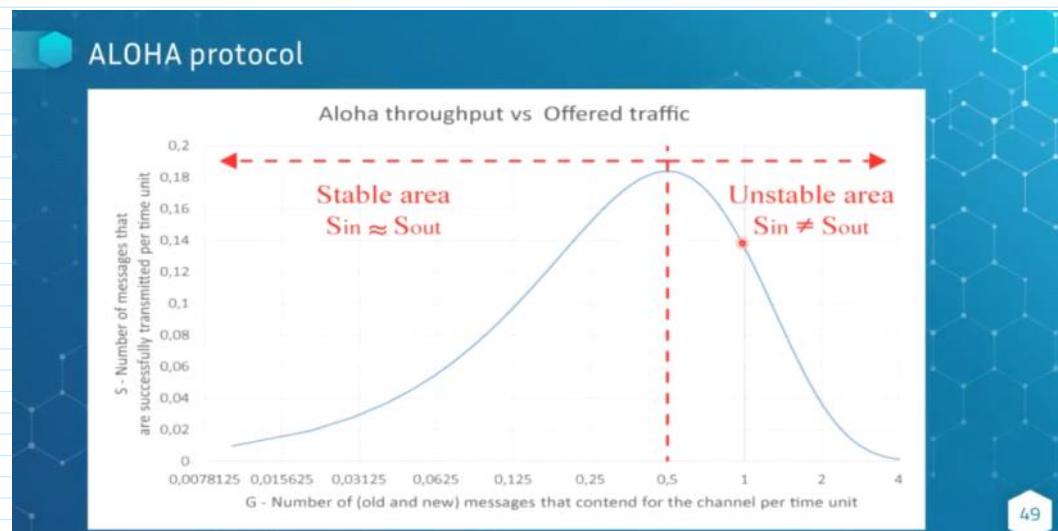
ولی ما در ALOHA امکان تداخل داریم. پس S_{out} میشه احتمال این که تداخل نداشته باشیم ضریب میانگین بسته هایی که دارن از کاتال خارج میشن. پس این احتمال موفقیت بودن باعث میشه ما مشخص بشه.

در این مدل هرچه تولید بسته ها بیشتر بشه. میتوان در نظر گرفت با زیاد شدن بسته ها احتمال تداخل بیشتری نیز داریم.

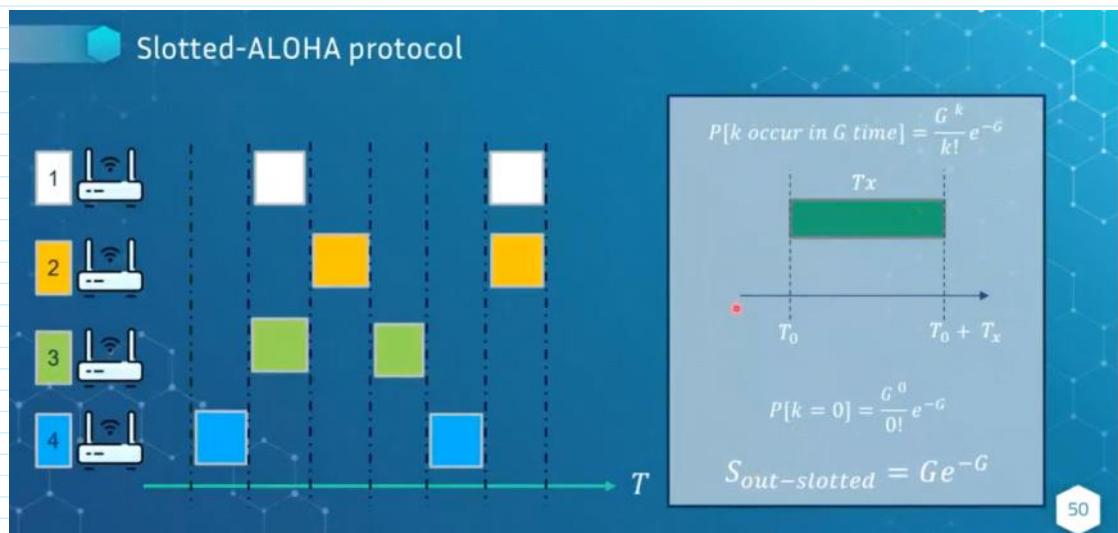
48

احتمال رخدادن k اتفاق در متوسط زمانی G رو با این فرمول بدست میاریم وقتی $k = 0$ میاریم یعنی هیچ تداخلی رخ نده. یعنی میخوایم متوسط زمان بدست بیاریم که در اون مدت کاربران دیگه نباید ارسال داشته باشن.

49

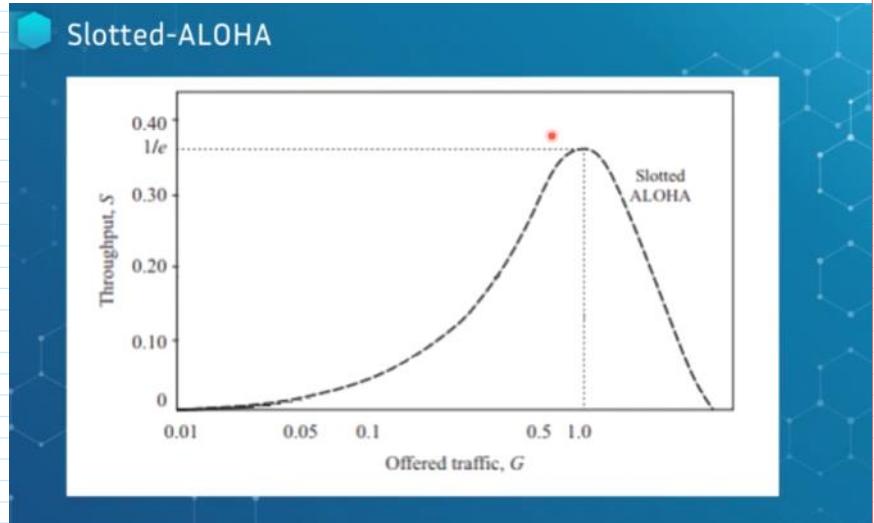
در این نمودار محور x عدد تلاش هایی که در واحد زمان انجام میشه رو میبینیم و محور y اشم گذرده هستش. میبینیم که G ما وقتی از 0.5 بیشتر بشه گذرده کم میشه و در 0.5 حد اکثره حالا چرا از 0.5 بیشتر شه کم میشه؟ چون تعداد بسته ها زیاد میشه و تعداد تداخل و old packet بیشتر میشه و تداخل پشت تداخل ایجاد میشه و گذرده کم میشه.

50

در این حالت وقتی هرگره ای بسته ای برای ارسال در کاتال داشت، تو یه زمانی خاصی حق ارسال دارن که از قبل تعیین شده است. در این صورت موقعی که یک Node وقتی به دست گیرنده برسه Node های دیگه فقط در آن زمانه که نباید بسته ای رو ارسال کنن. پس درنهایت گذرهی Slotted Aloha میشه⁶. Ge.

فرق این TDMA با Slotted-ALOHA جیه؟! بسته ها زمانی مخصوص کسی نیست. و این Node ها با هماهنگ هم دارن ارسال میکنن. ولی در حال TDMA یک سنکرون سازی مرکزی انجام میشد.

گرددی 37 درصدی Slotted ALOHA در این شکل قابل مشاهده است.

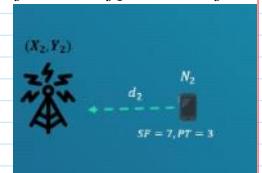
حالا میخوایم در مورد ADR صحبت کنیم

در لایه فیزیکی دیدیم های مختلف مزایای مختلف داشتن. در شکل فوق یک Gateway داریم با یک Node که در یک فاصله قرار دارد و یک بسته رو ارسال میکنه. Gateway بعد دریافت بسته میاد SNR را محاسبه میکنه و نسبت سیگنال به نویز رو میسنجه.

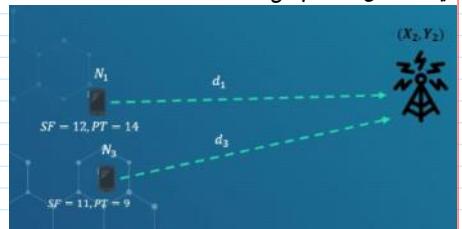
حالا فرض کنیم SNR پایین باشه. یعنی عوامل نویز خیلی تاثیرگذار بوده و پیام به خوبی به دست Gateway نرسیده و کامل دریافت نشده. در این موقع Gateway میاد یک Config برای Node در نظر میگیره و میگه این عوامل پارامتر های نویز زیاد توش داره پس $SF=12$ و $PT=14$ را بهش اختصاص میده تا مقاومت سیگنال در برابر نویز بیشتر باشه:

حالا یک Node در یک فاصله دیگه قرار داره و میبینیم SNR اش خوبه. در این موفق Gateway براش یک Config ای میفرسته که SF و توان کمتری داشته باشه.

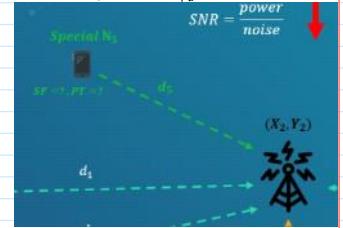
حالا یک Node با یک فاصله دیگه داریم که در نزدیک 1 Node قرار دارد. میبینیم SNR اش بد و براش Config ای ارسال میکنیم. ولی این Config مشابه Config اول نیست چون اگه مشابه میشد باعث میشد تداخل داشته باشن

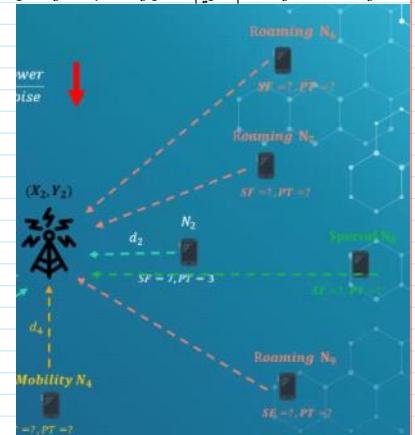
حالا یک Node داریم Mobility داره. باید اینجا هوشمندی به خرج بدیم چون نویز اش با دستگاه ثابت متفاوته

حالا یک Node داریم که Special هستش و میخواهد SNR اش همیشه ثابت باشد و اگه کم بشه مارو جریمه میکنه. ما باید برای این Config خاصی رو ارسال کنیم

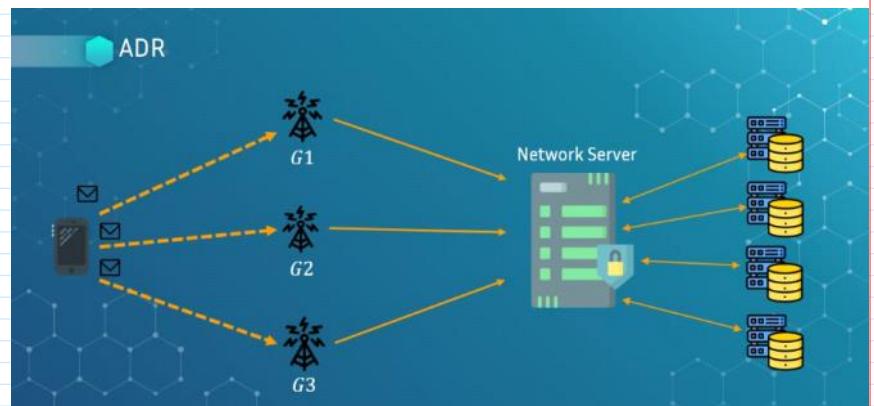

حالا به Node دیگه هم داریم که از یک شبکه دیگه اومده. برای این Node هم باید یک Config جداین با اهداف مشخص در نظر بگیریم (Roaming):

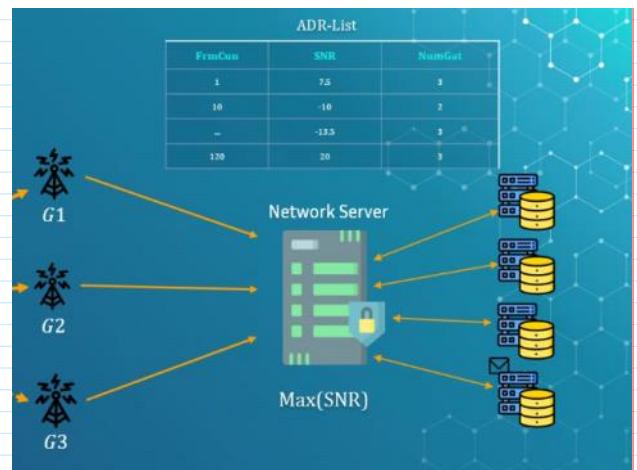

ما باید توان رو برای همه این Node ها به نحو هوشمندانه توزیع کنیم و نیازمندی همه رو برطرف کنیم. پس به یک الگوریتم هوشمند نیاز داریم که همه این کار را برآورده باشد.

پس الگوریتمی تحت عنوان ADR موجود هست که میاد اینرا تنظیم میکنه. حالا میخوایم بینین چطوری کار میکنه.

در معماری شبکه LoRaWAN یه همچنین چیزی داریم. ما وقتی بسته ای میفرسته همه Gateway های در دسترس میتوان دریافت کنن. به محض این که بسته توسط Gateway دریافت میشه میاد SNR و زمان دریافت بسته، فرکانس و ... رو محاسبه میکنه. حالا این اطلاعات رو همراه با بسته به Network Server میفرسته. NS یک Payload مشابه از 3 تا 3 Gateway دریافت میکنه. باید یکی رو ذخیره کنه و بقیه رو دور بندازه. برای این کار میاد برسی میکنه SNR کدوم Gateway بالاتر. اون بسته که SNR بالاتری دارد رو نگه میدارد و بقیه رو میندازه دور.

NS به ازی هر Node یک جدول 20 سطري نگه میدارد و 3 تا سوتون داره که 20 تا بسته اخیر رو توش قرار میده. از این جدول تصمیم میگیره که مثلا اگر تو 20 تا اخیر همش منفی بود یک Config دیگه بفرسته تا از SF و توان جدیدی گره ارسال کنه. علاوه بر SNR میاد Frame Counter هم در نظر میگیره. وقتی از 1 میرسه به 10 یعنی یک سری بسته ها اصن اون وسط گم شده.

الگوریتم پیشفرض LoRaWAN به این صورته. میاد Max 20 بسته اخیر رو میگیره و میریزه توی SNR_{max}. بعد مینیمم SNR که از آخرین بسته داریم رو داخل SNR_{req} میریزم. بعد SNR_{margin} رو طبق رابطه بدست میاریم و داریم:

```

ADR    $SNR_m \leftarrow \max(\text{SNR of last 20 frames})$ 
       $SNR_{req} \leftarrow \text{demodulation floor(current data rate)}$ 
       $SNR_{margin} \leftarrow (SNR_m - SNR_{req} - 10)$ 
       $step \leftarrow \text{floor}(SNR_{margin}/3)$ 
      while steps > 0 and SF > SFmin do
          SF  $\leftarrow$  SF - 1
          steps  $\leftarrow$  steps - 1
      while steps > 0 and TP > TPmin do
          TP  $\leftarrow$  TP - 3
          steps  $\leftarrow$  steps - 1
      while steps < 0 and TP < TPmax do
          TP  $\leftarrow$  TP + 3
          steps  $\leftarrow$  steps + 1
    
```

بریم با یک مثال بررسی کنیم: فرض کنیم آخرین بسته SF=9 و TP=14 داشته باشه. طبق محاسبات جلسه قبل میفهمیم SNR_{min}=-12.5 میشه. بزرگترین SNR هم 10 اگه داشته باشیم داریم:

```

ADR    $SNR_m \leftarrow \max(\text{SNR of last 20 frames})$ 
       $SNR_{req} \leftarrow \text{demodulation floor(current data rate)}$ 
       $SNR_{margin} \leftarrow (SNR_m - SNR_{req} - 10)$ 
       $step \leftarrow \text{floor}(SNR_{margin}/3)$ 
      while steps > 0 and SF > SFmin do
          SF  $\leftarrow$  SF - 1
          steps  $\leftarrow$  steps - 1
      while steps > 0 and TP > TPmin do
          TP  $\leftarrow$  TP - 3
          steps  $\leftarrow$  steps - 1
      while steps < 0 and TP < TPmax do
          TP  $\leftarrow$  TP + 3
          steps  $\leftarrow$  steps + 1
    
```

SF = 9 TP = 14
 $SNR_{MIN} = -12.5$
SNR_m = 10
 $SNR_{req} = -12.5$
 $SNR_{req} = 12 - (-12.5) - 10 = 12.5$
step = 4
step = 4 3 2
SF = 9 8 7
step = 2 1 0.
TP = 14 11 9
SF = 7
TP = 9

توضیح استاد: کنترل توان در تمام شبکه های بی سیم انجام میشه ولی در IoT و LoRaWAN حساسیت و آزادی بیشتری داریم. ADR میاد SF و توان رو برآمون تنظیم میکنه. به طور حسی بخواهیم بگیم این کارو میکنه که وقتی SF و TP بالاست و وضعیت خوبه میایم کمش میکنیم. حالا این که چطوری کمکشون کنیم کدوم اول کم بشه باستی تحلیل بشه. یکی از موضوع های باز در LoRaWAN اینه که ADR چطوری عمل بکنه. این ADR توسط LoRaLicence طراحی شده ولی خب لزومی نیست اینطوری باشه. مثلا اینجا 20 تای اخیر رو داره در نظر میگیره یکی ممکنه با 40 تا بره. ممکنه برآمون سوال بشه توی Margin چرا 10- بشه. اون Heuristic میشه و یکی میاد منها یک عدد دیگه میکنه. برای تقسیم بر 3 هم همینطور. در آخر وقتی Step منفی میشه باید TP زیاد بشه.

ALOHA protocol implemented on LoRaWAN

- ❖ λ represents all the packets sent to the network by all the LoRa devices in the same coverage area, so we can rewrite λ as:

$$\lambda = N \cdot \lambda_i$$

λ_i = Represents the throughput of one device
 N = The number of devices on the coverage area

- ❖ Each packet sent by one LoRa device, will select randomly one channel from the 8 available, so the total throughput sent by one LoRa devices per channel will be:

$$\lambda_{i \text{ per channel}} = \frac{\lambda_i}{8 \text{ channel}}$$

55

ما در شبکه LoRaWAN 2 تا باند فرکانسی داریم که هر کدام از باند ها 4 تا کانال داره. پس مجموعاً 8 تا کانال داره. ای که در هر کانال داره رو محاسبه کنیم باید اون load را تقسیم بر 8 کنیم.

فرض کنیم یک بسته داریم $= 16B$. Payload 8 تا کانال فرکانسی هم داریم با پهنای باند $125kHz$. طبق تحلیل هایی که از گذشته داشتیم اگر یک Node بخود حداکثر بسته رو بخواهد تو یه روز بفرسته میتوانه 13 هزار تا بسته بفرسته. این تحلیل برای 4 تا کاناله که برای 8 تا دوبلابر میشه و میشه 26 هزار تا. حالا اگر تقسیم بر 86400 یعنی تعداد ثانیه های در روز بکنیم میشه 0.302 یعنی هر 3 دهم ثانیه یک بسته عبور میکنه. حالا بخواهیم برای هر کانال در نظر بگیریم تقسیم بر 8 میکنیم میشه 3 صدم:

Maximum throughput per end-device and per channel

- ❖ Considering packets of 16B payload, a bandwidth of 125 kHz and two available sub-bands on LoRaWAN (Band0 from 868.1 MHz to 868.5 MHz and Band1 from 867.1 MHz to 867.9 MHz).

	Max. daily packets per end-device [packets/day]	Max. λ_i per end-device [packets/sec]	Max. λ_i per channel [packets/sec]
SF7	26122	0,302	0,037
SF8			
SF9			
SF10			
SF11			
SF12	1080	0,012	0,001

$\lambda_i = \frac{26122}{86400} = 0,302$

56

Table 3: Theoretical Ton-the-air and maximum number of daily packets [10].

حالا بخواهیم یک تحلیلی انجام بدیم. میدونیم متوسط بسته هایی که به یک کانال ارسال میشه زمان ارسال بسته ضربدر نرخ ورود. در ALOHA دیدیم وقتی $G=0.5$ بداریم گذردهی حداکثر 0.18 داریم.

Maximum throughput per end-device and per channel

$$G = T_{tx} \times \lambda$$

$$S(G = 0.5) = 18.4\%$$

$$G_{SF7} = 0.302 \times 0.037 = 0.011174 \quad G_{SF7} < 0.5 \quad 0.5 - G_{SF7} = 0.488826$$

متوسط بسته هایی که در SF7 ارسال میشه رو میبینیم خیلی کم و یعنی ظرفیت زیادی از کانال خالی میمونه.

❖ We can obtain the maximum number of end-devices N.

$$N = \frac{0.5}{T_{tx} \times \lambda}$$

We can obtain the maximum number of end-devices in two different Scenario:

$$G_{SF} = 0.302 \times 0.037 = 0.011174 \quad G_{SF} < 0.5 \quad 0.5 - G_{SF} = 0.488826$$

Scenario 1: maximizing the packets send by the end-devices

We can obtain the maximum and throughput of network.

0.5

Scenario 2: considering 1 packet per end-device and per day.

سناریو اول: ماکسیمم packet ارسال داشته باشیم و ظرفیت 100 درصدی داشته باشیم.
سناریو دوم: هر Node در روز یک بسته ارسال کن و load کانال ماکسیمم باشه اون موقع چقدر میتوانه پوشش بدی.

توضیح استاد: از وقتی که وارد ALOHA داشتیم، قبلاً به Node بگیم SF و PT اش چی باشد. که احتمال این که دچار Collision نشود من گیرنده بتونم این رو دریافت کنم.

حالا یه ایده اومدمیم بالا. Node های دیگه هم داریم Interference داریم. Packet ای در حال ارسال داشته باشن. پس باید محاسبه کنیم هر Node در روز چندتا بسته میتوانه ارسال کنه.

حالا میخوایم بینینیم ماکسیمم End device های throughput از ALOHA میروانه رو بفهمیم. پس 2 تا سناریو تعریف میشند:

سناریو اول: تعداد هر End device میشه بیشترین مقداری باشه که Duty cycle اجازه میده.

سناریو دوم: 1 پک در روز توسط end-device ارسال بشه

قطععاً در سناریو دوم تعداد دیوایس بیشتری میشه پوشش داد. چون در سناریو اول دائم هی ارسال میکنه و به خاطر duty cycle صبر میکنه.

حالا میخوایم سناریو اول رو توضیح بدیم:

Maximum throughput per end-device and per channel Scenario 1				
	Max. daily packets per end-device [packets/day]	T _{on the air} [sec]	Max. λ _i per channel [packets/sec]	N
SF7	26122	0,302	0.00825	198
SF8				
SF9				
SF10				
SF11				
SF12	1080	0,012	0.201625	198

Table 4: Theoretical Ton-the-air and maximum number of daily packets [10].

$$T_{tx_SF7_125kHz_16B} = 0.066$$

$$\lambda_i \text{ per channel} = \frac{0.066}{8} = 0.00825$$

$$N = \frac{0.5}{0.302 \times 0.00825} = 198$$

ماکسیمم تعداد End device رو داریم در حالی که هر Device میکسیمم بسته در یک روز رو میفرسته با فرض حدکثر بودن throughput در اینجا ما میخوایم کاتال رو ماکس در نظر بگیریم.

(دقیقه 45)

حرف استاد: Time on air وابستگی داره به میزان بایت Packet و SF. بر اساس این یک جدول نهیه میکنیم که Quantify کنیم پارامتر های LoRaWAN رو. میبینیم چه تعداد Node میتوان در شبکه ارسال پکن.

ما رو Time on air داشتیم:

Maximum daily packets on LoRaWAN															
❖ Duration of the packet transmission															
$T_{on_the_air} = (N_{payload} + N_{preamble}) \times T_{symbol}$															
$T_{symbol} = \frac{2^SF}{BW}$															
$N_{payload} = 8 + \max \left[\text{Ceil} \left(\frac{8PL - 4SF + 28 + 16 - 20IH}{SF - 2DE} \times \frac{CR + 4}{4} \right) \right]$															
$N_{preamble} = 8$															
<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <thead> <tr> <th colspan="2">Description</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>SF</td><td>Spreading Factor</td></tr> <tr> <td>PL</td><td>Payload Length</td></tr> <tr> <td>CRC</td><td>The use of the Cyclic Redundancy Check (CRC), if enabled 0 when not</td></tr> <tr> <td>IH</td><td>The use of explicit header or not (IH, 1 when enabled 0 when not)</td></tr> <tr> <td>CR</td><td>Coding Rate</td></tr> <tr> <td>DE</td><td>The Low Data Rate Optimization (DE, 1 when used 0 when not)</td></tr> </tbody> </table>		Description		SF	Spreading Factor	PL	Payload Length	CRC	The use of the Cyclic Redundancy Check (CRC), if enabled 0 when not	IH	The use of explicit header or not (IH, 1 when enabled 0 when not)	CR	Coding Rate	DE	The Low Data Rate Optimization (DE, 1 when used 0 when not)
Description															
SF	Spreading Factor														
PL	Payload Length														
CRC	The use of the Cyclic Redundancy Check (CRC), if enabled 0 when not														
IH	The use of explicit header or not (IH, 1 when enabled 0 when not)														
CR	Coding Rate														
DE	The Low Data Rate Optimization (DE, 1 when used 0 when not)														

برگردیم به جدول سناریو اول:

Maximum throughput per end-device and per channel Scenario 1				
	Max. daily packets per end-device [packets/day]	T _{on-the-air} [sec]	Max. λ _i per channel [packets/sec]	N
SF7	26122	0,302	0.00825	198
SF8				
SF9				
SF10				
SF11				
SF12	1080	0,012	0.201625	198

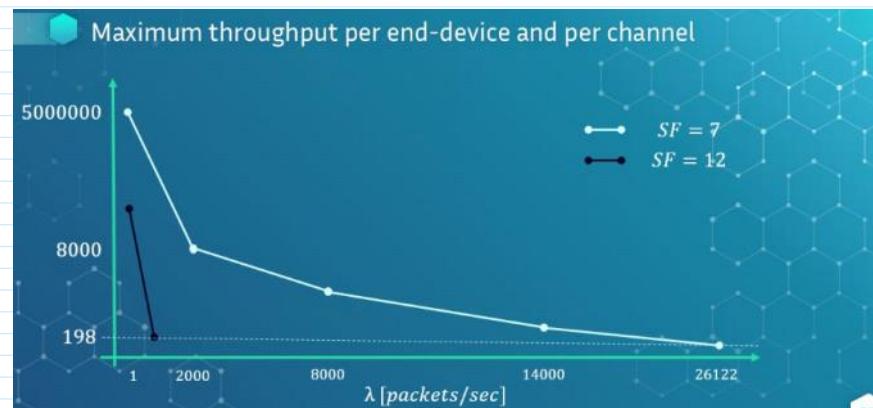
Table 4: Theoretical Ton-the-air and maximum number of daily packets [10].

یک بسته در SF7 0.066 بود که تقسیم بر 8 تا کانال کردیم دیدیم در هر کانال چقدر.

سناریو دوم فرض بود که یه بسته ارسال میشه:

	Max. daily packets per end-device [packets/day]	T _{on-the-air} [sec]	Max. λ _i per channel [packets/sec]	N
SF7	1	0,066	0.00000144	5172000
SF8				
SF9				
SF10				
SF11				
SF12	1	1,613	0.00000144	214149

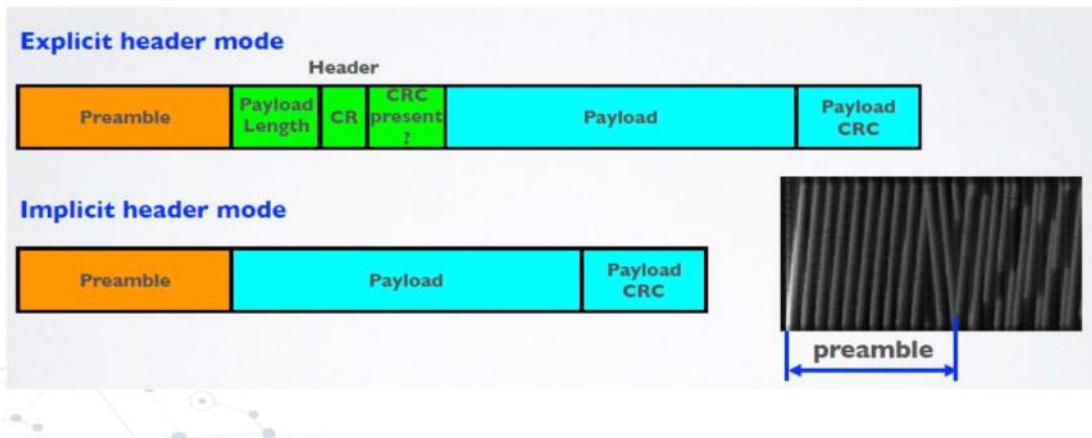
Table 5: Theoretical Ton-the-air and maximum number of daily packets [10].

دراين نمودار مبینيم وقتی خروج بسته ها 1 بسته در ثانیه باشه 5 میلیون تا Device رو میتوانه در SF=7 پوشش بده و در حالت مаксیمم به 198 میرسه.

LorRa Packet Format

- The LoRa packet comprises of three elements: Preamble, header (optional) and payload.

ما در LoRaWAN به دو نوع میتوانیم packet داشته باشیم:

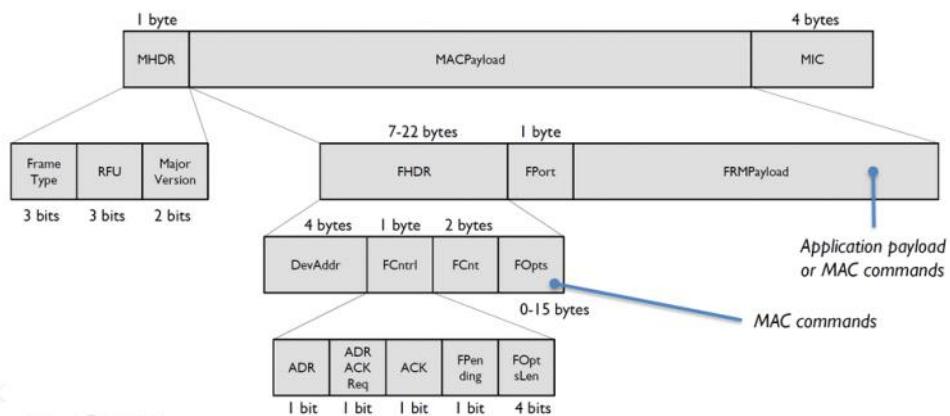
- **Explicit:** اول ارسال میشه که یک سیگنال با فرمت مشخص برای سنتکرون شدن بین گزند و فرستنده است. بعدش اولین پام اینه که میگیم این چیزی که ارسال میکنیم طولش چقدر است. CRC Present یعنی این که روشی برای تخصیص خط داریم یا نه (0 باشه نیست 1 باشه هست). اگر CRC Present یک باشه اون آخر Payload CRC داریم و گزنه نداریم.
- **Implicit:** میاد Payload length را حذف میکنه و باعث میشه Payload طول ثابتی داشته باشه. ولی بدیش اینه که بسته Flexible نداریم که بتونیم با طول های مختلف داشته باشیم.

پس وقتی بسته ها طول متغیر نداریم میریم سراغ Implicit و طوری طول ثابت رو تعیین میکنیم که loss نداشته باشیم. ولی وقتی multi sensor داریم یه موقع 3 تا اون موقع ما با طول متغیر سر و کار داریم و رو انتخاب Explicit header mode میکنیم.

از نظر فیلد پس ما Preamble و header و payload و CRC داریم به طور کلی و PayloadCRC تهش میتوانه برای تصحیح خط اضافه بشه.

LorRa Frame Format

- The LoRa packet comprises of three elements: Preamble, header (optional) and payload.

که 4 هستش برای کارای کنترلی هستش مثل DevAddr که آدرس دیوایس هستش با 4 بایت. هم میشه اون داده که میخوایم از لایه بالاتر بیایم ارسال کنیم.

LorRa Packet Format

- There are two types of LoRa packet format modes:
 - **Explicit header mode:**
 - Includes a short header that contains information about the payload length, coding rate and whether a CRC is used in the packet.
 - CRC stands for Cyclic Redundancy Check and is used to detect errors in digital data.
 - **Implicit header mode**
 - Where the payload, coding rate and CRC presence are fixed. In this mode the header is removed from the packet thus reducing transmission time.
 - In this case the payload length, error coding rate and presence of the payload CRC must be manually configured on both sides of the radio link.

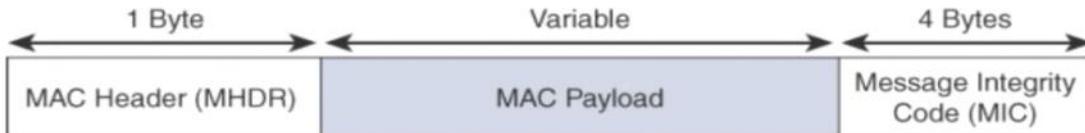
LorRa Packet Format

- **The preamble** is used to detect the start of the packet by the receiver.
- **The header** (only in explicit header mode) is the default mode of operation. It provides information on the payload:
 - The payload length in bytes.
 - The forward error correction code rate.
 - The presence of an optional 16 bits CRC for the payload.
- **The payload** is a variable-length field that contains the actual data coded at the forward error correction code rate either as specified in the header in explicit mode or fixed in implicit mode. An optional payload CRC may be appended.

LoRaWAN- MAC Layer

- LoRaWAN- MAC layer
 - LoRaWAN messages, have a
 - The MAC payload size depends on the frequency band and the data rate, ranging from 59 to 230 bytes for the 863-870 MHz band and 19 to 250 bytes for the 902-928 MHz band.

MAC Payload متغیره. ولی حالا باید زیاد بذاریم یا کم بذاریم؟ در ارتباطات IoT و با توجه به ویژگی های LoRaWAN باید کم بذاریم.

Direct Communication Between Devices

- The LoRaWAN protocol does not support direct communication between end nodes.
- If you want direct communication between LoRa devices without the use of gateways, use the RadioHead Packet Radio library for embedded microprocessors. It provides a complete object-oriented library for sending and receiving packet sized messages via a variety of radios such as LoRa on a range of embedded microprocessors:
<https://www.airspayce.com/mikem/arduino/RadioHead/>

RadioHead does not have an official GitHub repo but several people have cloned the Radiohead library on GitHub.

ما در LoRaWAN Direct Communication نداریم. در 802.15.4 full function device داشتیم میتوانستن حق بدون Coordinator با هم صحبت کنن. در LoRaWAN همچین چیزی تعریف نشده ولی به سری گروه اومدن یه چیزی ساختن تو گیت هایم گذاشتن که 2 تا Node چجوری peer-to-peer به صورت LoRaWAN صحبت کنن.

LoRaWAN- Security

- LoRaWAN considers two layers of security, one for the network and another for the applications.
- Each end-device has key assignments done by device manufacturers or the application owners.
 - **Other systems use a single key for encryption and authentication,** compared to LoRaWAN.
- Authentication and encryption are separate, so it is **possible to authenticate packets and provide integrity protection.**

J. Silva, et al, **LoRaWAN - A Low Power WAN Protocol for Internet of Things: a Review and Opportunities**, 2th Int. Multidisciplinary Conf. on Computer and Energy Science, 2017

بخش امنیت همیشه مهمه. LoRaWAN بخلاف بقیه پروتکل ها مثل 802.15.4 از همون اول برای IoT درست شد. سعی شده دیزاینש سبکی داشته باشه مثلا هیچ Association ای نداشتم بین

گره و Gateway.

بحث Low Power هم به دیزان ریط داره هم به duty cycle هم این که بایت های کمی برای ارسال داریم. من وقتی بخواهم امنیت رو ببرم بالا باید محاسبات رو ببرم بالا که پیام محترمانه بمونه و در سطح Application کسی اون وسط نتونه بخونه. اگر الگوریتم های سنگین استفاده کنیم Node کشش نداره چون از لحاظ سخت افزاری ضعیفان. ولی نمیشه در نظرش هم نگرفت چون وقتی همه گیر بشه محلی برای آسیب پذیری و ممکنه سو استفاده بشه ازش.

لایه امنیتی درست شده:

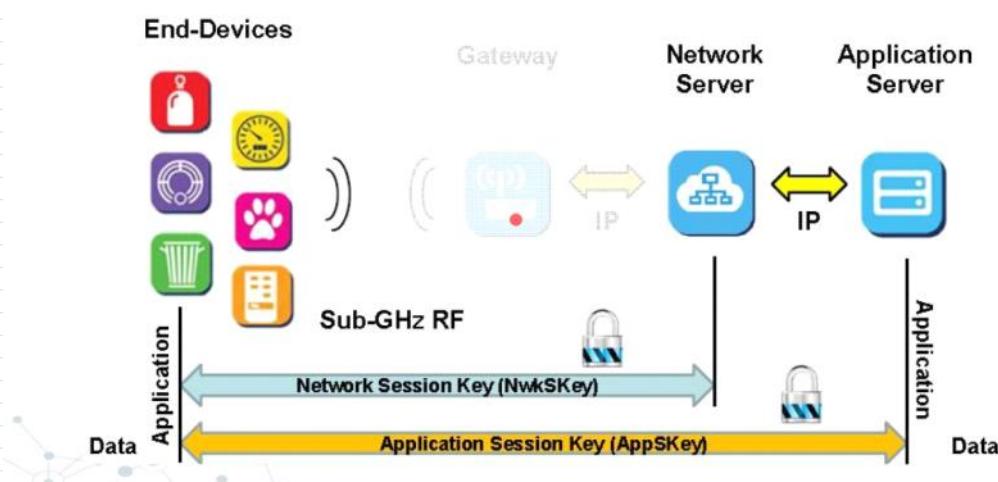
• سطح اپلیکیشن

• سطح شبکه

هر یک کلیدی بهش assign میشه که با hard code میشه (سازنده) یا میشه config کرد روش (صاحب اپلیکیشن).

LoRaWAN- Security

- Logical data Flow:

در معماری ما یک سری End-device که ارسال میکنن به یک سری Gateway که حالا اینجا بدونه کشیده شده ارتباط لایه فیزیکی LoRaWAN فقط از physical layer تا Gateway عه و از این به بعد منطقی نیست که LoRa باشه چون به برق شهر وصلن از اون به بعد و با TCP/IP بهتره ارسال بشه. از طرفی ها کلی داده از کلی Node دریافت کردن و منطقی نیست این همه داده با LoRaWAN ارتباط داشته باشه.

اصطلاحا به شبکه Gateway به بعد میگن Backhaul که ارسال میکنن به Network server و اونم به Application

حالا که در مورد امنیت صحبت میکنیم 2 سطح امنیتی داریم

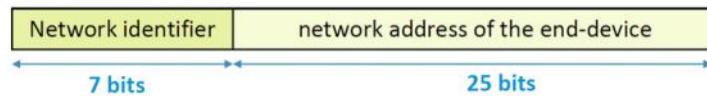
- **Gateway** ممکنه برای مانباشه. مثلا در آینده اپراتور های IoT داریم. یک node ای رو میخریم که Device address داره و gateway میتونه تنظیم شه که فقط از دیوایس های خاصی پکت دریافت کنه.

با توجه به این که gateway از آن مانیست مهمه که ارتباطات بینمون Confidential باشند. یعنی **Gateway** متوجه نشده چی داریم میفرستیم. پس یک Network Session Key (NwkSKey) بین end device و Network server موجود میشه و یک رمزگاری این بین انجام میشه.

- حتی ممکنه **Network Server** هم برای مانباشد. در اینجا از Application Session Key (AppSKey) استفاده میکنیم. این کار باعث میشه بخشی از packet صرف رمزگاری بشه و بخش کمتری صرف payload بشه.

IoT wireless technologies overview

- **End-device address (DevAddr):**

- **Application identifier (AppEUI):** A global application ID in the IEEE EUI64 address space that uniquely identifies the owner of the end-device.
- **Network session key (NwkSKey):** A key used by the network server and the end-device to calculate and verify the message integrity code of all data messages to ensure data integrity.
- **Application session key (AppSKey):** A key used by the network server and end-device to encrypt and decrypt the payload field of data messages.

از نظر آدرسی که استفاده میشه یک DevAddr داریم. قطعاً ممکنه تکراری هم باشد. در یک محدوده مشخص اگر نخوایم تکراری باشه میتونیم 20 بایت برای فرستنده و 20 بایت برای گیرنده استفاده کیم. ولی خب ما کلا مثلاً 200 بایت داریم که 40 بایش میشه آدرس گیرنده و فرستنده که به صرفه نیست. پس 4 بایت استفاده میکن که توزیعشو تو شکل میینیم.

AppEUI: بر اساس یک استاندارد اپلیکیشن های مثل شهر هوشمند مثل مدیریت بازیافت، مدیریت روشنایی معابر... تفکیک میشن.

LoRaWAN- Security

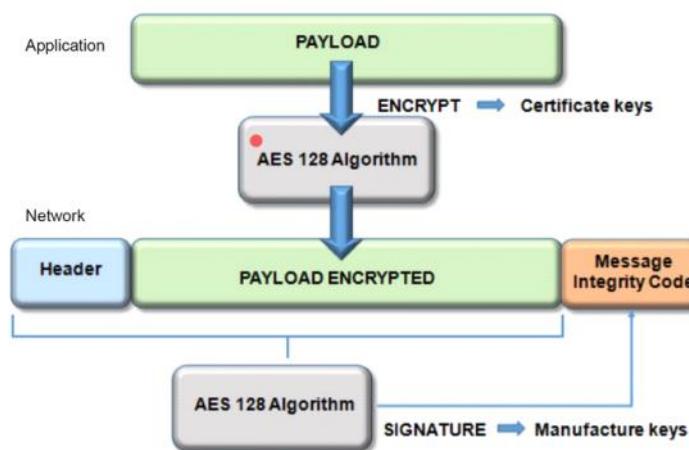
- The first layer, called “network security” but applied at the MAC layer, guarantees the authentication of the endpoints by the LoRaWAN network server.
 - Also, it protects LoRaWAN packets by performing encryption based on AES.
- Each endpoint implements a network session key (NwkSKey), used by both itself and the LoRaWAN network server.
 - The NwkSKey ensures data integrity through computing and checking the MIC of every data message as well as encrypting and decrypting MAC-only data message payloads.

LoRaWAN- Security

- The second layer is an application session key (AppSKey), which performs encryption and decryption functions between the endpoint and its application server.
- Furthermore, it computes and checks the application-level MIC, if included. This ensures that the LoRaWAN service provider does not have access to the application payload if it is not allowed that access.
- Endpoints receive their AES-128 application key (AppKey) from the application owner. This key is most likely derived from an application specific root key exclusively known to and under the control of the application provider.

LoRaWAN- Security

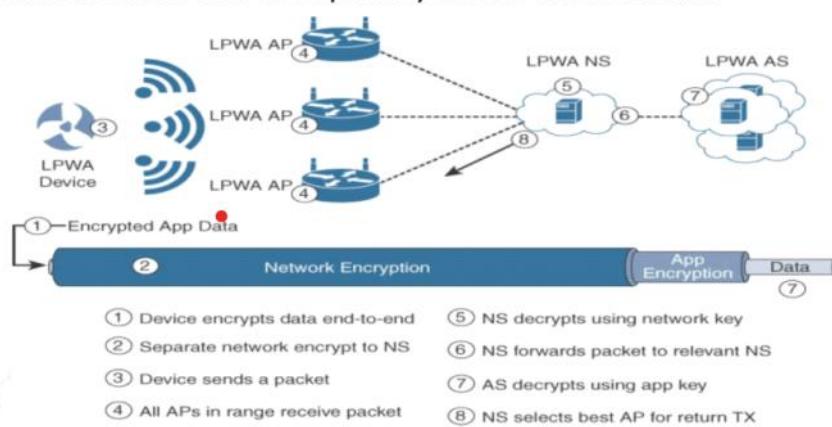
- LoRaWAN endpoints must implement two layers of security:

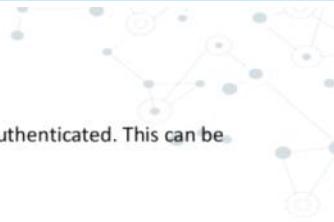
(قطعي صدا : دقيقة 48)

LoRaWAN- Security

- LoRaWAN endpoints must implement two layers of security, protecting communications and data privacy across the network.

LoRaWAN- Security

- LoRaWAN endpoints attached to a LoRaWAN network must get registered and authenticated. This can be achieved through one of the two join mechanisms:
- **Activation by personalization (ABP):**
 - Endpoints don't need to run a join procedure as their individual details, including DevAddr and the NwkSKey and AppSKey session keys, are preconfigured and stored in the end device.
 - The same information is registered in the LoRaWAN network server.
- **Over-the-air activation (OTAA):**
 - Endpoints are allowed to dynamically join a particular LoRaWAN network after successfully going through a join procedure. The join procedure must be done every time a session context is renewed.
 - During the join process, which involves the sending and receiving of MAC layer join request and join accept messages, the node establishes its credentials with a LoRaWAN network server, exchanging its globally unique DevEUI, AppEUI, and AppKey.
 - The AppKey is then used to derive the session NwkSKey and AppSKey keys.

جزیی که مرتبط با Security هم هست بحث Activation نود هاست. ما یک LoRaWAN Node را میداریم داخل فضای سبز امیرکیم. میخواهیم بینیم چطوری میشه آدرس دهی رو مشخص کرد
دو نوع مود داریم:

• ABP: شخصی سازی. End Point ها نیاز نیست یک روالی انجام بدن برای این که خودشون رو برای Gateway ها معرفی کنن.

• OTAA: روی هوا این کار انجام میشه. یعنی Dynamically End point ها خودشون رو به Gateway های اطراف معرفی میکنند و DevAddress و .. رو میگن (همون لحظه که نود فعال DevEUI, AppEUI) میشه). نکته مهم در این قسمت اینه که یک Join Procedure هر موقع که یک Renew Session ای میشه باید انجام بشه. در این فرایند Join شدن یک سری اطلاعات مثل AppKey منتقل میشه.

LoRaWAN- OTAA Activation Method

- In OTAA, a device is given a DevEUI, an AppEUI and an AppKey. The AppKey is used to generate the session keys, NwkSKey and AppSKey.
- To activate, the device sends a join request and uses the join response to derive the session keys NwkSKey and AppSKey
- The device may store those keys and continue to use them to communicate. If they are lost or the network chooses to expire them, the device must re-join to generate new keys.

پیداست که OTAA سریع تره چون از قبل نیازی به کانفیگ نیست. ولی یک سریار داره. هی Node ها وصل میشن خارج میشن باید برمی
ولی وقتی کشاورزیه همش از قبل هست ABP بهتره که از اول کانفیگ بشه

LoRaWAN- OTTA Activation Method

- Pros:
 - Session keys are only generated when required, so cannot be compromised prior to activation.
 - If the device changes to a new network, it can re-join to generate the new keys - rather than having to be re-programmed.
- Cons:
 - A scheme is required to pre-program each device with a unique DevEUI and AppKey, and the correct AppEUI.
 - The device must support the join function and be able to store dynamically generated keys.

LoRaWAN- ABP Activation Method

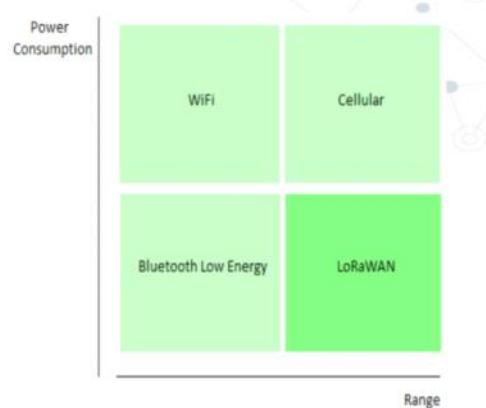
- In some cases you might need to hardcode the DevAddr as well as the security keys in the device. This means activating a device by personalization (ABP).
 - This strategy might seem simpler, because you skip the join procedure, but it has some downsides related to security
 - In ABP (Activation By Personalisation), a device does not need a DevEUI, an AppEUI or an AppKey.
- Instead the session keys NwkSKey and AppSKey are preprogrammed into the device and the device is pre-registered on the network.
 - When the device wants to communicate, it does so using the session keys without having to use a join procedure first.

LoRaWAN- ABP Activation Method

- Pros:
 - The device does not need the capability or resources to perform a join procedure.
 - The device does not need to decide whether a join is necessary at any point, since it is never necessary.
 - No scheme is necessary to specify a unique DevEUI or AppKey
- Cons:
 - The scheme must be secure to prevent the keys being obtained or derived by rogue parties.
 - If the device is compromised at any time, even before activation, the keys may be discovered.
 - Network settings cannot be specified at join time.
 - Events that warrant a change of keys (for example, moving to a new network, the device being compromised, or the keys being expired) require a re-programming of the device..

LoRaWAN- Battery Lifetime

- Synchronization network usually **consumes** significant **energy**. In LoRaWAN, nodes are asynchronous and communicate via **events** or in **prescheduled** opportunities.
- The **ADR** (Adaptive Data Rate) scheme is used for LoRa network infrastructures for manage the individual **data rates** and **maximize** the **battery life** of each connected device through RF output.
- A recent research study performed by **Scientific Research Publishing**, Inc revealed that LoRaWAN showed an **advantage of 3 up to 5-fold in the energy economy compared** to all the others LPWAN technologies.

حتی رنج بالاتر از Cellular هم میتوانه پوشش بده و یکم توی شکل Range اشو بیشتر کرد.
LoRaWAN ----- اتمام LoRaWAN -----

SigFox ----- شروع -----

SigFox

- SigFox
 - The Sigfox technology was developed in 2010 by the startup Sigfox (in Toulouse, France),
 - Sigfox operates and commercializes its own IoT solution in 31 countries and is still under rollout worldwide owing to the partnership with various network operators

هم Sigfox LoRaWAN هم زادگاهشون از فرانسه بوده.
این اطلاعات برای 2 سال پیشہ الان قطعاً از 31 کشور بیشتره

سیگفاکس پارتنرшиپ داره با اپراتورهای شبکه‌های متفاوت. یعنی چی پارتنر شیپ داره؟
در همین امروز تصمیم بگیریم LoRaWAN اختصاصی خودمون رو داشته باشیم، میریم Gateway اشو میخیریم Node هاشم داریم و بهم وصل میشن. Network server هم با خودمون مینویسم با Cloud based وصل میشیم و بعد App هم اوکی میکنیم و شبکه اختصاصی خودمون رو مینوینم تشکیل بدیم.
مینوینم چندین اپراتور LoRaWAN داشته باشیم. چرا؟ چون یک استاندارد و پروتکل هست که جریاتش مشخصه. (البته لایه فیزیکی اش پینت شده و باید بخریم) بعد یک اپراتور تشکیل میدیم و تعریفه براش مذاریم.
اما در سیگفاکس خودش اپراتوره و میاد ایران مجوز میگیره و شبکه خودشو درست میکنه. پس میشه گفت سیگفاکس یک Communication Provider عه و ارتباط رو برقرار میکنه ولی Protocol Design یک LoRaWAN هستش.

SigFox: Technical Specification

- Binary phase-shift keying (BPSK) modulation in an ultra-narrow band (100 Hz) sub- GHZ ISM band carrier
- It causes SigFox experiences
 - very low noise levels,
 - leading to very low power consumption,
 - high receiver sensitivity,
 - and low-cost antenna design
 - all, at the expense of maximum throughput of only 100 bps.

SigFox: Technical Specification

- The downlink communication can only occur following an uplink communication.
- The number of messages over the uplink is limited to 140 messages per day.
- The maximum payload length for each uplink message is 12 bytes.
- However, the number of messages over the downlink is limited to 4 messages per day, which means that the acknowledgment of every uplink message is not supported.

در SigFox میگه جدا از بحث Duty cycle و باقی پارامتر ها حق ارسال بیشتر از 140 مسیج uplink در روز رو نداریم.

کمتر LoRaWAN اشن نسبت به این داره.
این که 140 تا مسیج میشه ارسال کرد ولی 4 تا میشه دریافت کرد. این یعنی مکانیزم ACK رو بخوایم بیاده سازی کنیم در SigFox نمیشه این کارو کرد. در صورتی که در LoRaWAN قابلیتش وجود داره.

SigFox: Technical Specification

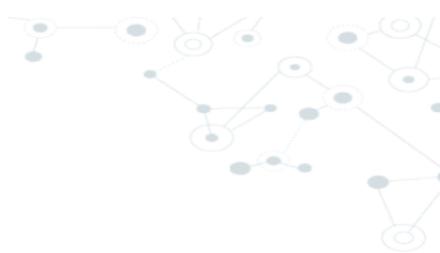
- Without the adequate support of acknowledgments, the uplink communication reliability is ensured using time and frequency diversity as well as transmission duplication.
- Each end-device message is transmitted multiple times (three by default) over different frequency channels (three by default) chosen randomly.
- This simplifies the end device design and reduces its cost

سنسر SigFox وققی یک چیزی رو اندازه گرفت، وقتی میخواهد ارسال کنه این پیام 3 بار در سه کانال مختلف انتخاب شده اند ارسال میشه. این کار یک Duplication میاره.

~~multiple times (three
inels (three by default)~~

reduces its cost

با این کار وقتی 3 تا gateway بخوان ارسال کنن 9 بار ارسال میشه. درسته که ACK نمیگیریم ولی خب به تعداد زیادی داریم ارسال میکنیم و احتمال خطأ خیلی ناچیز میشه.

SigFox

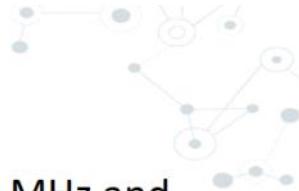
- SigFox
 - The Sigfox technology was developed in 2010 by the startup Sigfox (in Toulouse, France),
 - Sigfox operates and commercializes its own IoT solution in 31 countries and is still under rollout worldwide owing to the partnership with various network operators

یک از رقیب های LoRaWAN است که همزمان با LoRaWAN هستش Close Source

SigFox: Technical Specification

- In Europe for example, the band between 868.180 MHz and 868.220 MHz is divided into 400 orthogonal 100 Hz channels (among them 40 channels are reserved and not used).
- No handover in SigFox

NB-IoT and Other LTE Variations

- Existing cellular technologies,
 - 2G (GPRS, Edge), 3G, and 4G/LTE,
 - are not particularly well adapted to battery-powered devices and small objects specifically developed for the Internet of Things.
- While industry players have been developing unlicensed-band LPWA technologies, 3GPP and associated vendors have been working on evolving cellular technologies to better address IoT requirements.
 - low throughput and low power consumption, and decrease the complexity and cost of the LTE devices.
 - This resulted in the definition of the LTE-M work item.

، T Fundamentals: Networking Technologies, Protocols, and Use Cases for the Internet of Thing, Cisco press, 2017

ابراتور های موبایل یک صنعت موفق در دنیا هستن. با به وجود آمدن LPWAN های مثل LoRaWAN و NB-IoT به همین دلیل اون گروه های که شبکه های سلوادر رو دارن استاندارد هاشو مینویسن، پروتکل هایی که دارن برای دیوایس هایی که باتری ضعیف دارن طراحی نشده اند. در این دلیل این کار کردن که شبکه های سلوول نیاز های IoT را بهتر پاسخ بد. دنبال این بودن که یک پروتکل رو درست کن که گزندی کمی داشته باشه، مصرف توان کم و پیچیدگی کمی داشته باشه و هزینه دستگاه های 4G رو کم کنه. این کار باعث شد یک گروهی تحت عنوان M درست بشه که M اش Machine to Machine هستش

NB-IoT and Other LTE Variations

- Because the new LTE-M device category was not sufficiently close to LPWA capabilities, in 2015 3GPP approved a proposal to standardize a new narrowband radio access technology called Narrowband IoT (NB-IoT).
- NB-IoT specifically addresses
 - the requirements of a massive number of low throughput devices,
 - low device power consumption,
 - improved indoor coverage,
 - and optimized network architecture.

در سال 2015، 3GPP چندتا استاندارد که IoT هست رو تعریف کرد. هدفشوون این بود که کار های IoT را در فرکانس های لایسنس دار انجام بدن که رقابت بتونن کنن. بازار Unlicensed در دست پروتکل های سلوول استفاده میکنن و اطلاعات کی رو منتقل میکنن. چون در دست این کار های سلوول خوب نیستن و برای یک سری کاربرد ها که خیلی برامون مهمه مشکل برآمون به وجود میاد. در دوچرخه های بیبود از شبکه های سلوول خوب نیستن. چرا؟ چون Low Power مهله چون نباید مدام هی دوچرخه ها شارژ بشن. پس 2 تا کار میشه برآش انجام داد.

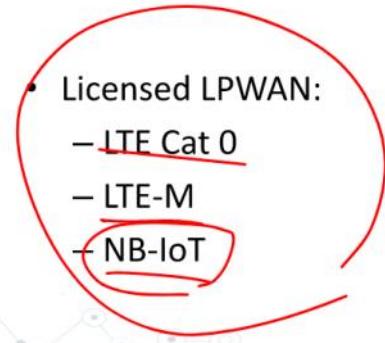
- بیایم سراغ شبکه های IoT و LoRaWAN و Sigfox برای بیبود خوب نیست. چرا؟ چون Reliable نیستن و میشه سمت شبکه های سلوول NB-IoT بریم که reliable باشن.
- با توجه به این که دوچرخه هست بتونیم با حرکتش انرژی الکتریکی تولید کنیم. با این کار دیگه نیاز کمتر به شارژ داریم و کار راحت تر میشه.

لان بیبود یه کاری که میکنه اینه که وقتی 10 درصد مونده باتری تموم بشه منتصدی میاد اونا که باتریشون کمه رو جمع میکنن و بر میگردونن.

NB-IoT and Other LTE Variations

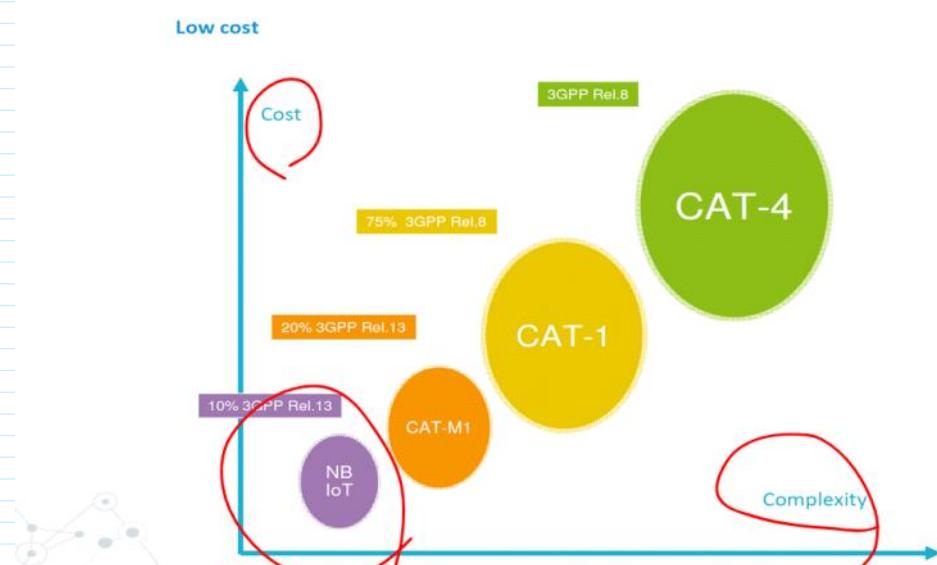

- Mobile vendors and service providers are not willing to lose leadership in this market of connecting IoT devices

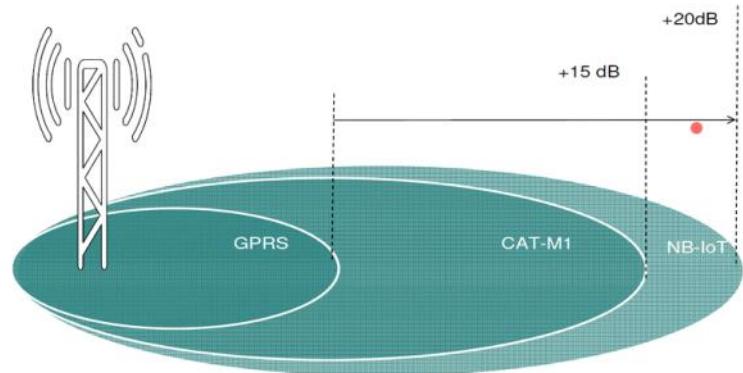
از بین ۳ تا LPWAN لایسنس دار که ارائه شده معروف ترینش NB-IoT هستش.

NB-IoT and Other LTE Variations

از نظر Cost و Complexity که در جایی که دورش خط کشیدیم قرار بگیریم. ممکنه با این کار دیتاریت و اینارو از دست بدیم ولی خوب میصرفه.
به همین دلیل مهم ترین پروتکل LPWAN لایسنس دار میشه NB-IoT.

NB-IoT and Other LTE Variations

اش هم به نحوی هست که Coverage خوبی نسبت به بقیشون دارد.

LTE Cat 0

- The first enhancements to better support IoT devices in 3GPP occurred in LTE Release 12.
- A new user equipment (UE) category, Category 0, was added, with devices running at a maximum data rate of 1 Mbps.
- Category 0 includes important characteristics to be supported by both the network and end devices.
- Meanwhile, the UE still can operate in existing LTE systems with bandwidths up to 20 MHz.

از لحظه تاریخی بخواهیم بررسی کیم: اوین ریلیز، ریلیز 12 بود که از لحظه دسته پندی 0 ایجاد شد که دیتا ریت تا 1Mbps مکسیمم هستش. Cat 0 یک سری ویژگی دارد که هم توسط Network و end-device ساپورت میشند. ما نمیشه فقط بگیم end device اسلیپ بشه و بلند بشه. باید شبکه هم این رو ساپورت کنه و وقتی در مورد یک پروتکل صحبت میکنیم هم در سمت end device هم در سمت network باید حواسمند بیش باشه.

UE ها میتوانند در سیستم LTE کنونی کار کنند. یعنی تاکید این بود که با یک Software Update پتونیم مسئول Node Base Station هایی که در Unlicenced کار میکنند هم بشه.

LTE Cat 0

These **Cat 0** characteristics include the

- **Power saving mode (PSM):**

- being similar to "powered off" mode, but the device stays registered with the network. By staying registered, the device avoids having to reattach or reestablish its network connection.
- with PSM, a device can be practically powered off but not lose its place in the network

- **Half-duplex mode:**

- This mode reduces the cost and complexity of a device's implementation because a duplex filter is not needed.
- Most IoT endpoints are sensors that send low amounts of data that do not have a full-duplex communication requirement.

Cat 0 یک از کاربرد هاش پیشنهاد Power saving mode هستش. ما وقتی در گوشی هامون Power off بزنیم یکی از کد هایی که اجرا میشه اینه که به Base station اطلاع میده دارم خاموش میشم و به همین دلیل وقتی بپشت زنگ میزنیم بهمون اطلاع میده که موبایل خاموش و پیغامش با این که در دسترس نیستیم متفاوت است. مود Power off رو پس همین الام داریم. اما نکته مهم اینه وقتی روشن میکنیم همه کارها از نظیر Register و انتقال اطلاعات سیمکارت و ... انجام میشه. اما در فرایند Registration یعنی یک سری Task انجام دادن و ما در IoT میخواهیم تا جا که میشه کم بشن این Task ها. پس در Cat 0 به بعد Mode ای تعریف شد که PSM هستش و دستگاه خاموش میشه ولی همچنان در شبکه Register می مونه. با این کار وقتی دیوایس روشن شد دیگه تمیخواهد reestablish که و گایگهاشو در شبکه از دست نمیده.

یک ویژگی دیگر Half-duplex هستش. یعنی دیوایس یا داره ارسال میکنه یا دریافت و در آن واحد نمیتونه جفتشو انجام بده. با این کار هزینه و پیچیدگی کم میشه. اما در Category های دیگه مثل گوشی های موبایل Full-duplex هستش و همزمان هم میشه ارسال کرد هم دریافت.

LTE-M

- Following LTE Cat 0, the next step in making the licensed spectrum more supportive of IoT devices was the introduction of the LTE-M category for 3GPP LTE Release 13.
- LTE-M requires new chipsets and additional software development.
- Commercial deployment is expected in 2017.
- Mobile carriers expect that only new LTE-M software will be required on the base stations, which will prevent re-investment in hardware.

در ادامه cat 0 گام بعدیش این بود که IoT Device رو برای Licensed spectrum را آزاد کنیم. این از اینکه دارن که یک new chipset و new software development انجام بشه شد اش سال 2017 Deployment Mobile carrier ها میتوانستن با یک Update نرم افزاری این کار را بکن و دیگه روی سخت افزار re-investment نکنن.

LTE M

- These are the main characteristics of the LTE-M category in Release 13:
 - **Lower receiver bandwidth:**
 - Bandwidth has been lowered to 1.4 MHz versus the usual 20 MHz, further simplifying the LTE endpoint.
 - **Lower data rate:**
 - Data is around 200 kbps for LTE-M, compared to 1 Mbps for Cat 0.
 - **Half-duplex mode:**
 - Just as with Cat 0, LTE-M offers a half-duplex mode that decreases node complexity and cost.
 - **Enhanced discontinuous reception (eDRX)**
 - This capability increases from seconds to minutes the amount of time an endpoint can “sleep” between paging cycles.
 - A paging cycle is a periodic check-in with the network.
 - This extended “sleep” time between paging cycles extends the battery lifetime for an endpoint significantly.

Fundamentals: Networking Technologies, Protocols, and Use Cases for the Internet of Thing, Cisco press, 2017

در ریلیز 13 که LTE-M را داشتیم باعث شد موارد فوق رو داشته باشیم.

نکته ای که در LTE-M اضافه شد اینه که در eDRX که در یک paging cycle داریم. یک گوشی موبایل در یک دقیقه چندین بار داره paging انجام میده و به موبایل مدام میگه من اینجام من اینجام، هدفش برای بحثای Handover هستش. وقتی ما حرکت میکیم از یک Base station خارج میشیم میریم سراغ اون یکی و هریار قرفت beacon رو میسنجن و BS1 میگه این داره قرفتش کم میشه BS2 میگه داره زیاد میشه پس میکن و BS2 میشه Handover Base station ما. به همین دلیل بهش میگیم User association. در واقع به کمک قدرتی که ما به BS های مختلف داریم میفرستیم لوکیشن رو میشه فهمید.

الان در گوشی ها در یک ثانیه نتوونه paging کنه میشه Node IoT دیگه این پروتکل درش تهیه شده که وقتی sleep رفتیم و Base station دیتا رو نگه میداره و نمیگه الان در sleep از Unreachable میفرسته و باعث میشه از لحاظ مصرف باतری خیلی بهمنون کمک کنه. وای میسته از sleep در بیایم بعد میفرسته و باعث میشه از لحاظ مصرف بااتری خیلی بهمنون کمک کنه.

NB-IoT

- Recognizing that the definition of new LTE device categories was not sufficient to support LPWA IoT requirement, 3GPP specified Narrowband IoT (NB-IoT).
- The work on NB-IoT started with multiple proposals pushed by the involved vendors, including the following:
 - Extended Coverage GSM (EC-GSM), Ericsson proposal
 - Narrowband GSM (N-GSM), Nokia proposal
 - Narrowband M2M (NB-M2M), Huawei/Neul proposal
 - Narrowband OFDMA (orthogonal frequency-division multiple access), Qualcomm proposal
 - Narrowband Cellular IoT (NB-CIoT), combined proposal of NB-M2M and NB-OFDMA
 - Narrowband LTE (NB-LTE), Alcatel-Lucent, Ericsson, and Nokia proposal
 - Cooperative Ultra Narrowband (C-UNB), Sigfox proposal

او Cat 0 نتونستن خیلی کاربردی و همه گیر بشن. پس 3GPP او مد NB-IoT رو ایجاد کرد و چندین Proposal رو از از Ericsson و Nokia و ... که در اسلاید میگیریم دریافت کرد.

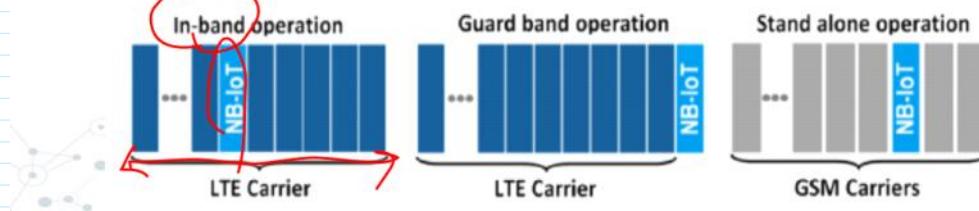
NB-IoT

- Three modes of operation are applicable to NB-IoT:
 - Standalone**
 - A GSM carrier is used as an NB-IoT carrier, enabling reuse of 900 MHz or 1800 MHz.
 - In-band**
 - Part of an LTE carrier frequency band is allocated for use as an NB-IoT frequency.
 - Guard band**
 - An NB-IoT carrier is between the LTE or WCDMA bands.
 - This requires coexistence between LTE and NB-IoT bands.

3 تا Mode برای NB-IoT تعریف شده. الان مثلا ایرانسل اگر بخواهد NB-IoT داشته باشد. با یک software upgrade میتوانه بهش برسه ولی مثلا 40 مگاهرتز فقط پهنانی باند داره و باید یک بخشی رو آزاد کنه برای NB-IoT که تقاضای خیلی کمه براش و ضرر میکنه. به همین دلیل سمتش نمیرن.
برای این که فرکانس کجا باشد 3 تا مود داریم

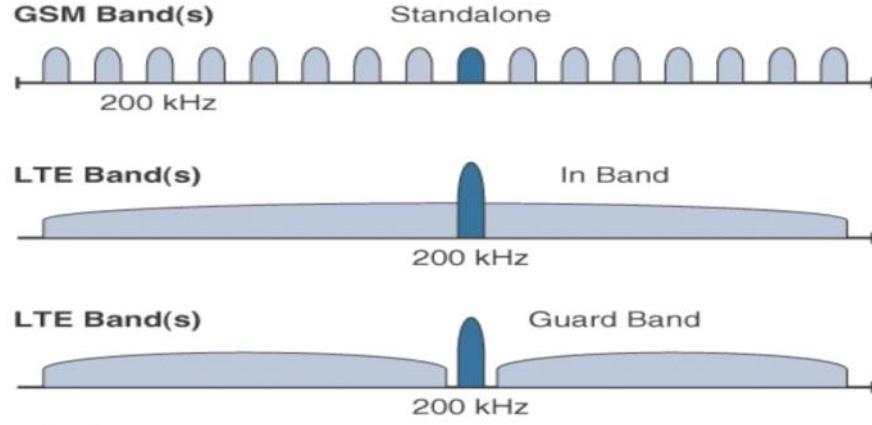
NB-IoT

- NB-IoT occupies a frequency band width of 200 KHz, which corresponds to one resource block in GSM and LTE transmission
- Operation Modes of NB-IoT

در in-band operation میاد یک بخشی رو به پهنانی باند میگیره. چون بین هر 2 تا پهنانی باند یک فضای هست برای این که پرش فرکانسی نشه و اون فاصله رو ازش استفاده میکنه. هم یک بخشی از GSM را برای اختصاص میده. که پهنانی باند 200 NB-IoT کیلوهرتز است.

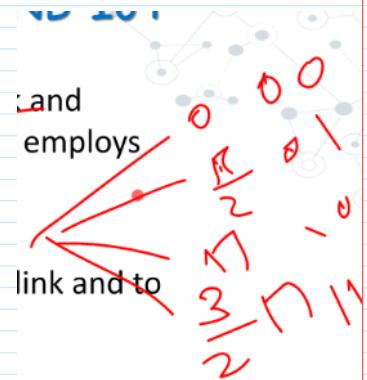
• NB-IoT

Physical and Link Layers Protocols- NB-IoT

- NB-IoT uses the single-carrier FDMA in the uplink and orthogonal FDMA (OFDMA) in the downlink, and employs the QPSK modulation (QPSK)
- The data rate is limited to 200 kbps for the downlink and to 20 kbps for the uplink.
- The maximum payload size for each message is 1600 bytes.

جزئیات فنی: از FDMA استفاده میکنه، مارژلیشن اشت QPSK هستش:

دیتاریت اش 200 کیلوبیت در ثانیه است برای uplink و downlink اشم 20 کیلوبیت در ثانیه
با توجه به این که IoT بیشتر uplink-oriented هستش چرا اینجا downlink بیشتره؟ یک کاربردش میتونه این باشه node هارو بگیره و در short range بده به بقیه ها.
یکی از کاربرد های مهمش: مثلا ببود فرض کنیم بخواهد یک الگوریتمی اجرا کنه و آیدیت نرم افزاری رو بخواهد در سمت Node هاش انجام بده. باید تمام دوچرخه هاشو جمع کنه بپه بک جایی و کل اون رو آپدیت کنه. در بسیاری از کاربرد ها این کار سخته. مثلا در کشاورزی هوشمند سخته ما برمی از خاک بیاریم شون بیرون برای آپدیت. اما با link over the air بالا میشه update over the air کرد.

Physical and Link Layers Protocols- NB-IoT

- NB-IoT uses the single-carrier FDMA in the uplink and orthogonal FDMA (OFDMA) in the downlink, and employs the QPSK modulation (QPSK)
- The data rate is limited to 200 kbps for the downlink and to 20 kbps for the uplink.
- The maximum payload size for each message is 1600 bytes.

asho میبینیم در مقایسه با LPWAN ها و 802.15.4 خیلی بیشتره.

Physical and Link Layers Protocols- NB-IoT

- Based on the LTE protocol, but with minimal functionalities
 - LTE backend system is used to broadcast information that is valid for all end devices within a cell.
 - As the broadcasting backend system obtains resources and consumes battery power from each end device, it is kept to a minimum, in size as well as in its occurrence.
 - It was optimized to small and infrequent data messages and avoids the features not required for the IoT purpose, e.g., measurements to monitor the channel quality, carrier aggregation, and dual connectivity.

بس NB-IoT بر مبنای LTE Protocol با کمترین Functionality هستش. و برای داده های کوچک و غیر پشت سر هم بهینه سازی شده.

Physical and Link Layers Protocols- NB-IoT

- NB-IoT technology is a new air interface from the protocol stack point of view, while being built on the well-established LTE infrastructure
 - NB-IoT can be supported with only a software upgrade in addition to the existing LTE infrastructure
- NB-IoT allows connectivity of up to 100 K end devices per cell with the potential for scaling up the capacity by adding more NB-IoT carriers.
- 10 years of battery lifetime when transmitting 200 bytes per day on average.

از خوبی های NB-IoT اینه که در هر سلول میتوانه تا 100 هزار دستگاه رو ساپورت کنه و باتری هاشم در صورتی که روزانه 200 بایت به طور متوسط ارسال کنیم طراحی پروتکل اش به نحویه که ادعا میشه باتریش تا 10 سال کار میکنه.

Physical and Link Layers Protocols- NB-IoT

- According to the 3GPP's current plan (Release 15), the NB IoT will be extended to include:
 - localization methods,
 - multicast services (e.g., end-devices software update and messages concerning a whole group of end devices)
 - mobility,
 - as well as further technical details to enhance the applications of the NB-IoT technology.

مقایسه بین NB-IoT و LoRaWAN و Sigfox

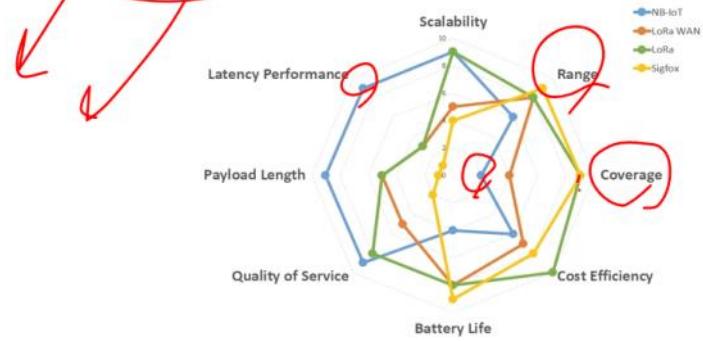
Comparison of Main LPWAN Technologies

	Sigfox	LoRaWAN	NB-IoT
Modulation	BPSK	CSS	QPSK
Frequency	Unlicensed ISM bands (868 MHz in Europe, 915 MHz in North America, and 433 MHz in Asia)	Unlicensed ISM bands (868 MHz in Europe, 915 MHz in North America, and 433 MHz in Asia)	Licensed LTE frequency bands
Bandwidth	100 Hz	250 kHz and 125 kHz	200 kHz
Maximum data rate	100 bps	50 kbps	200 kbps
Bidirectional	Limited / Half-duplex	Yes / Half-duplex	Yes / Full-duplex
Maximum messages/day	140 (UL), 4 (DL)	Unlimited	Unlimited
Maximum payload length	12 bytes (UL), 8 bytes (DL)	243 bytes	1600 bytes
Range	10 km (urban), 40 km (rural)	5 km (urban), 20 km (rural)	1 km (urban), 10 km (rural)
Interference immunity	Very high	Very high	Low
Authentication & encryption	Not supported	Yes (AES 128b)	Yes (LTE encryption)
Adaptive data rate	No	Yes	No
Handover	End-devices do not join a single base station	End-devices do not join a single base station	End-devices join a single base station
Localization	Yes (RSSI)	Yes (TDOA)	No (under specification)
Allow private network	No	Yes	No
Standardization	Sigfox company is collaborating with ETSI on the standardization of Sigfox-based networks	LoRa-Alliance	3GPP

منظور از Unlimited این نیست که محدود نیستیم. اینه که شبکه خودش محدودیت روشن نداشته. در SigFox جدا از محدودیت های Duty cycle خودش نمیزاره.
 از لحاظ رنج Sigfox > LoRaWAN > NB-IoT
 در LoRaWAN و Sigfox بوزرها به base station نمیان Associate بشن
 شبکه فقط در LoRaWAN Private داریم.

Communication Technologies Comparison

- Comparison of SigFox, LoRa, LoRaWAN, and NB-IoT in terms of different criteria

از لحاظ Coverage میبینیم NB-IoT از همه کمتره ولی از لحاظ تاخیر و طول Payload و کیفیت بیشتره و از همه گردن تر که دلیل همیش License دار در یک فرکانس بالا

Physical and Link Layers Protocols- IEEE 1901-2a: PLC

- Power Line Communication (PLC) is the use of electrical wires to provide data transmission capabilities
- PLC networks provide a number of advantages that make them both a useful complement and a strong competitor to wireless networking solutions.
 - low deployment cost when an electrical wired infrastructure is already in place.
 - PLC networks allow communication through obstacles that commonly degrade wireless signals, while delivering high data rates.
 - PLC also provides a low-cost alternative to complement existing technologies when aiming for ubiquitous coverage.
 - PLC provides the possibility of re-using the existing wired electrical network to provide communication capabilities

PLC میشه ارتباط هایی که از طریق برق شهر داریم و روی آن بخوایم داده ارسال کنیم. از خیلی وقت پیش بوده این وسیم های برق مناسب ارتباطات نیستن چون افت ولتاژ روش خیلی زیاده. ولی یک حسنه دارن و اینه که در همه شهرها وجود دارن و یک داده با حجم کم رو میشه با PLC منتقل کرد. PLC ای که 50 هرتز روبا برق AC ارسال میکنه.

Physical and Link Layers Protocols- IEEE 1901-2a: PLC

- A classification of PLC systems is according to frequency bands:
 - ultra-narrowband (UNB) operating between about 125-3000 Hz,
 - narrowband (NB) operating between about 3-500 kHz , and
 - broadband (BB) operating between about 1.8-100 MHz

مبینیم تمام پیشنهاد ها از 50 هرتز بیشتره ولی خب همه گیر نشده چون تضعیف خیلی زیاده.

The Business Case for IP

- Previous lecture focused on connectivity at Layer 1 (PHY) and Layer 2 (MAC).
- In this chapter, we move up the protocol stack and focus on network layer connectivity, which is commonly referred to as Layer 3.

میخوایم ببینیم میشه IPv4 و IPv6 در لایه 3 برای گره های IoT استفاده کنیم یا خیر. در این لکچر لایه سوم رو بررسی میکنیم.

The Business Case for IP

- The key advantages of the IP suite for the Internet of Things:
 - Open and standards-based
 - Versatile
 - Ubiquitous
 - Scalable
 - Manageable and highly secure
 - Stable and resilient
 - Consumers' market adoption
 - The innovation factor

مزیت های IP رو میبینیم که همه جا گیر شده. Scalable هستش و اگر تعداد Node ها به 50 میلیارد برسه اون موقع ممکنه مجبور بشیم بیرون سراغ IPv6. ولی دیگه حال حالا ها به اندازه کافی فضا داره. Stable هستش و اون چیزی که مهمه اینه که وارد بازار شده و در لایه 3 جز IP کسی رو چیزی صحبت نمیکنه. نوآوری بالای هم داره. چیزی که باید دقت بکنیم اینه که نکته Optimum هستش. یعنی اگر کسایی که الان متخصصن برگردان زمانی که موقع طراحی IP بود آیا همین رو طراحی میکردن؟ در اون زمان بیشتر هدفشوں برقراری ارتباط بوده و خیلی جاهاش Optimal نیست و الان میشه یک پروتکل دیزاین کرد که از اون بهتر باشه. حقی برای ارتباطات فعلی (جدای از IoT) هم Optimum نیست.

ولی چرا عوضش نمیکنن؟ چون فرآگیر شده و تمام تجهیزات و دستگاه ها که برای ارتباط و اتصال به اینترنت استفاده میشه مبتنی بر این پروتکل هستش. جایگزین این ها هزینه بره چون کارت شبکه کامپیوتر ها و روتور ها و .. همگی باید عوض بشن و با این فرآگیری که داره اگه 20% هم بهبود بدیم ولی سرمایه گذاری مجدد 1.5 برابر باشه دیگه به صرفه نیست.

همین IPv6 هم که لایه Network اش عوض شده که فضای آدرس دهی بیشتری داشته باشن همین باعث شده یک Protocol Convertor اون وسط باشه که IPv4 رو به IPv6 تبدیل کنه و بالعکس

Adoption or Adaptation of the Internet Protocol

- Typically, one of two models, adaptation or adoption, for IP in IoT is proposed:

– Adaptation

- means application layered gateways (ALGs) must be implemented to ensure the translation between non-IP and IP layers.

– Adoption

- involves replacing all non-IP layers with their IP layer counterparts, simplifying the deployment model and operations.

ما در IoT یک سری ALG میداریم که بین IP Non و IP Layer یک ترجمه انجام بد. مثلا در لایه 1 و 2 داریم یه چیزی استفاده میکنیم که IP نمیتوانه روش اجرا بشه. میایم یک مبدل کنترلی بین بخش Non IP و IP قرار میدیم. خودمون رو Adapt میکنیم و IP رو میفهمیم و هم میتوانیم بسته بگیریم هم بفرستیم

تمام non-IP Layer هارو با IP جایه جا میکنیم. کاملا IP رو میپذیریم. چون میخوایم Deployment ساده تری داشته باشیم و مستقیما به اینترنت وصل بشیم.

Adoption or Adaptation of the Internet Protocol

- IP adaptation versus adoption model still requires investigation for particular last-mile technologies used by IoT

هر جفت شون دارن استفاده میشن. NB-IoT, SigFox, LoRaWAN, BLE, 802.11ah ... اینا همه میشن

Adoption or Adaptation of the Internet Protocol

- You should consider the following factors when trying to determine which model is best suited for last-mile connectivity:
 - **Bidirectional versus unidirectional data flow:**
 - While bidirectional communications are generally expected, some last-mile technologies offer optimization for unidirectional communication.
 - IoT devices, may only infrequently need to report a few bytes of data to an application.
 - For these cases, it is not necessarily worth implementing a full IP stack.
 - **Overhead for last-mile communications paths:**
 - IPv4 has 20 bytes of header at a minimum, and IPv6 has 40 bytes at the IP network layer
 - For the IP transport layer, UDP has 8 bytes of header overhead, while TCP has a minimum of 20 bytes.
 - If the data to be forwarded by a device is infrequent and only a few bytes, you can potentially have more header overhead than device data
 - It needs to decide whether the IP adoption model is necessary and, if it is, how it can be optimized.

یه سری عوامل در تعیین انتخاب بین این ۲ موثه.

• **Data flow** به صورت **Bidirectional** هستش یا **unidirectional**. یعنی Node بیشتر داره داده ارسال میکنه یا هم داره ارسال میکنه هم دریافت. چرا؟ ما عموماً انتظار داریم و در last-mile technologies یک سری Optimization های برای Unidirectional انجام دادن و یک طرفش سنگین تره. IoT اینجا uplink-oriented هستش و بیشتر میخواهد داده ارسال کنه.

در IP/TCP ارتباط دو طرفه. دستگاه های IoT هم میخوان یک سری داده محدود ارسال کنن. به همین دلیل شاید نیاز نباشه ما در IoT Full stack IP رو پیاده سازی کنیم چون ممکنه اصن بیش نیاز نداشته باشیم. این که پیاده سازیش کنیم عین این میمونه یک بنز آوردیم برای کسی که بکی میخواهد هر 2 ماه یه بار ماشین سواری کنه.

• سریاری که TCP/IP داره برای نود هایی که در last-mile قرار دارن. IoT IPv4 20 بایت هدر و IPv6 40 بایت هدر داره. در لایه Transport هم UDP 8 بایت و TCP 20 بایت هدر داره. اگر دیتا که میخواهد ارسال بشه، شما بیشتر Overhead داری با خودت حمل میکنی تا خود داده. مثلًا وقتی داده 2 بایته با این حجم هدر حداقل 46 بایتش هدره و اصن نمیصرفه

ولی به موقع ارتباط دو طرفه باشه یا یک طرفه مهم نیست و این هدر های زیاد هم برآمون مهم نیست. در sigfox payload داریم منطق نیست با IP بریم ولی در 802.15.4 که 127 بایت داریم یکم معقول تره.

Adoption or Adaptation of the Internet Protocol

- **Data flow model:**
 - One benefit of the IP adoption model is that any node can easily exchange data with any other node in a network
 - However, in many IoT solutions, a device's data flow is limited to one or two applications.
 - In this case, the adaptation model can work because translation of traffic needs to occur only between the end device and one or two application servers.
 - Depending on the network topology and the data flow needed, both IP adaptation and adoption models have roles to play in last-mile connectivity.

در مورد Data flow model یکی از مزیت های IP Adoption اینه که گره به راحتی میتوانه داده رو انتقال کنه و با هر گره ای در شبکه ارتباط برقرار کنه.

اما در کاربردهای IoT به صورت کامپیوتر و گوشی موبایل نیست که با اپلیکیشن های مختلف ارتباط برقرار کنیم. Data flow محدود میشه به یک یا 2 تا اپلیکیشن. مثلاً سطل آشغال هوشمند که پر بودن رو تشخیص میده و جاش رو هم ریبورت کنه. این که دیگه قرار نیست با گوگل سرج انجام بد و داده بگیره. نهایتاً میخواهد با waste management کار کنه. یک چراغ هوشمند که motion detector داره روشن میشه نهایتاً میخواهد با یک اپلیکیشن برای مدیریت روشنایی و قسمت های امنیتی ارتباط داشته باشه که یکی رد شد. پس اون IP Adoption نیاز ما نیست. پس در مواقعی که اپلیکیشن محدوده Adaptation بہتره و سنگینی پروتکل IP رو نداریم و یک مترجم میذاریم.

The Need for Optimization of IP for IoT

• Constrained Nodes

- Devices that are very constrained in resources, may communicate infrequently to transmit a few bytes, and may have limited security and management capabilities.
 - This drives the need for the IP adaptation model, where nodes communicate through gateways and proxies.
- Devices with enough power and capacities to implement a stripped down IP stack or non-IP stack
 - In this case, you may implement either an optimized IP stack and directly communicate with application servers (adoption model) or go for an IP or non-IP stack and communicate through gateways and proxies (adaptation model).
- Devices that are similar to generic PCs in terms of computing and power resources but have constrained networking capacities, such as bandwidth
 - These nodes usually implement a full IP stack (adoption model), but network design and application behaviors must cope with the bandwidth constraints.

دیوايس ها ما در IoT در واقع از نظر Resource محدودن. به ندرت ارتباط برقرار میکنن و همچنان Security و Management capability کمی نیاز دارن. این مارو تحریک میکنه که IP adaptation روانخواه کنیم. از Gateway Node تا Non-IP باشه یا به نحوی در Gateway یک تبدیل کنن بذاریم که از اون به بعد IP بشه. اما دیوايس هایی که پاور خوبی دارن به برق شهر وصلن مثل خانه هوشمند و طرفیتاشم بد نیست اون موقع میتوانه IP رو Implement کنه. دیوايس های شبیه به کامپیوچر هم که دیگه میشه IP رو روش پیاده سازی کرد.

The Need for Optimization of IP for IoT

• Constrained Networks

- Constrained networks are limited by
 - low-power,
 - low-bandwidth links (wireless and wired).
- Constrained networks operate between a few kbps and a few hundred kbps and may utilize a star, mesh, or combined network topologies, ensuring proper operations.
- In contrast, highly stable and fast links are available for typical IP networks

که هستش. دیتا ریت کمتر از کیلوبیت در ثانیه است. در حالی payload ... دیگه SigFox, BLE و ... مشکلی نداشته باشه ولی یک سری محدودیت در شبکه داشته باشیم. مثل Node IP که در stable. هم سرعتش زیاده و هم

The Need for Optimization of IP for IoT

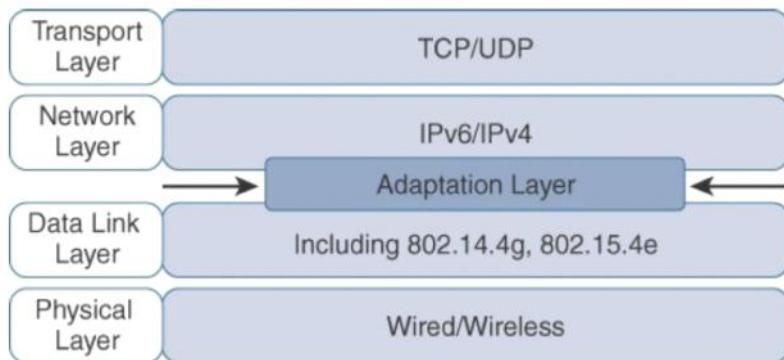
- Constrained Networks

- Packet delivery rate (PDR) oscillate between low and high percentages
- Large bursts of unpredictable errors and even loss of connectivity at times may occur
- Control plane traffic must also be kept at a minimum; otherwise, it consumes the bandwidth that is needed by the data traffic.
- Finally, you have to consider the power consumption in battery-powered nodes.
 - Any failure or verbose control plane protocol may reduce the lifetime of the batteries.

يعني از تعداد بسته هایی که ارسال شده چقدر دریافت شده. پروتکلی که کلی کارای کنترلی انجام میده. مثل HTTP که 404 داره و ... و در IoT دیگه انقدر نیاز نداریم.

Optimizing IP for IoT

- constrained nodes and constrained networks mandate optimization at various layers and on multiple protocols of the IP architecture.

من در لایه 1 و 2 هرجی که داریم. اگر کاربرد IoT مد نظرمون هست نیاز هست یک Adaptation layer نیاز داریم چون لایه های بالا اگر این لایه را قرار ندمیم بسته ای رو تحويل پایین میده که کلی مشکل داره.

Optimizing IP for IoT

- In the IP architecture, the transport of IP packets over any given Layer 1 (PHY) and Layer 2 (MAC) protocol must be defined and documented. The model for packaging IP into lower-layer protocols is often referred to as an *adaptation layer*.
- An adaptation layer designed for IoT may include some optimizations to deal with constrained nodes and networks

در معماری IP انتقال پکت های IP روی لایه 1 و 2 باید تعریف و مستند سازی شه. در adaptation layer هم یک سری optimization داریم.

The Header Size Problem

- Worst-case scenario calculations
 - Maximum frame size in IEEE 802.15.4: 127 byte
 - Reduced by the max. frame header (25 byte): 102 byte
 - Reduced by highest link-layer security (21 byte): 81 byte
 - Reduced by standard IPv6 header (40 byte): 41 byte
 - Reduced by standard UDP header (8 byte): 33 byte
 - This leaves only 33 byte for actual payload
 - The rest of the space is used by headers

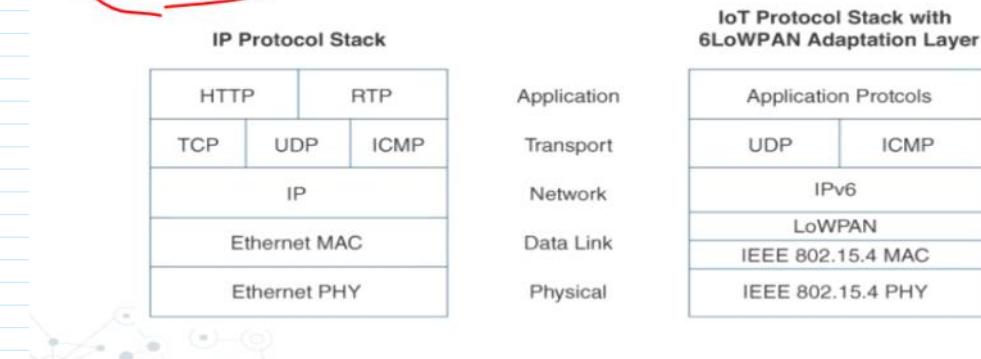

بایام 802.15.4 رو بررسی کنیم. ماکسیمم سایز فریم 127 بایت هستش. اگر این 127 بایت از 802.15.4 به بخشیش payload که از لایه بالاتر میتوانه بگیره. امنیت هم حساب کنیم 81 بایت باقی میمانه. 40 بایت هم میشه برای هدر IPv6. اگر بالا ش هم UDP بگیم میشه 33 بایت. پس تنها 33 بایت Payload باقی میمانه از 127 بایت.

Optimizing IP for IoT

- 6LoWPAN as IP Adaptation Layer for IoT

6LoWPAN با فرض این که میخواهد در یک PAN که نود ها محدودیت دارن استفاده بشه. Transport Application Protocols که در Lecture 5 بررسی میشه. یک لایه Adaptation تحت عنوان LoWPAN اضافه کرده. پس هرجا 6LoWPAN گفتیم یعنی یک IP Protocol داریم که یک LoWPAN اضافه داره.

Movement Towards IP

- All IoT protocols are moving towards IP
- TCP/IP is not one size fits all
 - Adaptations needed for MTU size
 - Reduce of header overhead
 - UDP instead of TCP to avoid latencies

عموماً UDP استفاده می‌شود چون ACK فرستادن سخته و میخوایم سرعت بیشتری داشته باشیم

Optimizing IP for IoT

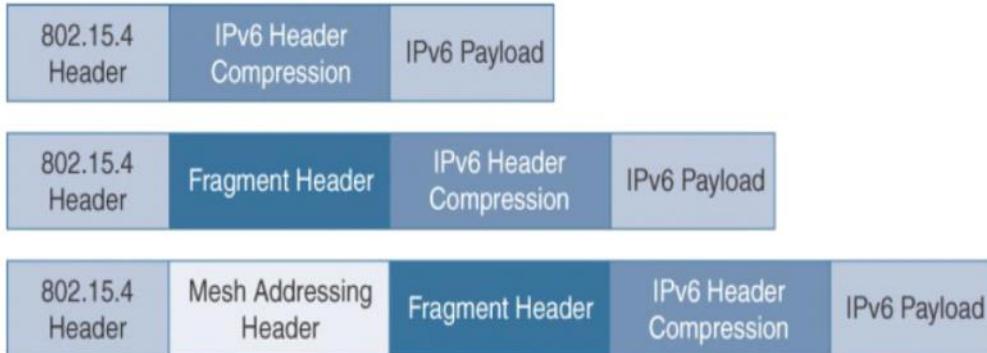
- The IPv6 over Low-Power Wireless Personal Area Networks (6LoWPAN) working group focused on enabling IPv6 over IEEE 802.15.4 networks.
- The group started its work in 2005 and concluded in 2014 after working through the following goals:
 - Defining a fragmentation and reassembly layer to allow adaptation of IPv6 to IEEE 802.15.4 links
 - Introduce an IPv6 header compression mechanism to avoid excessive fragmentation and reassembly, since the IPv6 header alone is 40 bytes long, without optional headers.
 - Examining mesh routing protocol suitability to 802.15.4 networks, especially in light of the packet size constraints.

Optimizing IP for IoT

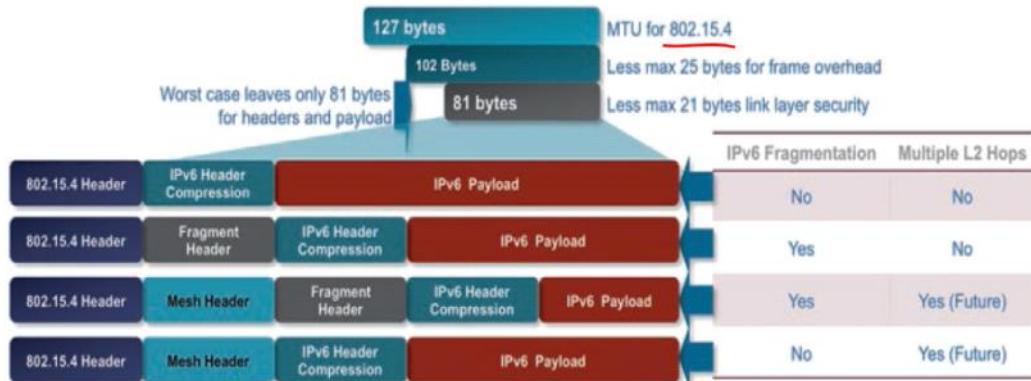
- 6LoWPAN as IP Adaptation Layer for IoT
 - Header compression
 - Fragmentation
 - Mesh addressing

Optimizing IP for IoT

بالی و قتیه که فقط Compression داریم.
پایینی Fragment هم اضافه شده و آخري هم Mesh addressing هم اضافه شده (برای مسیریابی). همه اینا payload رو کمتر میکن.

Optimizing IP for IoT

Optimizing IP for IoT-6LoWPAN Header compression

- At a high level, 6LoWPAN works by taking advantage of shared information known by all nodes from their participation in the local network.
- In addition, it omits some standard header fields by assuming commonly used values.

اگه بخوایم سطح بالا حرف بزنیم. 6LoWPAN میاد از مزیت این که اطلاعات همه نود ها معلومه استفاده میکنه. 802.15.4 یک شبکه محدوده هرچند PAN ها با Coordinator ها میتوون برقرار کنن ولی شبکه در کل Coverage کمی دارد. در آدرس IP برخیش آدرس Gateway عه و چند بایت اول یکیه بین IP افراد مختلف. پس میان این بخش رو حذف میکن

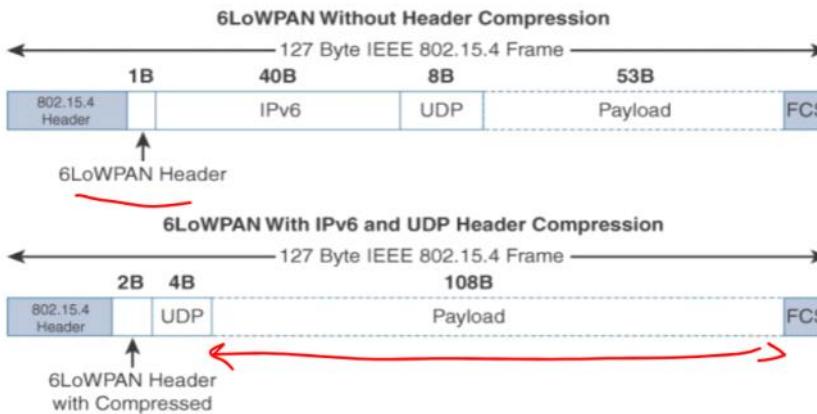
Optimizing IP for IoT-6LoWPAN Header compression

- A 6LoWPAN frame without any header compression enabled:
 - The full 40-byte IPv6 header and 8-byte UDP header
 - The 6LoWPAN header is only a single byte
 - Notice that uncompressed IPv6 and UDP headers leave only 53 bytes of data payload out of the 127-byte maximum frame size in the case of IEEE 802.15.4.
- A 6LoWPAN frame with a header compression enabled:
 - The 6LoWPAN header increases to 2 bytes to accommodate the compressed IPv6 header, and UDP has been reduced in half, to 4 bytes from 8.
 - Most importantly, the header compression has allowed the payload to more than double, from 53 bytes to 108 bytes, which is obviously much more efficient.

اگر یک 6LoWPAN frame روبرو باشیم که 53 بایت از 127 رو دارد. با این وقایع از Header compression استفاده کنیم. یک هدر خودش اضافه میکنیم که 2 بایت هستش. اون موقع UDP از 8 بایت تبدیل به 4 بایت میشه. و باعث میشه 108 بایت داشته باشیم

Optimizing IP for IoT- 6LoWPAN Header compression

- Header compression

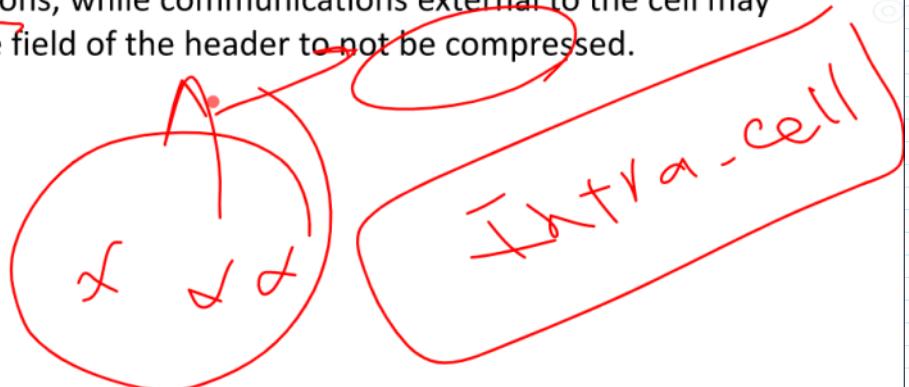

اینجا بهتر میشه فهمید.

Optimizing IP for IoT- 6LoWPAN Header compression

- Header compression

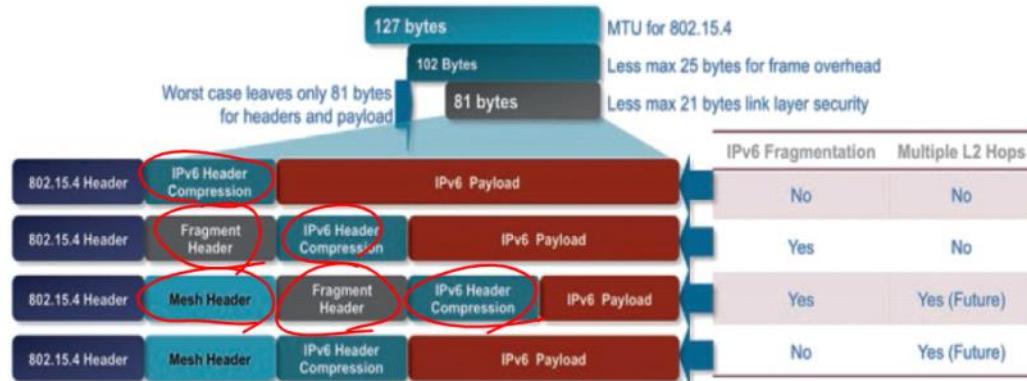
- Note that the 2-byte header compression applies to intra-cell communications, while communications external to the cell may require some field of the header to not be compressed.

Fundamentals: Networking Technologies, Protocols, and Use Cases for the Internet of Thing, Cisco press, 2017

نکته قابل توجه اینه که این 2 بایت compression در ارتباطات درون سلولی هستش و خارج از این سلول باید از gateway خارج شه (وظیفه

Optimizing IP for IoT

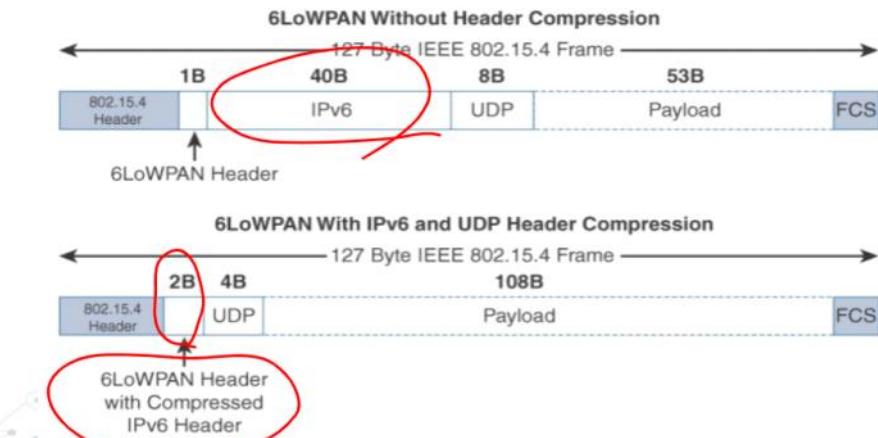

در این میدان 40 بایت Destination IP و Source IP در IPv6 رو بسیار کاهش میده. چون اینا یک شبکه LAN هستند و بخش زیادی که در آدرس ها مشترک هست را حذف میکنند و همچنان هدر UDP که 4 بایت هست را به 2 بایت کاهش میده. البته خودش 2 بایت هدر اضافه میکنند ولی از اونور میزان کاهش در هدر های IP و UDP بالا بسیار بیشتره. در اینجا هم وقتی خودش که داده های لایه بالاتر وقوع میخواه منتفع بشن خیلی از payload بیشتر باشند. مثلاً بعد از compression 102 بایت برآمده و 1020 داشته باشیم باید در قالب 10 تا frame ارسال بشه که این کار رو میکنند. یک هدر addressing header Mesh هستش که کارای مسیریابی رو انجام میده. میگه حالا که ما او مدیم آدرس های IP رو فشرده کردیم چجوری مسیریابی بکنیم و به عبارتی دیگه مسیریابیمون قدر با routing table های مبتنی بر IP هست.

چرا ما بدون Fragmentation compression نداریم؟ از نظر توپولوژی میشه ولی از نظر منطقی نمیشه. چون ما زمانی میریم سراغ Payload که لایه بالا که Fragmentation است که از لایه بالا او مده. گیرنده هم باید این را متوجه بشه که بعدش اینارو به هم جتسیبونه. اگر استفاده نکنیم این 1020 بایت را با توجه به این که بدون compression 33 بایت و حتی اگر امنیت رو در نظر نگیریم 58 بایت داریم و اون موقع باید به 20 تا به جای 10 تقسیم کنیم. پس با Compress کردن تعداد 6LoWPAN هست.

Optimizing IP for IoT- 6LoWPAN Header compression

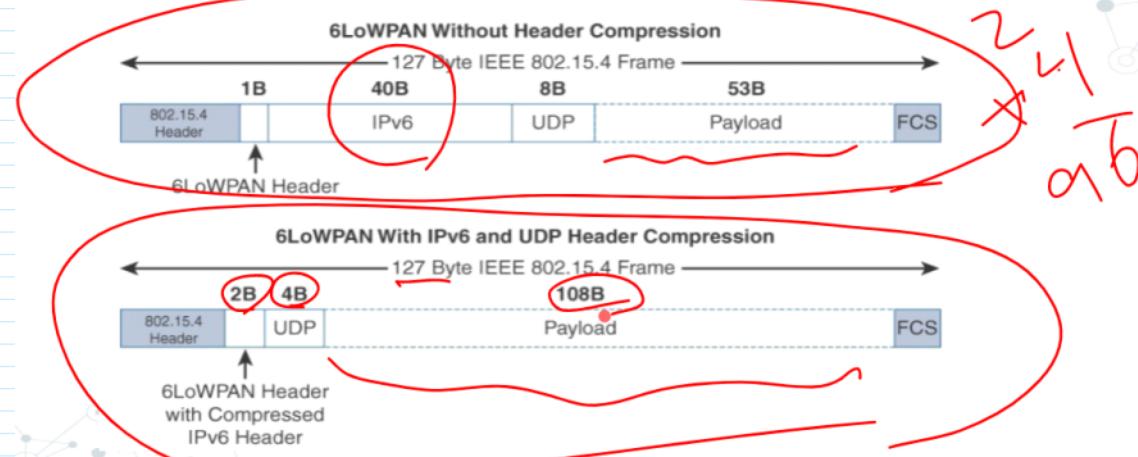
• Header compression

این 2 بایت که برای Header Compression اضافه میشه نقش 40 بایت IPv6 رو داره و 38 بایت به نفعمنه. استاد محاسبه کرد دید 96 بایت ولی نوشته 108 بایت:

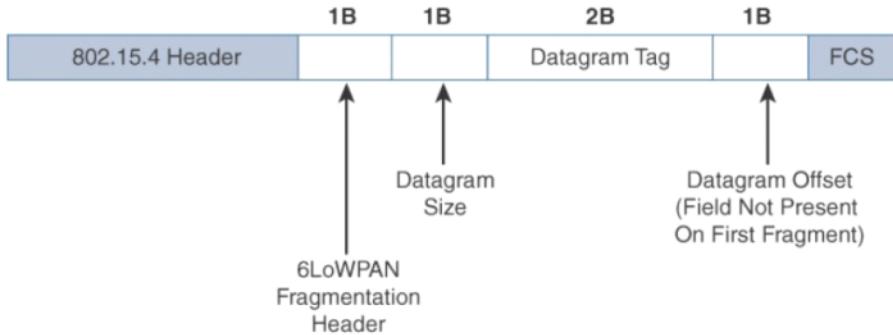
Optimizing IP for IoT- 6LoWPAN Header compression

- Header compression

Optimizing IP for IoT-6LoWPAN Fragmentation

- Fragmentation: 6LoWPAN Fragmentation Header

در Fragmentation هدر نیاز داریم و حداقل چیزی که توش نیاز داریم اینه که Offset چیه و بسته چندم داره ارسال میشه.

Optimizing IP for IoT-6LoWPAN Fragmentation

- The maximum transmission unit (MTU) for an IPv6 network is 1280 bytes.
 - The term *MTU* defines the size of the largest protocol data unit that can be passed.
- For IEEE 802.15.4, 127 bytes is the MTU. IPv6, with a much larger MTU, is carried inside the 802.15.4 frame with a much smaller one.
- To remedy this situation, large IPv6 packets must be fragmented across multiple 802.15.4 frames at Layer 2.

Fundamentals: Networking Technologies, Protocols, and Use Cases for the Internet of Thing, Cisco press, 2017

رو تقسیم بر 127 کنیم یعنی به همون تعداد بسته نیاز داریم.

Optimizing IP for IoT-6LoWPAN Fragmentation

- The fragment header utilized by 6LoWPAN is composed of three primary fields:
 - Datagram Size: specifies the total size of the unfragmented payload.
 - Datagram Tag: identifies the set of fragments for a payload
 - Datagram Offset: delineates how far into a payload a particular fragment occur

• سایز دیتاگرام داره تحويل 6LoWPAN داده میشه.

• شماره گذاری Fragments داره Datagram Tag ها

• چندمی هست یا چندتا مونده (بسته به قرارداد) Datagram Offset

Optimizing IP for IoT-6LoWPAN Fragmentation

• Fragmentation

- 6LoWPAN fragmentation header field itself uses a unique bit value to identify that the subsequent fields behind it are fragment fields as opposed to another capability, such as header compression.
- Also, in the first fragment, the Datagram Offset field is not present because it would simply be set to 0.
 - This results in the first fragmentation header for an IPv6 payload being only 4 bytes long.
 - The remainder of the fragments have a 5-byte header field so that the appropriate offset can be specified.

به کمک مشخص میکنند که پکت ها فرگشت شده. توی بسته اولی هم offset نمیباشد چون 0 عد.

6LoWPAN: Mesh Addressing

- The purpose of the 6LoWPAN mesh addressing function is to forward packets over multiple hops.
- Three fields are defined for this header:
 - Hop Limit,
 - Source Address,
 - Destination Address
- Analogous to the IPv6 hop limit field, the hop limit for mesh addressing also provides an upper limit on how many times the frame can be forwarded.
 - Each hop decrements this value by 1 as it is forwarded.
 - Once the value hits 0, it is dropped and no longer forwarded.

وظیفه سوم بحث Mesh addressing هست. منظور از Mesh در شبکه اینه که یک سری نقاط داریم که میخوان با هم در ارتباط باشن. ممکنه با بیرون محیط هم مثل اینترنت در ارتباط باشن. مش یعنی مثل توری به هم وصل کنیم تا ارتباط برقرار بشه.

- The purpose of the 6LoWPAN mesh addressing function is to forward packets over multiple hops.
- Three fields are defined for this header:
 - Hop Limit,
 - Source Address,
 - Destination Address
- Analogous to the IPv6 hop limit field, the hop limit provides an upper limit on how many times the frame can be forwarded. کارشن ارتباط Node های داخلی با بیرون هست رو میگن .Mesh router

مشن یه چیزی بین Ad hoc و شبکه Cellular هستش. در Ad hoc ما هیچ زیرساختی نداریم. یک سری Node Mobility که میتوانن Routing داشته باشن و وقتی از 1 به 3 میخوایم بفرستیم باید به 2 بگم قبول کرد بعد بفرسته. توی Cellular هم یک Base station میباشد که بهش وصل میشیم و ارتباط برقرار میشه. در مشن یه چیزی بین ایناس و هم با هم در ارتباطن هم یک Mesh router که ارتباط با خارج رو فراهم میسازه.

حالا وقتی میگم Mesh addressing یعنی از یکی از مهم ترین بحثای مهم در Routing بخش Addressing هستش که مشخص کنه به چه کسی میخوایم بفرستیم. که در قالب IP Source و Destination IP هستش. آدرس ها هم سلسله مراتبی هستش مثل آدرس خونه. مثلاً قسمت اولش قاره رو بگه بعد کشور و همینطور جزئی تر. وقتی میگم Mesh addressing یعنی این آدرس ده چگونه صورت بگیرد.

- 3 تا فیلد تعریف میشه:
 - Hop limit: یک بسته مثلاً فقط 10 بار از یک گره تا گره دیگه بره و دچار لوب بینهایت نشه.

Mesh-Under Versus Mesh-Over Routing

- Two main options exist for establishing reachability and forwarding packets.
 - Mesh-under:
 - Routing of packets is handled at the 6LoWPAN adaptation layer.
 - Mesh-over” or “route-over,”
 - Utilizes IP routing for getting packets to their destination

• روتنینگ در خود لایه 6LoWPAN اتفاق میافته.
 • از همون IP routing استفاده کنیم.
 • جذاب تره چون دیگه به اون حجم داده نیاز نداریم.
 • Mesh-under

Mesh-Under Routing

- With mesh-under routing, the routing of IP packets leverages the 6LoWPAN mesh addressing header discussed in the previous section to route and forward packets at the link layer.
- Nodes have a Layer 2 forwarding table that they consult to route the packets to their final destination within the mesh.
- An edge gateway
 - terminates the mesh-under domain.
 - must also implement a mechanism to translate between the configured Layer 2 protocol and any IP routing mechanism implemented on other Layer 3 IP interfaces.

منظور از Forwarding یعنی هر بار که مثلاً میریم جلو Hop limit رو کم کنیم و Routing اینه که مسیریابی بشه به مقصد برسه در لایه 2 یک forwarding table Mesh-under داریم که یوزر ها با اون جدول میتوانن مشورت کنن و بینن چطوری میتوانن به مقصد برسن (شبیه routing table در لایه سه ولی خلاصه تر)

IoT Page 97

Mesh-Over Routing

- In mesh-over or route-over scenarios, IP Layer 3 routing is utilized for computing reachability and then getting packets forwarded to their destination, either inside or outside the mesh domain.
- Each full-functioning node acts as an IP router, so each link layer hop is an IP hop.
- When a LoWPAN has been implemented using different link layer technologies, a mesh-over routing setup is useful.
- While traditional IP routing protocols can be used, a specialized routing protocol for smart objects, such as IPv6 Routing Protocol for Low Power and Lossy Networks (RPL), is recommended.
 - RPL is discussed in more detail later in this chapter.

در لایه 3 انجام میشه و Full-function nodes میتونه تحت عنوان Mesh-under IP Router عمل کنه. در لایه 3 به طور کامل پیاده سازی میشه ولی در Mesh-over ما در لایه 2 میایم این کار را میکنیم.
یک سری پروتکل مثل RPL برای شبکه های power Low و Lossy تعریف شده که در IPv6 برای Smart object ها هستش.

6Lo Working Group

- With the work of the 6LoWPAN working group completed, the 6Lo working group seeks to expand on this completed work with a focus on IPv6 connectivity over constrained-node networks.
- While the 6LoWPAN working group initially focused its optimizations on IEEE 802.15.4 LLNs, standardizing IPv6 over other link layer technologies is still needed

6Lo Working Group

- Therefore, the charter of the 6Lo working group, now called the IPv6 over Networks of Resource-Constrained Nodes, is to facilitate the IPv6 connectivity over constrained-node networks.
- In particular, this working group is focused on **using 6LoWPAN technologies (RFC4944, RFC6282, RFC6775) for link layer technologies:**
 - IPv6 over Bluetooth Low Energy
 - Transmission of IPv6 packets over near-field communication
 - IPv6 over 802.11ah
 - Transmission of IPv6 packets on WIA-PA (Wireless Networks for Industrial Automation–Process Automation)
 - Transmission of IPv6 packets over DECT Ultra Low Energy

همین کاری که در 6LoWPAN انجام دادیم، یک سری Work group هستش به اسم 6Lo که میان IPv6 و LPWAN را برای بقیه میاره. برای LPWAN ها آوردنش سخته چون payload مثلا در SigFox به اندازه 12 بایتیه که کمه.

Optimizing IP for IoT

- In fact, based on the work of the 6LoWPAN working group and now the 6Lo working group:
 - the 6LoWPAN adaptation layer is becoming the de factor standard for connecting constrained nodes in IoT networks.

Forwarding
Routing

وقتی میگیم Routing و Forwarding یعنی Connecting

RPL

- The IETF chartered the RoLL (Routing over Low-Power and Lossy Networks) working group to evaluate all Layer 3 IP routing protocols and determine the needs and requirements for developing a routing solution for IP smart objects
- A new routing protocol should be developed for use by IP smart objects, given the characteristics and requirements of constrained networks.
- This new distance-vector routing protocol was named the IPv6 Routing Protocol for Low Power and Lossy Networks (RPL).

RPL

- In an RPL network, each node acts as a router and becomes part of a mesh network.
- Routing is performed at the IP layer.
- Each node examines every received IPv6 packet and determines the next-hop destination based on the information contained in the IPv6 header.
- No information from the MAC layer header is needed to perform next-hop determination.
 - this is referred to as mesh-over routing

در RPL هر Node خودش میتوانه به عنوان Router میتوانه نقش ایفا کنه و میتوانه بخشی از شبکه Mesh بشه. مسیریابیش در لایه 3 انجام میشه و موارد دیگه که در اسلاید میبینیم.

RPL

- To cope with the constraints of computing and memory that are common characteristics of constrained nodes, the protocol defines two modes:

- Storing mode:**

- All nodes contain the full routing table of the RPL domain.
- Every node knows how to directly reach every other node.

- Non-storing mode:**

- Only the border router(s) of the RPL domain contain(s) the full routing table.
- All other nodes in the domain only maintain their list of parents and use this as a list of default routes toward the border router.
- When communicating in non-storing mode, a node always forwards its packets to the border router, which knows how to ultimately reach the final destination

برای این که RPL بتوانه با محدودیت های IoT مچ بشه 2 تا مود کاری داره:

- Storing mode: همه نود ها یک Full routing table ذخیره میکن و هر نود میدونه چطوری ارتباط برقرار کنه.
- Non-storing mode: تنها Mesh router که ارتباط با فضای خارج از شبکه رو فراهم میکنه نیاز هست که جدول رو ذخیره کنه و بقیه لیست parent هاشون به سمت Border router رو ذخیره کنن. یعنی فقط مسیر برای رسیدن به Border router رو دارن.

DAG رو خیلی سریع رد کرد و گفت جز درس نیست و برای علاقه مندان قرار گرفته شده.

خلاصه جلسه پیش و این جلسه:

IP مهمه و تا جایی که میتوانیم باید مچ بشیم چون بسته نود IoT در بسیاری از کاربرد ها باید وارد اینترنت بشه.

ولی IP دیدیم مناسب نیست چون سنگینه و خیلی نود ها نمیتوان Full stack پیاده سازی کنن و هم از لحاظ تعداد بایت efficient نیست.

اکه میخواستیم بناریم کنار محدود میشدیم به یک شبکه اختصاصی که از Z را باید خودمون درست میکنیم. مثلا در یک Tracking مبتنی بر LoRaWAN که مثلا در یک قلاوه سگ قرار میگیره و با یک دقیق میگه کجا قرار داره.

فرض کنیم حالا فرد بره یک کشور دیگه اونجا باید حتما از طریق اینترنت ارتباط برقرار بشه.

پس Adaptation میاریم و یک Convertor بین لایه ها قرار میگیره. در یک جا میاد Compression میکنه یک جا هم Routing رو کاستومایز شده انجام میده.

LECTURE 5

وارد لایه Application و Transport میشیم. هرجی از لایه پایین جدا میشیم بیشتر شبیه میشیم به اون چیزی که در اینترنت وجود داره. تغییرات هست ولی تغییراتش دیگه نسبت به لایه پایین که همه چیزش متفاوته کمتره.

Review of Application and Transport Layer Protocols

- The transport layer:** takes application messages and transmits those message segments into Layer 3, the networking layer
 - is responsible for end-to-end communication over a network.
 - It provides logical communication between application processes running on different hosts
- The application layer:** is responsible for data formatting and presentation

Review of Application and Transport Layer Protocols

• The Transport Layer:

- IP-based networks use either TCP or UDP.
- However, the constrained nature of IoT networks requires a closer look at the use of these traditional transport mechanisms.

• IoT Application Transport Methods:

- The application layer in the Internet is typically based on HTTP.
- However, HTTP is not suitable in resource constrained environments because it is fairly verbose in nature and thus incurs a large parsing overhead.
- Many alternate protocols have been developed for IoT environments such as CoAP (Constrained Application Protocol) and MQTT (Message Queue Telemetry Transport).

ما نیاز داریم یک نگاه دقیق تر داشته باشیم بینیم UDP و TCP برای IoT مناسب هستن یا نه. HTTP مناسب دیوايس هایی که از لحاظ پردازشی محدوده خوب نیست چون یک پروتکل شلوغیه و یک overhead بالای داره که در IoT نیازشون نداریم. پس یک سری جایگزین هایی مثل CoAP و MQTT تعریف شدن.

Review of Transport Layer Protocols

• Transport Layer

– Transmission Control Protocol (TCP)

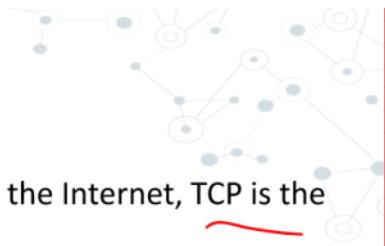
- Connection-oriented protocol
- It is an equivalent to a traditional telephone conversation, in which two phones must be connected and the communication link established before the parties can talk

– User Datagram Protocol (UDP)

- Connection-less protocol
- This is analogous to the traditional mail delivery system
- No guarantee of delivery

از این نظر میگن UDP مثل Mail delivery system هستش چون وقتی میریم اداره پست دیگه مقصد اطلاع نداره لزوماً که قراره داده براش ارسال کنیم.

Review of TCP

- With the predominance of human interactions over the Internet, TCP is the main protocol used at the transport layer
- This is largely due to its inherent characteristics, such as its ability to transport large volumes of data into smaller sets of packets
- In addition, it ensures reassembly in a correct sequence, flow control and window adjustment, and retransmission of lost packets
- These benefits occur with the cost of overhead per packet and per session, potentially impacting overall packet per second performances and latency.

وقتی میخوایم تضمین کنیم داده به همون ترتیب ارسال دریافت بشه و گارانتی بشه که دریافت بشه میریم سراغ Flow control. هم انجام میده تا جلوی data loss و congestion رو بگیره. ولی در UDP همین با یه نرخ ثابت ارسال میکنه.

Review of UDP

- In contrast, UDP is most often used in the context of network services, such as
 - Domain Name System (DNS),
 - Network Time Protocol (NTP),
 - Simple Network Management Protocol (SNMP), and
 - Dynamic Host Control Protocol (DHCP), or
 - for real-time data traffic, including voice and video over IP.
- In these cases, performance and latency are more important than packet retransmissions because re-sending a lost voice or video packet does not add value.
- When the reception of packets must be guaranteed error free, the application layer protocol takes care of that function.

از کاربرد های UDP میبینیم. جاهایی که Latency خیلی مهمه و مثلا ویدیو کال و ویس کال که یک بیت گم بشه اهمیت نداره میریم سراغ UDP.

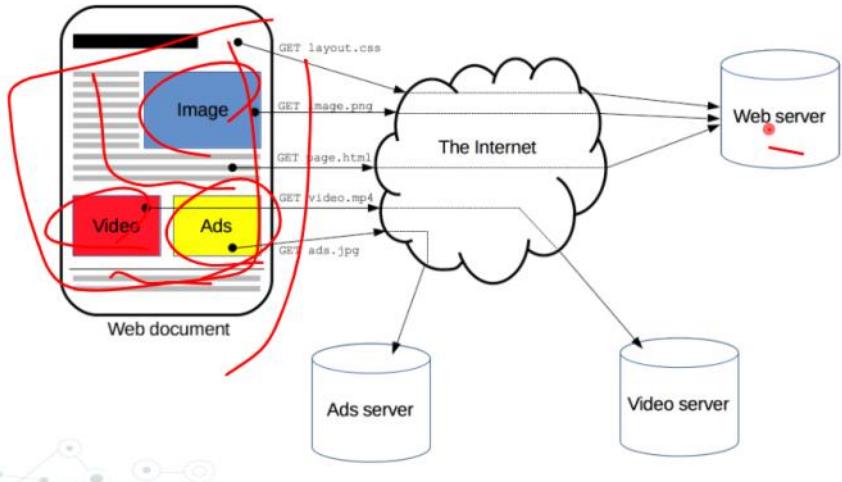
Review of UDP

- While the use of TCP may not strain generic compute platforms and high data-rate networks, it can be challenging and is often overkill on constrained IoT devices and networks.
 - This is particularly true when an IoT device needs to send only a few bytes of data per transaction.
 - When using TCP, each packet needs to add a minimum of 20 bytes of TCP overhead, while UDP adds only 8 bytes.
- TCP also requires the establishment and potential maintenance of an open logical channel

Review of HTPP

- **HTTP** is a protocol which allows the fetching of resources, such as HTML documents.
- It is the foundation of any data exchange on the Web and it is a client-server protocol, which means requests are initiated by the recipient, usually the Web browser.
- A complete document is reconstructed from the different sub-documents fetched, for instance text, layout description, images, videos, scripts, and more.

Review of HTPP

Review of HTPP

- URLs

- The URL (Uniform Resource Locator) is probably the most known concept of the Web.
- A URL is a web address used to identify resources on the Web.
- The idea of the web is structured around resources.
- From its beginnings the Web was the platform for sharing text/HTML files, documents, images etc, and as such it can be considered a collection of resources.

`http://www.example.com/search?item=vw+beetle`

Protocol

Domain

Path

Parameters

Review of HTPP

`http://www.example.com/search?item=vw+beetle`

Protocol

Domain

Path

Parameters

IP?

DNS

- **Domain** — Name that is used to identify one or more IP addresses where the resource is located.
- **Path** — Specifies the resource location on the server. It uses the same logic as a resource location used on the device where you are reading this article (i.e. /search/cars/VWBeetle.pdf or C:/my cars/VWBeetle.pdf).
- **Parameters** — Additional data used to identify or filter the resource on the server.

Review of HTPP

• HTTP Requests

- In HTTP, every request must have an URL address.
- Additionally, the request needs a method.
- The four main HTTP methods are:
 - GET
 - PUT
 - POST
 - DELETE

Review of HTPP

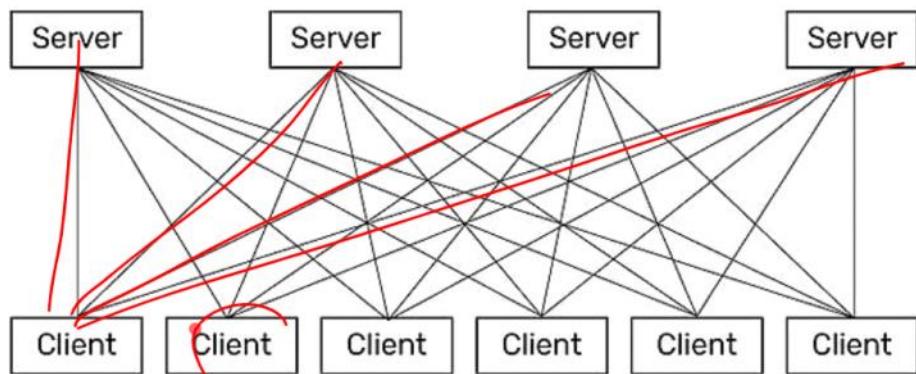
• HTTP flow

- When a client wants to communicate with a server, either the final server or an intermediate proxy, it performs the following steps:
 - Open a TCP connection:
 - The TCP connection is used to send a request, or several, and receive an answer.
 - The client may open a new connection, reuse an existing connection, or open several TCP connections to the servers.
 - Send an HTTP message:

Review of HTPP

- HTTP functions as a request–response protocol in the client–server computing model.
- A web browser, for example, may be the *client* and an application running on a computer hosting a website may be the *server*.
- The client submits an *HTTP request message* to the server.
- The server, which provides *resources* such as HTML files and other content, or performs other functions on behalf of the client, returns a *response message* to the client.

Review of HTPP

IoT Application Transport Methods

- As an example, consider the Device Language Message Specification/Companion Specification for Energy Metering (DLMS/COSEM) application layer protocol
 - a popular protocol for reading smart meters in the utilities space, is the de facto standard in Europe.
- Adjustments or optimizations to this protocol should be made depending on the IoT transport protocols that are present in the lower layers.
- For example, if you compare the transport of DLMS/COSEM over a cellular network versus an LLN deployment, you should consider the following:
 - Select TCP for cellular networks because these networks are typically more robust and can handle the overhead.
 - For LLNs, where both the devices and network itself are usually constrained, UDP is a better choice and often mandatory.

در صورت استفاده از کنترلر های هوشمند، مصرف به صورت لحظه‌ای می‌شود. فایده هاش:

- ما در لحظه میتوانیم اطلاعات زیاد داشته باشیم

- Big data داریم میتوانیم آنالیز کنیم

- صرف زیاد گاز رو میتوانیم پیشیبینی کنیم و برنامه داشته باشیم

بسته به این که پروتکل ارتباطی چیه، خیلی وابسته به این که در لایه پایین داره چی می‌شود. مثلاً یک لیاس شوی روشن میکنیم میبینیم زیاد مصرف کرده.

و مصرف کننده میتوانه الگو مصرف خودشو بینه و اصلاح کنه. مثلاً یک smater metering DLMS/COSEM (پروتکل Lower power and Lossy Network) LLN های هاست: اگر TCP برای شبکه سلولی انتخاب کنیم باعث می‌شود ارتباط robust بشو و overhead هم هندل بشو.

در LLN که دو ویژگی دارد: دیواپس ها و شبکه محدود. در این شبکه ها قطعاً UDP انتخاب بهتری و بعضی مواقع اجباریه و گزینه دیگه ای نداریم.

IoT Application Transport Methods

- DLMS/COSEM can reduce the overhead associated with session establishment by offering a “long association” over LLNs.
 - Long association* means that sessions stay up once in place because the communications overhead necessary to keep a session established is much less than is involved in opening and closing many separate sessions over the same time period.
 - Conversely, for cellular networks, a short association better controls the costs by tearing down the open associations after transmitting.
- When transferring large amounts of DLMS/COSEM data, cellular links are preferred to optimize each open association.
- Smaller amounts of data can be handled efficiently over LLNs.
 - Because packet loss ratios are generally higher on LLNs than on cellular networks, keeping the data transmission amounts small over LLNs limits the retransmission of large numbers of bytes.

DLMS/COSEM میتوانه Overhead های session establishment را با session close کم کنه. کارشم اینطوریه که session هارو طولانی میگیره

- Session ها باقی میمانن و این باعث می‌شود نکنیم session هارو و در یک long session این کارو بکنیم

- در شبکه سلولی short association داریم و ارتباطات بسته می‌شوند

اگر میخواهیم داده های زیادی رو در قالب DLMS/COSEM میخواهیم منتقل کنیم، اون موقع cellular link ممکنه ترجیح داده بشو.

ولی برای داده های کوچیک که در LLN قراره منتقل بشو

IoT Application Transport Methods

- The following categories of IoT application protocols and their transport methods are explored in the following sections:
 - Application layer protocol not present:**
 - In this case, the data payload is directly transported on top of the lower layers.
 - No application layer protocol is used.
 - Generic web-based protocols:**
 - Generic protocols, are found on many consumer- and enterprise-class IoT devices that communicate over non-constrained networks.
 - A web protocol like HTTP can also be used on small devices.
 - In the Arduino boards area, for example, there are many examples of smart sensors that have their own web server.
 - The user can direct his browser to the IP address of the device and receive data directly in the form of a web page
 - IoT application layer protocols:**
 - IoT application layer protocols are devised to run on constrained nodes with a small compute footprint and are well adapted to the network bandwidth constraints on cellular or satellite links or constrained 6LoWPAN networks.
 - Message Queuing Telemetry Transport (MQTT) and Constrained Application Protocol (CoAP), covered later in this chapter, are two well-known examples of IoT application layer protocols.

سه رویکرد برای پروتکل app و transport داریم:

- به صورت صریح لایه اپلیکیشن نداریم. مثلاً یک سنسور IoT LoRaWAN Payload قرار میدیم و هیچ چی در اپلیکشن قرار نمیدیم. یه چیز من درآورده میشه که خودمون تعیین کنیم بیت هاش چه معنی میده و در کاربرد خودمون استفاده میشه فقط
- همین پروتکل های وب معمول رو در IoT استفاده کنیم. مثلاً در برد Arduino دیدیم مثال های هست میشه Web server باشه و یوزر با browser وصل بشه و داده هارو در قالب page از سنسور بگیره
- پروتکل app مخصوص IoT داریم. با فرض محدود بودن نود و قدرت پردازشی کم میایم یک پروتکل مخصوص IoT تعریف میکنیم. یکیش MQTT یکیش CoAP که جلوتر میبینیم.

Application Layer Protocol Not Present

- As introduced before, IETF RFC 7228 devices defined as class 0 send or receive only a few bytes of data
- For myriad reasons, such as processing capability, power constraints, and cost, these devices do not implement a fully structured network protocol stack, such as IP, TCP, or UDP, or even an application layer protocol.
- Class 0 devices are usually simple smart objects that are severely constrained.
- Implementing a robust protocol stack is usually not useful and sometimes not even possible with the limited available resources.

در IETF RFC 7228 که توان پردازشی محدود دارن و IP رو نمیتونن بپاده سازی کنن.

ما نمیتونیم برای یک دیواس 0 class که داره از LoRaWAN و یا Sigfox استفاده میکن، بیایم TCP و UDP و .. داشته باشیم.

چون از لحاظ منابعی محدود هستن این که بیایم یک protocol stack درست بکیم مفید نیست و حتی بعضی موقع ها غیر ممکنه و به جاش معمولاً لایه اپلیکیشن تعریف نمیکن.

Application Layer Protocol Not Present

- For example, consider low-cost temperature and relative humidity (RH) sensors sending data over an LPWA LoRaWAN infrastructure.
- Temperature is represented as 2 bytes and RH as another 2 bytes of data. Therefore, this small data payload is directly transported on top of the LoRaWAN MAC layer, without the use of TCP/IP.

در اینجا هم یک مثالی میبینیم که 2 بایت داده دما رو بدون این که از لایه Application و Transport داشته باشیم میتوانیم به صورت شخصی بالای لایه Mac در LoRaWAN کد اش کنیم و بفرستیم.
(Payload Mac Layer)

Application Layer Protocol Not Present

- Following Example shows the raw data for temperature and relative humidity and how it can be decoded by the application.

Temperature data payload over the network: Tx = 0x090c
Temperature conversion required by the application
 $T = Tx/32 - 50$ to $T = 0x090c/32 - 50$ to $T = 2316/32 - 50 = 22.4^\circ$
RH data payload over the network: Rx = 0x062e
RH conversion required by the application:
 $100RH = Rx/16-24$ to $100RH = 0x062e/16-24 = 74.9$ to RH = 74.9%

نشون میده داده دما چطوری داره میره و در گیرنده چطوری decode میشه.

Application Layer Protocol Not Present

- While many constrained devices, such as sensors and actuators, have adopted deployments that have no application layer, this transportation method has not been standardized.
- This lack of standardization makes it difficult for generic implementations of this transport method to be successful from an interoperability perspective.

پس تعداد زیادی Constrained device ممکنه از این approach استفاده کنن. ولی این باعث میشه که Standardization نداشته باشیم. که باعث میشه برای Generic implementationoon Interoperability سخت میشه و نمیشه داشته باشه (هر اپلیکیشنی با هر سنسوری نمیتونه کار کنه)

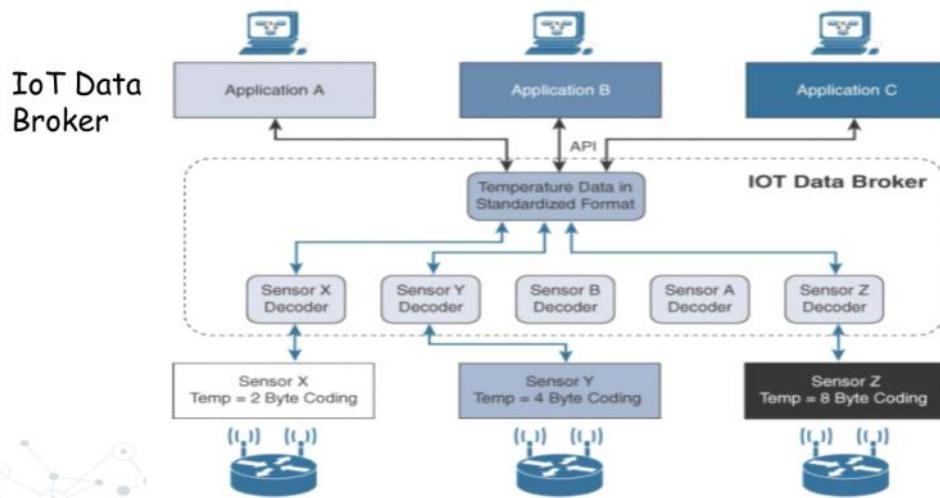
Application Layer Protocol Not Present

- Consider different kinds of temperature sensors from different manufacturers.
 - These sensors will report temperature data in varying formats.
 - A temperature value will always be present in the data transmitted by each sensor, but decoding this data will be vendor specific.
- If you scale this scenario out across hundreds or thousands of sensors, the problem of allowing various applications to receive and interpret temperature values delivered in different formats becomes increasingly complex.
- The solution to this problem is to use an IoT data broker, as detailed in Figure of next slide
 - An IoT data broker is a piece of middleware that standardizes sensor output into a common format that can then be retrieved by authorized applications.

مشکل دیگش اینه که فرض کنیم سنسور های مختلفی داریم. هر کدام temperature value های مختلفی را با فرمات های مختلفی پیورت میکنن. وجود داره ولی decode کردنش به vendor ریط داره. اگر همینو up کنیم برای 100 ها سنسور مشکلی که به وجود میاد اینه که ما یک سری مقادیری در فرمات های مختلف دریافت میکنیم و اپلیکیشن و مدیریت کار مارو سخت میکنه.

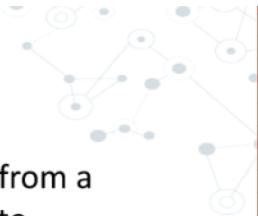
پس یک middleware میخوایم که یک data broker هستش که خروجی سنسور هارو به یک فرمی که application ها بفهمن در میاره

Application Layer Protocol Not Present

الان مثلا سنسور هارو میبینیم هر کدام byte coding متغیر است. در scale زیاد نمیتوانیم مستقیماً وصل کنیم و بهتره data broker داشته باشیم که یک middleware هستش در بینشون قرار میده و Temperature data را به یک استاندارد در میار و به اپلیکیشن ها میده. این کار باعث میشه دیگه Application ها درگیر نشن چه فرمی داره.

Application Layer Protocol Not Present

- You should note that IoT data brokers are also utilized from a commercial perspective to distribute and sell IoT data to third parties.
 - Companies can provide access to their data broker from another company's application for a fee.
- This makes an IoT data broker a possible **revenue stream**, depending on the value of the data it contains.

از نظر commercial، باید به این توجه کنیم صاحب سنسور و data broker و اپلیکیشن یکیه یا نه؟. لزوماً در آینده IoT اینطوری نیست. یه عده سنسور درست میکنن یه عده اپلیکیشن یه عده هم data broker پس data broker یک جریان درآمدی (revenue system) در آینده درست میکنه و بیزنس های در IoT داریم که data broker اون.

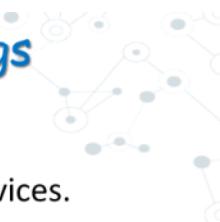
Application Layer Protocol Not Present

- Directly transporting data payload without a structured network stack clearly optimizes data transmission over low-data-rate networks,
- However, the **lack of a data model** implies that each application needs to know how to interpret the data-specific format.
 - This becomes increasingly complex for larger networks of devices with different data payload formats.
- Furthermore, it makes the IoT application environment challenging in terms of evolution, development, interoperability, and so on, and often calls for structured data models and data broker applications.

به عنوان یک جمع بندی، این که دیتا رو transport کنیم بدون استفاده از structured network باعث میشه در شبکه های low-data-rate interoperability و development و evolution اشونو سخت میکنه. ولی نبود یک data model برای شبکه های بزرگ کار رو سخت میکنه.

Web Protocol for the Internet of Things

- A web protocol like HTTP can also be used on small devices.
 - In the Arduino boards area, for example, there are many examples of smart sensors that have their own web server.
 - The user can direct his browser to the IP address of the device and receive data directly in the form of a web page.
- Why don't all small devices automatically become "web services"?

در رویکرد دوم میخوایم web protocol مثل HTTP را میخوایم در smart device هامون استفاده کنیم. این که یک web server بیاریم بالا و داده هارو از مرورگر دریافت کنیم. سوال اینه که چرا نباید دستگاه های small رو به صورت web service استفاده کنیم؟

Web Protocol for the Internet of Things

- Let's take a closer look at the way HTTP works
 - The protocol is used to interact with web resources (e. g. web pages or forms) on a server.
 - Several methods are available for this purpose.
 - Most inquiries are made to request data ("GET").
 - Other inquiries data can be transferred, e. g. when an order form has to be filled out in the online shop (method "POST").
- In principle, HTTP methods can also be used for interaction with devices:
 - Getting data from the device ("GET /temperature"), or
 - Control things/actuators ("POST /fan/control").
- Most developers are already familiar with HTTP web services. So, why not just have IoT devices connect to web services?

باید یه نگاه دقیق تر به HTTP داشته باشیم. این پروتکل برای تعامل بین web resource درست شده و یک سری متد مثل GET برای دریافت داده و POST برای ارسال داره. اگر بخوایم با بین دستگاه استفاده کنیم، مثلاً با GET داده رو از سنسور بخونیم و با POST پکیم فن با یک سرعی بچرخه این که خیلیاً با HTTP آشنان این که در IoT استفاده کنیم خوبه چون کار با developer ها ساده تره.

HTTP: Not necessarily suitable for small devices

- There are several reasons why HTTP is not well suited to interacting with constrained devices:
 - HTTP is a heavy weight protocol with many headers and rules
 - HTTP is a chatty protocol from the point of view of resource restriction.
 - For example, meta information such as the accepted formats or the desired language are transmitted to the server in plain text form.
 - The header of an HTTP request can already be large, and the header of an HTTP response can easily contain several hundred bytes.
 - For the query of a web page with several megabytes of size this is not bad, but for the query of a temperature value in the range of approx. 5 bytes it is significant whether the transmission protocol is slim or rather broad.

اگرچه از نظر تئوری امکان پذیره، چند دلیل هست که میگه برای constrained device ها خوب نیست:

- پروتکل تقریبا سنگینیه و هدر و قوانین زیادی دارد. زمانی که HTTP نوشته میشد برای ارتباطات بین انسان ها بود. چون مثلا google.com رو نسبت به IP اش راحت تر میفهمیم. ولی دیگه برای دیوایس های IoT ما دیگه DNS نیاز نداریم.
- یک پروتکلی هست که بین کلاینت و سرور کلی داده رد و بدل میشه. مثلا accepted format داره که عدد و متننت فارسیه یا انگلیسی هدراش هم خیلی زیاده و میتوشه تا چندین صد بایت باشه
- برای کوئری یک temperature value که نهایتا 5 بایته اصن منطقی نیست که چندصد بایت هدر HTTP بداریم.

HTTP: Not Necessarily Suitable for Small Devices

– HTTP is a synchronous protocol.

- The client waits for the server to respond.
- That is a requirement for web browsers, but it comes at the cost of poor scalability.
- In the world of IoT, the large number of devices and most likely an unreliable / high latency network have made synchronous communication problematic.
- An asynchronous messaging protocol is much more suitable for IoT applications. The sensors can send in readings, and let the network figure out the optimal path and timing for delivery to its destination devices and services.

مشکل دیگش اینه که یک پروتکل سنکرونیه. کلاینت برای سرور باید منتظر بمونه که respond کنه. اما در دنیای IoT ما تعداد زیادی دیوایس داریم که استفاده unreliable/ high latency network میکنیم و ممکنه داده نرسه. پس یک پروتکل آسنکرون بهتره. اینطوری نباشه که timeout بخوره و سنسور داده رو میفرسته به شبکه بسپره.

HTTP: Not Necessarily Suitable for Small Devices

– HTTP is one-way.

- The client must initiate the connection.
- In an IoT application, the devices or sensors are typically clients, which means that they cannot passively receive commands from the network.

– HTTP is a 1-1 protocol.

- The client makes a request, and the server responds.
- It is difficult and expensive to broadcast a message to all devices on the network, which is a common use case in IoT applications.

در HTTP پروتکل یه طرفس و کلاینت داده رو شروع میکن. در IoT سنسور ها میشن کلاینت و این یعنی از سرور نمیتونن دستوری دریافت بشن. ولی در IoT شاید بخوایم اینطوری باشه که اپلیکیشن تقاضا بده که داده رو برام بخون ارسال کن و در این نوع کاربرد های IoT مشکل به وجود میاد.

پروتکل 1-1 هم هست یعنی کلاینت رکوئست میده سرور جواب میده. اینطوری نیست که کلاینت یه درخواست بده و سرور 10 تا جواب بده. مثل حالی که broadcast داریم و در IoT نیاز هست. مثلا سرور میخواهد 100 تا نود بگه داده هارو ارسال کنه. وقتی broadcast کنه خیلی بهتره تا این که 100 تارو دونه دونه ارسال کنه.

IoT Protocol Stack- Application Layer Protocols

- When considering constrained networks and/or a large-scale deployment of constrained nodes, verbose web-based and data model protocols, as discussed in the previous section, may be too heavy for IoT applications.
- To address this problem, the IoT industry is working on new lightweight protocols that are better suited to large numbers of constrained nodes and networks.
- Two of the most popular protocols are CoAP and MQTT.
- Before introducing CoAP and MQTT, we review two data exchange models

موقعی که Constrained network و high scale هم داریم. یک پروتکلی که جزئیات زیادی داره و data model پیچیده ای داره برای IoT سنگینه. پس در صنعت IoT روی پروتکل های lightweight کار میشه. که 2 تا از شهرهار هاش CoAP و MQTT هستند. قبل وارد شدن به این 2 تا وارد رویکرد سوم میشیم که مشکلات application not present و HTTP رو نداشته باشه.

ما برای exchange کردن داده 2 مدل داریم:

Request-Response vs. Publish-Subscribe

- How does a spreadsheet get to the printer, a YouTube video get to your smartphone, or—most important for automation engineers—a value from a sensor get to your HMI?
- Two Communication (Data Exchange) Models:
 - Request and Response
 - Publish and Subscribe

ما وقتی یک فایل اکسل را داریم میخواهیم پرینت کنیم یا یک ویدیو یوتیوب را میخواهیم مشاهده کنیم یا یک عددی را از یک سنسوری رو از یک میخواهیم بخونیم، چه communication model ای استفاده میکنیم؟ عموماً ۲ تا داریم

- HTTP: Request response •
- Publish and Subscribe •

Request-Response vs. Publish-Subscribe

- Request and Response Model
 - A client computer or software requests data or services, and a server computer or software responds to the request by providing the data or service
 - Examples:
 - Send a spreadsheet to the network printer
 - your spreadsheet program is the client and print server, responds to the request and allocates resources for printers on the network.
 - Watching the YouTube video on your smartphone
 - your web browser or YouTube app is the client, YouTube's web server receives the request and responds by serving the video page to you

Request-Response vs. Publish-Subscribe

- Publish and Subscribe
 - A central source called a broker (also sometimes called a server) which receives and distributes all data.
 - Pub-sub clients can publish data to the broker or subscribe to get data from it—or both.
 - Clients that publish data send it only when the data changes (report by exception, or RBE).
 - Clients that subscribe to data automatically receive it from the broker/server, but again, only when it changes.
 - The broker does not store data; it simply moves it from publishers to subscribers.
 - When data comes in from a publisher, the broker promptly sends it off to any client subscribed to that data.

در این مدل یک سری کلاینت داریم که هم میتوانن publish کن و دیتابی رو در broker قرار بدن. هم مثل این که ثبت نام کنیم وقتی دیتا publish شد برآمدون ارسال بشه.

هر موقع دیتا عوض شد کلاینت ها subscribe میکنند و اونایی که subscribe کردن وقتی دیتا تغییر کرد دریافت میکنند. نقش storage نیست بلکه اینه که مدل data exchange رو تسهیل کنه.

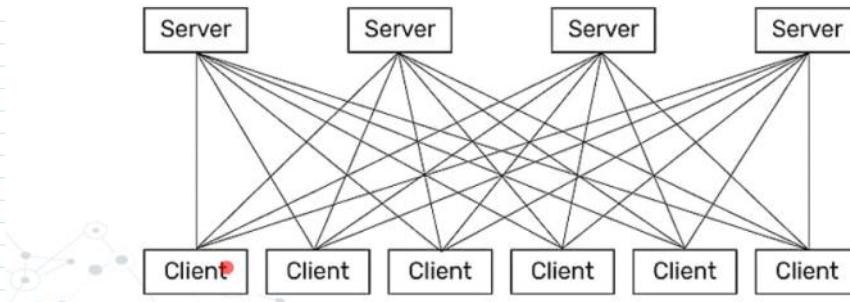
Request-Response vs. Publish-Subscribe-Which to Use?

- In a request-response architecture, each client opens a direct connection to each server, because the client requests data directly from the server.
 - In automation, as fast as multiple times per second—and servers repetitively respond:
 - Q: What's the sensor value? A: 10
 - Q: What's the sensor value? A: 9
 - Q: What's the sensor value? A: 9
- If your network is robust and has few servers, request-response model works very well.
 - As long as the server has the capacity to respond to client demands and the network can handle the volume of traffic, request-response is a proven, reliable communication method. It's particularly useful for communications over a secure internal network.

تفاوت چیه؟ در client-response هر کلاینت مستقیماً به سرور درخواست رو میده. ولی نمیدونه تغییر کرده یا نه و دوباره درخواست ارسال میکنه ولی در pub-sub هر موقع عوض شد براش ارسال میشه و نیازی به این همه درخواست نیست.

Request-Response vs. Publish-Subscribe-Which to Use?

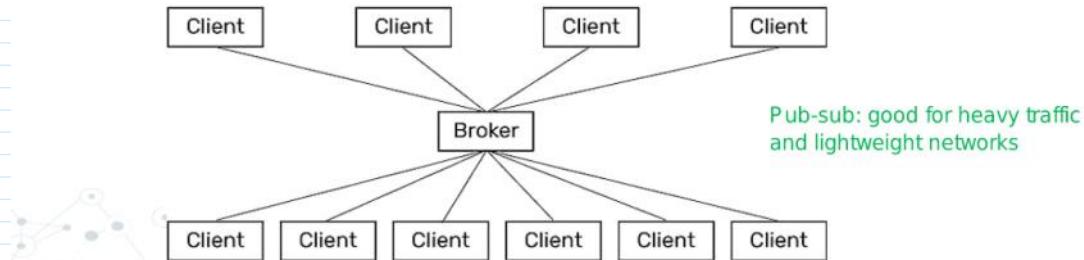
- What about traffic volume?
 - If you have multiple servers with multiple clients, however, the volume of traffic in a request-response model can quickly become a problem.

در کلاینت سرور وقتی تعدادشون زیاد بشه حجم داده زیاد میشه و مشکل ساز میشه

Request-Response vs. Publish-Subscribe-Which to Use?

- In contrast, a pub-sub architecture simplifies communications.
 - Direct connections and repetitive requests for data are not needed.
 - The web of links is replaced by a single link from each device to the broker (also called a server).
- The connection between client and broker is kept open and is incredibly lightweight.
 - Only two things travel over this connection: changed data, and a tiny heartbeat to let the broker know that the client is still there.

ولی در pub-sub بالایا داده هاشونو در broker قرار میدن و اگر client ها subscribe کرده باشن برashون ارسال میشه و درخواست های تکراری حذف میشه و ارتباط ساده تر میشه.

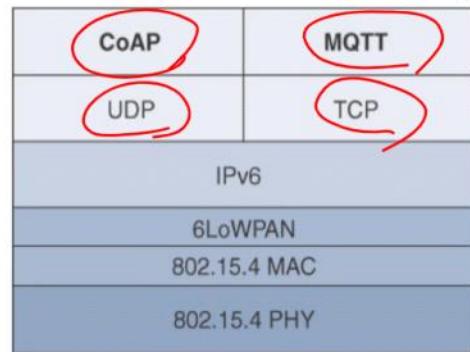
Request-Response vs. Publish-Subscribe-Which to Use?

- So a pub-sub model can make sense if you have many servers and many clients that need to share data and services.
- Since the broker is the central clearinghouse for data, individual servers don't have to strain to serve multiple clients, and clients don't have to connect to multiple servers.
- In addition, network traffic is reduced overall, because data is published and sent on a report-by-exception (RBE) basis.
 - that is, only when the data changes—rather than at regular intervals.
- Pub-sub can also make sense when it's difficult to set up a direct connection between a client and a server, or when the network is low-bandwidth, expensive, or unreliable—for example, when monitoring equipment in remote locations.

وقتی تعداد زیادی سرور و کلاینت داریم برای اون کار مناسبه. Pub-sub model

IoT Application Layer Protocols

- Constrained Application Protocol (*CoAP*)
 - Uses both client-server and pub-Sub methods
 - UDP-based
- Message Queuing Telemetry Transport (*MQTT*)
 - Based on pub-sub
 - TCP-based

جلسه بعد وارد CoAP و MQTT میشیم. CoAP مبتنی بر UDP و MQTT هم TCP هم

- Constrained Application Protocol (CoAP)
 - Uses both client-server and pub-Sub methods
 - UDP-based
- Message Queuing Telemetry Transport (MQTT)
 - Based on pub-sub
 - TCP-based

CoAP	MQTT
UDP	TCP
IPv6	
6LoWPAN	
802.15.4 MAC	
802.15.4 PHY	

ازین پروتکل‌های لایه اپلیکیشن، CoAP و MQTT را میخوایم بررسی کنیم. برای حل مشکل reliability در CoAP تمهدیات قرار داده شده است.

IoT Application Layer Protocols-CoAP

- CoAP has been created close to HTTP in several aspects:
 - It is basically a request/response protocol,
 - It integrates the URIs known from the web world to name resources.
 - It also adopts some of the query methods (such as "GET", "PUT", "POST", etc.) and defines response codes similar to those of HTTP (e.g. 4.04 "Not found" if a resource could not be found).
- Web developers who have grown up with HTTP can quickly find their way around CoAP.

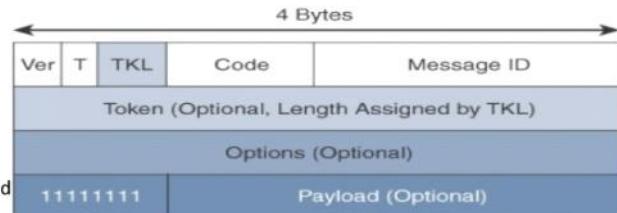
پروتکل CoAP تا حد امکان شبیه HTTP درست شده. بر اساس request/response هستش. مفهوم URI رو برای نامگذاری منابع قرار داده. متدهای که در HTTP داریم از GET و POST در اینجا هم هست.

همین Response code 404 هم دارد مثل همین تشابهات باعث شده کسایی که با HTTP آشنا هستن خیلی راحت با CoAP کار کنن.

IoT Protocol Stack- Application Layer Protocols

Application Layer Protocols- CoAP

- The CoAP framework defines simple and flexible ways to manipulate sensors and actuators for data or device management
- A CoAP message is composed of
 - a short fixed length Header field (4 bytes),
 - a variable-length but mandatory Token field (0–8 bytes),
 - Options fields if necessary, and the Payload field

از نظر framework، این پروتکل روش ساده و flexible برای ارتباط سنسور ها و actuator برای مدیریت داده و دیوایس دارد. (دیوایس منجر مثلاً میشه خوندن باتری و اگر actuator هست یک کاری رو بکنه)

پیام CoAP رو که message میگیم. از چند قسمت تشکیل شده:

- یک Header که 4 بایته
- که یک نقش اصلیش Correlation بین ریکوئیست و رسپانس هستش. (0 تا 8 بایت)
- یک قسمت Optional داره که ما میتونیم تو ش هرجی میخوایم تعريف کنیم
- و در آخر یک payload داره

CoAP Message Fields

CoAP Message Field	Description
Ver (Version)	Identifies the CoAP version.
T (Type)	Defines one of the following four message types: Confirmable (CON), Non-confirmable (NON), Acknowledgement (ACK), or Reset (RST). CON and ACK are highlighted in more detail in Figure 6-9.
TKL (Token Length)	Specifies the size (0–8 Bytes) of the Token field.
Code	Indicates the request method for a request message and a response code for a response message. For example, in Figure 6-9, GET is the request method, and 2.05 is the response code. For a complete list of values for this field, refer to RFC 7252.
Message ID	Detects message duplication and used to match ACK and RST message types to Con and NON message types.
Token	With a length specified by TKL, correlates requests and responses.
Options	Specifies option number, length, and option value. Capabilities provided by the Options field include specifying the target resource of a request and proxy functions.
Payload	Carries the CoAP application data. This field is optional, but when it is present, a single byte of all 1s (0xFF) precedes the payload. The purpose of this byte is to delineate the end of the Options field and the beginning of Payload.

هدر 4 بایته که چند بیت اولش version رو مشخص میکنه. ما وقیعی به پروتکل درست میکنیم تمام سعیمون اینه که کامل بشه. ولی در عمل با مشکلاتی برخورد میکنیم که ممکنه توسعه داده بشه. پس یه کاری که میکنیم اینه که یه بیت رزرو میذاریم مثلاً تایپ هاش اگه 4 تاست با 3 بیت میذاریم که بشه مشخص کرد.

ولی بعضی موقع ها هست که پروتکل با 1 بیت 2 بیت 1 بیت کارش راه نمیافته. پس یک version میذاریم که اول version خونده بشه و بعد باقی بیت ها بسته به این که version چیه تفسیر بشه.

فیلد بعدی type که مشخص میکنه کدام یک از 4 تا نوع مسیح هستن:

- CON •
- NON •
- ACK •
- RST •

که بعد تو پیچشون میدیم.

طول token (بین 0 تا 8 بایت) مشخص میکنه فیلد توکن چقدریه

یک code داریم که مشابه کدهای HTTP هستن

یک id message که میده که اگر بعداً 2 بار دریافت کردیم بفهمیم duplicate شده. همچنین استفاده میشه برای این که ACK و RESET رو مجکنیم به CON و NON

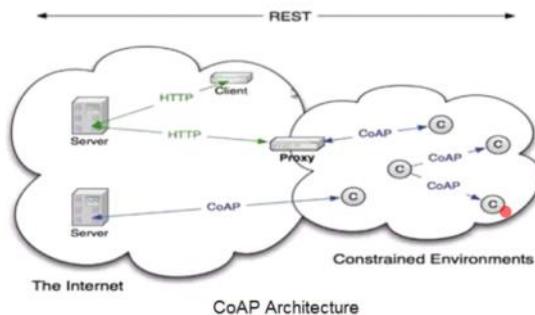
هم که بین ۰ تا ۸ بایت هست بعدش میاد و درخواست و response رو پک همیستگی بینشون برقرار میکنه.

در فیلد بعدی، یک توانمندیه برای این که یک سری کار بکنیم. مثلاً مشخص کنیم target resource برای رکوست با پروکسی رو مشخص کنیم. پس کارای پروکسی رو اینجا میتوانیم بذاریم Options

CoAP اصلی: Payload

• Application Layer Protocols- CoAP

- CoAP Architecture

میبینم به طرف پراکسی HTTP عه به طرفش node های IoT عه که با CoAP کار میکنن.

IoT Application Layer Protocols-CoAP

- Through the exchange of asynchronous messages, a client requests an action via a method code on a server resource.
- A uniform resource identifier (URI) localized on the server identifies this resource.
- The server responds with a response code that may include a resource representation.
- The CoAP request/response semantics include the methods GET, POST, PUT, and DELETE.

در CoAP مسیج های ما آسنکرون هن. یعنی مثل HTTP نیست منتظر ACK باشیم نیومد دوباره بدیم. کلینت به کمک METHOD CODE رو از سرور تقاضا میکنه.

هر سرور هم یک URI داره که مشخص میکنه کجاست.

سرور هم با یک Response code جواب میده

IoT Application Layer Protocols-CoAP

- CoAP Messages Type

1. Confirmable

- a reliable transmission of messages on UDP protocol
- basic congestion control with a default time-out
- simple stop and wait retransmission with exponential back-off mechanism
- detection of duplicate messages through a message ID
- while running over UDP, CoAP offers a reliable transmission of messages when a CoAP header is marked as "confirmable."

2. Non-Confirmable

- not require reliable transmission

اگر مسیح CON باشد، یک ارتباط reliable در پست UDP رخ میده. ما اونجه که از UDP می‌دونیم اینه که سریارش از TCP کمتره ولی خیلی CoAP می‌باشد. اما اگر بخواهی Reliable می‌باشد، اما اگر دریافت کردی برای من ACK بفرست. یک سری کارای Congestion control انجام میده مثلاً اگر دریافت نشد بعد به مدت دوباره بفرسته. CON تعین می‌کنیم. با این کار به گیرنده می‌گیم اگر دریافت کردی برای من ACK بفرست. یک سری کارای Congestion control هم دارد و اگر بعد از مدت دید دریافت نمی‌کنند Stop and wait هم داره و اگر بعد از مدت دید دریافت نمی‌کنند هم داره روی UDP ران می‌شود، وقتی در قسمت اپلیکیشن CON باشد یک reliable transmission رو تضمین می‌کنند.

- CoAP Messages Type

3. Acknowledgement

- the recipient must explicitly either acknowledge or reject the confirmable message using the same message ID

4. Reset

- a recipient sends a reset message when can't process a confirmable or non-confirmable message

مسیح از نوع ACK هم می‌توانه باشد. وقتی CON باشد این که بخواهد ACK بفرسته باید تایپش موجود باشد. اگر بنا بر هر دلیلی ارور بخوریم یک reset می‌ناریم که بگیم من دریافت کدم ولی این متده که فرستادین رو نتوانستیم پردازش کنیم.

IoT Application Layer Protocols-CoAP

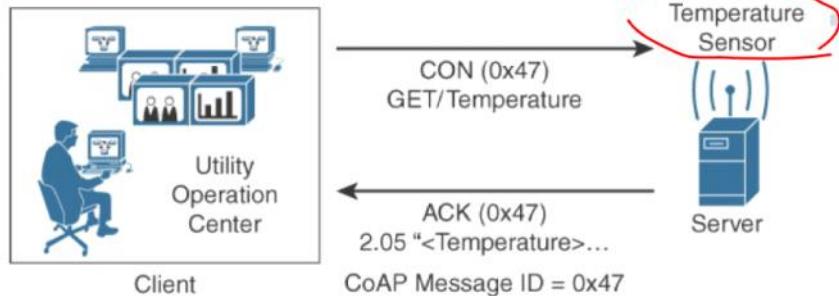
- CoAP Messages semantics

1. Get
2. Post
3. Put
4. Delete

- Method codes and response codes included in some of these four-types messages make them carry requests or responses

این متده و رسپانس کد در هر 4 نوع مسیح CON و NON و ACK و RESET موجوده.

IoT Application Layer Protocols-CoAP

الان مثلا میخوایم دما رو بخونیم. باید یک REQUEST بفرستیم (کلاینت). مثلا نوعش GET/Temperature هست که میخواد داده دما رو بگیره. نوعش CON گذاشته پس نیاز به ACK داریم. که یعنی هم من رکوسرست شمارو دریافت کردم هم ای response code میده.

IoT Application Layer Protocols-CoAP

- **CoAP vs HTTP**
 - CoAP is upgraded version of HTTP.
 - It is designed for resource constrained applications such as IoT/WSN/M2M etc.
 - CoAP is based on UDP.
 - It uses ACK messages so that it will become reliable like TCP.
 - CoAP has low latency and consumes lesser power compare to HTTP.

در مقایسه بین CoAP و HTTP آنکه CoAP آبگرفت ورژن HTTP عه برای اپلیکیشن هایی که Resource constrained هستن. CoAP مبتنی بر UDP عه اگر چه میتوانه از CON استفاده کنه که Reliable بشه.

در MQTT هر مسیحی مبتنی بر TCP عه ولی در CoAP مبتنی بر UDP عه و تها زمانی از CON استفاده میکنیم که برآمون مهم باشه.

Latency کمتری داره و Power کمتری نسبت به HTTP داره.

IoT Application Layer Protocols-CoAP

- **For example:**
 - If a temperature sensor transmits the temperature 1x per minute, a failure of a single message can be merged, it could be mapped as a non-confirmable.
 - If a smart door lock is supposed to lock the door, the message behind it is surely to be classified as “Confirmable”.

در مثال قفل در هوشمند، اگر بخوایم مبتنی بر CoAP باشه بین قفل (Actuator) و اپلیکیشن ما یک ارتباط CON نیاز داریم. چون اگر یه بار بخوایم در باز شه نشه برای مشتری یعنی این یک محصول بد و نمیرن سمتیش. ولی وقتی CON باشه با هریار درخواست دیگه اطمینان برای انجامش داریم

ولی مثلا در زمین کشاورزی یک سری نود داریم میخواد طوبت خاک اطلاعاتش ارسال بشه، اون موقع بحث امنیق و real time بودنش مهم نیست و میشه NON ارسال کرد.

• CoAP vs HTTP

- The asynchronicity of message exchange via UDP also gives CoAP a device the possibility of responding to a request in a resource-saving and time-delayed manner, as well as of transmitting a response in several small (partly “smallest”) blocks.
- The latter is particularly useful for lossy networks with small packet sizes such as those in the WPAN and LPWAN.

در دیگه CoAP 3 way handshake داریم و یک ویژگی به CoAP میده که دیواپس های CoAP-based بتوون پاسخ یک تقاضا رو به صورت resource-saving بدن (اول خواب باشن بیدار بشن جواب بدن برن تو خواب) و هم این که time-delayed manner هستن یعنی چند لحظه بعد جواب بد. همچنین توانایی این رو داره که رسپانس رو به چندتا بلاک کوچیک تقسیم کنه و ارسال کنه. این که داده کوچیک ارسال کنه به درد شبکه های Lossy میخوره چون وقتی میخوایم مخصوصاً در CON دوباره ارسال کیم یک پکت کوچیک رو ارسال کنیم.

• CoAP vs HTTP

Feature	CoAP	HTTP
Protocol	It uses UDP.	It uses TCP.
Network layer	It uses IPv6 along with 6LoWPAN.	It uses IP layer.
Multicast support	It supports.	It does not support.
Architecture model	CoAP uses both client-Server & Publish-Subscribe models.	HTTP uses client and server architecture.
Synchronous communication	CoAP does not need this.	HTTP needs this.
Overhead	Less overhead and it is simple.	More overhead compare to CoAP and it is complex.
Application	Designed for resource constrained networking devices such as WSN/IoT/M2M.	Designed for internet devices where there is no issue of any resources.

از لحاظ Multicast (میخوایم یک پیام رو میخوایم بدم مثل اپلیکیشن کشاورزی داریم میخوایم کسایی که در یک محدوده هستن داده هاشونو دریافت کنیم. در HTTP باید برای هر یک سرور یک داده ارسال بشه ولی در CoAP همه میتوون به یک بفرستن.

از نظر CoAP Architecture در معماری Pub-sub هم میتوونه به کار بگیره ولی HTTP حتماً باید request-response باشه

از لحاظ سنکرون بودن هم CoAP حتماً نیاز بهش نداره ولی HTTP نیاز داره. چون باید در HTTP یک کانکشن اتفاق بیافته

از لحاظ پیچیدگی CoAP ساده تره

از لحاظ کاربرد CoAP برای دیواپس های محدود هستش ولی HTTP برای دستگاه های موجود در اینترنت

خلاصه مطلب که CoAP ویژگی های HTTP رو داره ولی خاص دیواپس های محدود درست شده مثل سنکرون بودن رو برداشته یا CON و NON گذاشته.

IoT Application Layer Protocols-MQTT

- At the end of the 1990s, engineers from IBM and Arcom (acquired in 2006 by Eurotech) were looking for a reliable, lightweight, and cost-effective protocol to monitor and control a large number of sensors and their data from a central server location, as typically used by the oil and gas industries.
- Their research resulted in the development and implementation of the Message Queuing Telemetry Transport (MQTT) protocol that is now standardized by the Organization for the Advancement of Structured Information Standards (OASIS).

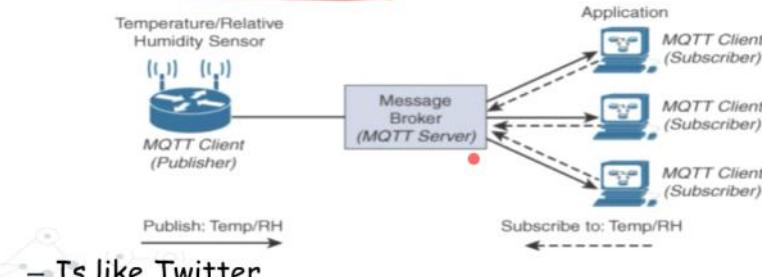
از انتهای سال 1990 مهندسان IBM و شرکت Arcom (که در سال 2006 توسط Eurotech خریداری شد) برای یک پروتکل (که در تضادن) و کم هزینه دنبال یک پروتکل بودن. تا بتون یک سنسور های زیادی در سرور مرکزی در صنعت نفت و گاز مورد استفاده قرار بگیرد. صنعت نفت و گاز قبل IoT از نوع OT(Operational Technology) هستش. اینا خط لوله هاشون طوریه که گاز باید به طور فیزیکی منتقل بشن. گاز هم باید به نقاط مختلف کشور و یک مسافت طولان رو طی کنه. در مسیر هم که مدام نمیشه آدم گذاشت چون کیلومتر های زیادی هستش. یک سری شبکه دارن که مخصوص خودشونه بعد یک سری سنسور مثل میزان آب و نشستی و تست فشار و .. دارن. این شبکه های کنترل صنعتی با وجود IoT دارن Merge میشن باهاش در صورتی که تاریخچه بیشتری از IoT دارن.

تحقیقی که انجام دادن منجر به تولید پرونک MQTT OASIS استاندارد شده و در کاربرد های IoT هم استفاده میشه

IoT Application Layer Protocols-MQTT

Application Layer Protocols- MQTT

- MQTT Publish/Subscribe Framework

- Is like Twitter

میتبی بر pub-sub هستش. یک سری نود داریم به broker وصل میشن. این نود ها یا تحت عنوان publisher میان publish subscriber دارن subscribe میکنن. مثل توییتر که وقتی یک رو فالو کن و توییت کنه برامون نمایش داده میشه.

IoT Application Layer Protocols-MQTT

- With MQTT, clients can subscribe to all data (using a wildcard character) or specific data from the information tree of a publisher.
- In addition, the presence of a message broker in MQTT **decouples the data transmission between clients acting as publishers and subscribers**.
 - In fact, publishers and subscribers do not even know (or need to know) about each other.
 - A benefit of having this decoupling is that the MQTT message broker ensures that information can be buffered and cached in case of network failures.
 - This also means that publishers and subscribers do not have to be online at the same time.

کلاینت ها میتوانند برای تمام داده ها یا یک داده خاص **subscribe** کنند.
از خوبیای broker هم اینه که دیگه subscriber و publisher ها نیازی نیست همو بشناسن و فقط داده رو به کمکش منتقل میکنند.
مزیت این decoupling اینه که آسیکرون میکنه و نیازی نیست هر 2 تا نود بیدار باشن برای برقراری ارتباط.

اگر من رو TCP میکردیم با توجه به request-response جفتشون باید هم زمان آنلاین میبودند. پس UDP کردیم که هرجند وقت به بار بفرسته تا این که طرف آنلاین بشه و بگیره در MQTT ولی چون بروکر داریم TCP کردیم که اگر طرف خاموش بود هم مشکل برآمون پیش نیاد (چون TCP فاز برقراری ارتباط داره از اول) و هر موقع که طرف subscriber آنلاین شد داده براش ارسال بشه.

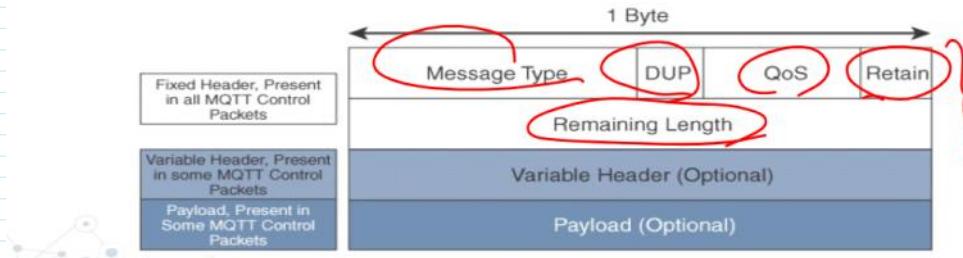
IoT Application Layer Protocols-MQTT

- MQTT is extremely lightweight**
 - it takes up almost no space in a device, so that even small devices with very little computing power can use it.
- Each control packet consists of a **2-byte fixed header** with optional variable header fields and optional payload.
 - Note that a control packet can contain a payload up to 256 MB.

IoT Application Layer Protocols-MQTT

MQTT Message Format

- Compared to the CoAP message format, MQTT contains a smaller header of 2 bytes compared to 4 bytes for CoAP

از 2 بایت فیکس که داده یک باشند برای اون بالایه یک باشند هم remaining length داریم و در آخر payload که داده را منتقل میکنند.

IoT Application Layer Protocols-MQTT

Message Type

- identifies the kind of MQTT packet within a message
- Fourteen different types of control packets are specified in MQTT version 3.1.1.
- Each of them has a unique value that is coded into the Message Type field.

از نظر هر چه نوع MQTT داریم، ما 14 تا داریم که هر کدام یک unique value دارند.

IoT Application Layer Protocols-MQTT

MQTT Message Types

Message Type	Value	Flow	Description
CONNECT	1	Client to server	Request to connect
CONNACK	2	Server to client	Connect acknowledgement
PUBLISH	3	Client to server Server to client	Publish message
PUBACK	4	Client to server Server to client	Publish acknowledgement
PUBREC	5	Client to server Server to client	Publish received
PUBREL	6	Client to server Server to client	Publish release
PUBCOMP	7	Client to server Server to client	Publish complete
SUBSCRIBE	8	Client to server	Subscribe request
SUBACK	9	Server to client	Subscribe acknowledgement
UNSUBSCRIBE	10	Client to server	Unsubscribe request
UNSUBACK	11	Server to client	Unsubscribe acknowledgement
PINGREQ	12	Client to server	Ping request
PINGRESP	13	Server to client	Ping response
DISCONNECT	14	Client to server	Client disconnecting

نوع مسیح هارو اینجا میتویم.

- Connect, CONNACK: برای برقراری ارتباط
- PUBLISH: برای ارسال پیام پابلیش

- PUBACK • این که بگه پایلیشن با موفقیت انجام شد
- PUBLISH • دیکه release کنیم و ارسال نشه
- SUBREL • این که تقاضا کنه میخواهد ساپسکرایب کنه
- SUBSCRIBE • که شون بده با موفقیت انجام شد
- SUBACK • این که بینیم هست یا نه
- PINGREQ • مسیح های دیگه هم خودمون میتوئیم اضافه کنیم ولی اینا به صورت استاندارد قرار داده شده.

IoT Application Layer Protocols-MQTT

- The MQTT protocol defines two types of entities in the network:
 - a message broker
 - a number of clients.
- The broker is a server that receives all messages from the clients and then routes those messages to relevant destination clients.
- A client is anything that can interact with the broker to send and receive messages.
 - A client could be an IoT sensor in the field or an application in a data center that processes IoT data.
 - Both publishers and subscribers are called as clients

ما تعدادی کلاینت دائم که میتوانن pub و sub بکنن. Broker هم از لحاظ ماهیتی یدونس ولی میشه چندتا هم گذاشت.

IoT Application Layer Protocols-Terminology of MQTT

- Client:
 - Clients can be persistent or transient.
 - Persistent clients maintain a session with the broker
 - transient clients are not tracked by the broker.
 - Clients often connect to the broker through libraries and SDKs.
 - There are over a dozen libraries available for C, C++, Go, Java, C#, PHP, Python, Node.js, and Arduino.

کلاینت ها میتوانن دائمی و موقت باشن، اونا که Persistent هستن session خود را با broker فعال نگاه میدارند. ولی اونا که transient هستن یه لحظه یه track برقرار میشه و داده رو میگیره و میره. نکته ای که هست اینه که broker اونایی که transient رو track نمیکنه، هارو track میکنه ببینه میشه فرستاد یا نه.

IoT Application Layer Protocols-Terminology of MQTT

- Broker

- The broker is the software that receives all the messages from the publishing clients and sends them to the subscribing clients.
- It holds the connection to persistent clients.
- Since the broker can become the bottleneck or result in a single point of failure, it is often clustered for scalability and reliability.
 - It is up to the implementers to decide how to create a scalable broker layer.
- MQTT brokers include
 - Commercial: [HiveMQ](#), [Xively](#), [AWS IoT](#), and [Loop](#),
 - an open source: [Mosquitto](#).

برای این که broker دچار bottleneck نشه هم باید از لحاظ پردازش قوی باشه هم باید پهنای باند زیادی داشته باشه.

برای این که broker ما reliable باشه به شکل عمل که یه کاری که میشه کرد اینه که رو برد بالا چون متلا اگر دیتابس یک از دست رفت در یک دیگه باشه و ...
یک دیگه از کاربرد های redundancy هست که 10 تا 20 تا سور فعال داریم و یک load balancing که اگر یکی پردازش 40 درصد داشته باشد 0 درصد و درخواست 40 درصدیه همینطور داره میره بالا میایم پخش میکنیم که از 50 درصد بالاتر نرن.

IoT Application Layer Protocols-MQTT

- With MQTT, clients can subscribe to all data (using a wildcard character) or specific data from the information tree of a publisher.
- In addition, the presence of a message broker in MQTT **decouples the data transmission between clients acting as publishers and subscribers**.
 - In fact, publishers and subscribers do not even know (or need to know) about each other.
 - A benefit of having this decoupling is that the MQTT message broker ensures that information can be buffered and cached in case of network failures.
 - This also means that publishers and subscribers do not have to be online at the same time.

در دینا بین MQTT و subscriber و publisher را **decouple** میکنیم که مزینش.

این که ما به عنوان client ساپسکرایب کنیم به ازای تمام دینا های داخل broker یا بخشیش، نیاز منده یک فرمت استاندارد تعريف کنیم که میگن topic.

IoT Application Layer Protocols-Terminology of MQTT

• Topic

- A topic in MQTT is an endpoint to that the clients connect.
- It acts as the central distribution hub for publishing and subscribing messages.
- A topic is a well-known location for the publisher and subscriber.
- Topics are simple, hierarchical strings, encoded in UTF-8, delimited by a forward slash.
 - For example, building1/room1/temperature and building1/room1/humidity are valid topic names. Subscribers can choose to subscribe to a specific topic or all the subtopics through wildcards.
 - A subscription to building1/+/temperature will automatically subscribe to the temperature topic of all the rooms in the building.
 - Similarly, building1/#/ will match all the topics available under building1.

به عنوان مثال فرض شود میخوایم ساختمان کامپیوتر building1 باش، طبق سوم بشه floor3، اتاق شماره 1 اشو میخوایم subscribe کنیم میشه building1/floor3/room1/temperature مثلا. نگاه کنیم یه جا نوشته building1/+/temperature، جای + پاید room قرار میگرفت وقتی + میداریم یعنی همه room ها. وقتی هم #/ building1/#/ match all the topics available under building1 هارو شامل میشه.

فرض کنیم میخوایم آنسانسور رو مبتنی بر MQTT هوشمند کنیم. به کاری که میشه کرد اینه که بین طبقه های مختلف efficient بره، مثلا اگر در طبقه 4 عه و یکی در طبقه 1 نیازش دارد، در طبقه 2 هم یه نفر داره نزدیک به آنسانسور میشه، بهتره که اول 2 رو سوار کنه بعد به 1 برسه. پس یک motion detector میداریم، اگر دیتا یک ماه رفت و آمد یک آدم رو ضبط کنیم مشخص میشه 10:45 ترک میکنه 12:15 برمیگردد. و learn میشه که کیا چه فردی چه حرکتی میکنه. پس متوجه میشه 4 دقیقه دیگه قراره بیاد دم آنسانسور و میتوانه الگوریتمی اجرا کنه که efficient حرکت کنه یعنی کمترین مصرف انرژی و تاخیر رو داشته باشه. (اگر چندتا آنسانسور باشه یه طوری هماهنگ بشن که در کل بهینه بشن).

حالا ما که میخوایم ورویدی بگیریم با Motion detector میخواهیم مدیریت هوشمند آنسانسور بگه مثلا تمام طبقات motion detector هاشو میخواهیم یا مثلا نه کسایی که نزدیک آنسانسور هستن رو میخواهیم، برای همه اینا بر اساس topic میشه subهای مختلف کرد.

IoT Application Layer Protocols-Terminology of MQTT

• Topic

- The pound sign (#) is a wildcard character that matches any number of levels within a topic. The multilevel wildcard represents the parent and any number of child levels.
 - For example, subscribing to `adt/lora/adeunis/#` enables the reception of the whole subtree, which could include topic names such as the following:
 - `adt/lora/adeunis/0018B2000000E9E`
 - `adt/lora/adeunis/0018B2000000E8E`
 - `adt/lora/adeunis/0018B2000000E9A`
- The plus sign (+) is a wildcard character that matches only one topic level.
 - For example, `adt/lora/+` allows access to `adt/lora/adeunis/` and `adt/lora/abeeway` but not to `adt/lora/adeunis/0018B2000000E9E`.
- Topic names beginning with the dollar sign (\$) must be excluded by the server when subscriptions start with wildcard characters (# or +).
- Often, these types of topic names are utilized for message broker internal statistics. So messages cannot be published to these topics by clients. For example, a subscription to `+/monitor/Temp` does not receive any messages published to `$SYS/monitor/Temp`. This topic could be the control channel for this temperature sensor.

IoT Application Layer Protocols-MQTT

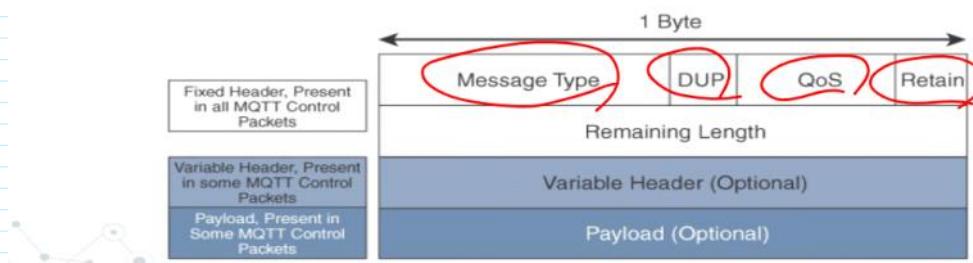
- MQTT is extremely lightweight
 - it takes up almost no space in a device, so that even small devices with very little computing power can use it.
- Each control packet consists of a 2-byte fixed header with optional variable header fields and optional payload.
 - Note that a control packet can contain a payload up to 256 MB.

خیلی سبکه، در سمت کلاینت دیوایس با قدرت بردازشی بسیار کم میتوانن کلاینت اش باشن، 2 بایت هدر فیکس داره و یک سری optional MQTT

IoT Application Layer Protocols-MQTT

- MQTT Message Format
 - Compared to the CoAP message format, MQTT contains a smaller header of 2 bytes compared to 4 bytes for CoAP

جلسه پیش در موردش یکم توضیح دادیم

IoT Application Layer Protocols-MQTT

MQTT Message Types

Message Type	Value	Flow	Description
CONNECT	1	Client to server	Request to connect
CONNACK	2	Server to client	Connect acknowledgement
PUBLISH	3	Client to server Server to client	Publish message
PUBACK	4	Client to server Server to client	Publish acknowledgement
PUBREC	5	Client to server Server to client	<u>Publish received</u>
PUBREL	6	Client to server Server to client	Publish release
PUBCOMP	7	Client to server Server to client	<u>Publish complete</u>
SUBSCRIBE	8	Client to server	Subscribe request
SUBACK	9	Server to client	Subscribe acknowledgement
UNSUBSCRIBE	10	Client to server	Unsubscribe request
UNSUBACK	11	Server to client	Unsubscribe acknowledgement
PINGREQ	12	Client to server	Ping request
PINGRESP	13	Server to client	Ping response
DISCONNECT	14	Client to server	Client disconnecting

• Publish Receive: مطمئن میکنند ما داده publish شده رو دریافت کردیم
 • Publish complete: برای برقراری یک سرویسی هست و میخوایم مطمئن بشیم یک بار دریافت شده و duplicate نشده.

IoT Application Layer Protocols-MQTT

- *MQTT Message Types*
 - PINGREQ/PINGRESP control packets are used to validate the connections between the client and server.
 - Similar to ICMP pings that are part of IP, they are a sort of keep alive that helps to maintain and check the TCP session.

IoT Application Layer Protocols-MQTT

- DUP (Duplication Flag) field:
 - This flag, when set, allows the client to note that the packet has been sent previously, but an acknowledgement was not received.
- The QoS header field:
 - allows for the selection of three different QoS levels.
- Retain flag field:
 - Only found in a PUBLISH message, the Retain flag notifies the server to hold onto the message data.
 - This allows new subscribers to instantly receive the last known value without having to wait for the next update from the publisher.

• DUP: موقعی سنت میشنه که کلزنیت بخود اعلام کنه که پکی قبلاً ارسال شده ولی ACK اش رو دریافت نکرده. حالا این که چرا این کار مهمه توضیح داده میشه. ما QoS داریم و میخوایم مطمئن بشیم 1 بار ارسال میشنه اونجا از DUP استفاده میکنیم
 • QoS Header Field: مشخص میکنه 3 تا سطح QoS رو که توضیح داده میشه جلوتر
 • Retain flag field: جاش اینجاست:

یک flag ایه که به سرور میگه به اون مسیح دسترسی داره و به subscriber last known value که اجازه میده که اون را دریافت کنه. ما یک لحظه Subscriber انجام میدیم همزمان با درخواست subscription یک داده ای میفرستیم این فلگ بهش میگه last known value.

IoT Application Layer Protocols-MQTT

- Remaining Length:
 - Specifies the number of bytes in the MQTT packet following this field.

IoT Application Layer Protocols-MQTT

• QoS 0:

- This is a best-effort and unacknowledged data service referred to as “at most once” delivery.
- The publisher sends its message one time to a server, which transmits it once to the subscribers.
- No response is sent by the receiver, and no retry is performed by the sender.
- The message arrives at the receiver either once or not at all.

• QoS 1:

- This QoS level ensures that the message delivery between the publisher and server and then between the server and subscribers occurs at least once.
- In PUBLISH and PUBACK packets, a packet identifier is included in the variable header.
- If the message is not acknowledged by a PUBACK packet, it is sent again.
- This level guarantees “at least once” delivery.

ما سه سطح داریم برash. در کاربردهای آتمانلایر CoAP که مبتنی بر UDP بود ولی برای Reliability اوردمیم CON و NON رو درست کردیم که در CON میگرفتیم مطمئن شیم بسته دریافت شد. یک نوع QoS هست در واقع که UDP فرآهم نمیکرد.

MQTT در لایه اپلیکیشن ممکنه برای یک سری کیفیت سرویس ها که در برخی کاربردها مورد نیاز هست میباشد سطح درست میگیرند. مثل پایپلاین یک بار داده رو به سرور ارسال میکنند و سرور (broker) یک بار به یک تراویک best-effort عه یعنی تضمین شده نیست ولی بهترین تلاششو ممکنه که پکت ارسال بشه. پس نهایتاً ممکنه یک بار به گیرنده برسه

تاشی برای ارسال دوباره موجود نیست. یعنی همین داده دوباره ارسال نمیشه (وقتی آپدیت بشه مسلماً ارسال میشه)

QoS 1: یک سطح بالاتر و مطمئن میشه که یک مسیج بین publisher و سرور، وین server و subscriber و حداقل یک بار برسه. برای این کار PUBACK ارسال میشه تا اطمینان حاصل بشه که ارسال شده.

QoS 2: برای اپلیکیشن های حساس و critical، برای موقعی که میخوایم مطمئن بشیم نه loss داریم نه duplication. یعنی میخوایم مطمئن باشیم دقیقاً یک بار دریافت شده. برای این کار در گام اول PUBLISH/PUBREC دریافت میشه و در فاز دوم PUBREL/PUBCOMP رو داریم برای اینکه اطلاع بدیم که بار دریافت کردیم و complete کنه قضیه رو. پس یک guaranteed service داره که اطمینان بده دقیقاً یکبار ارسال شده

IoT Application Layer Protocols-MQTT

- The QoS process is symmetric in regard to the roles of sender and receiver, but two separate transactions exist.

- One transaction occurs between the publishing client and the MQTT server,
- and the other transaction happens between the MQTT server and the subscribing client.

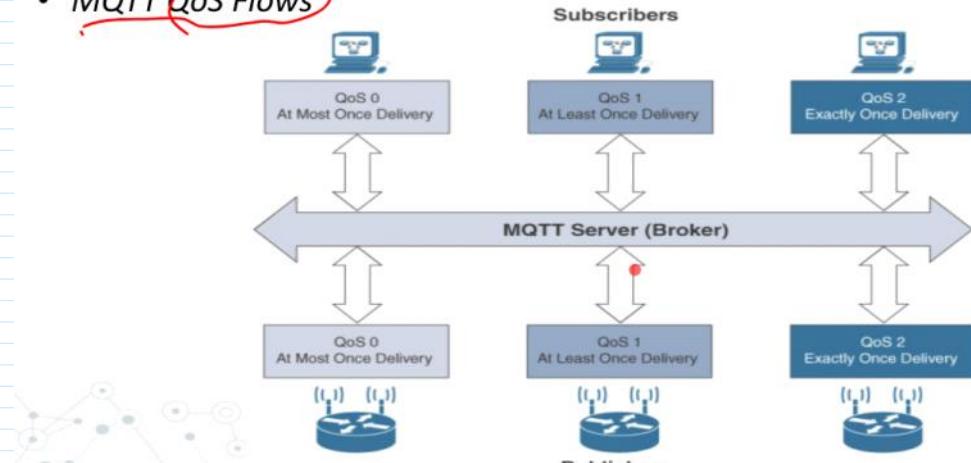
- The publishing client side sets the QoS level for communications to the MQTT server.

- On the other side, the client subscriber sets the QoS level through the subscription with the MQTT server.
 - In most cases, QoS remains the same between clients and broker end to end.
 - However, you should be aware that in some scenarios, QoS levels change and are not the same end to end.

فرایند میتوانه symmetric باشه، یعنی ارتباط هم بین publisher و broker باشه هم بین subscriber و broker باشه، البته معماری اجازه اینو میده که QoS بین 2 طرف متفاوت هم باشه.

IoT Application Layer Protocols-MQTT

- MQTT QoS Flows

IoT Application Layer Protocols-MQTT

- MQTT sessions between each client and server consist of four phases:
 - session establishment,
 - authentication,
 - data exchange, and
 - session termination.
- Each client connecting to a server has a unique client ID, which allows the identification of the MQTT session between both parties.
 - When the server is delivering an application message to more than one client, each client is treated independently.

وقی میخواه یک session بین client و server درست بشه 4 تا فاز داره. فاز آخر برای اونا ک transient هستن اتفاق میافته برای بقیه سعی بر اینکه برقرار بمونه ارتباط.

IoT Application Layer Protocols- MQTT Security

- Securing MQTT connections through TLS is considered optional because it calls for more resources on constrained nodes.
- When TLS is not used, the client sends a clear-text username and password during the connection initiation.
- MQTT server implementations may also accept anonymous client connections (with the username/password being "blank").
 - When TLS is implemented, a client must validate the server certificate for proper authentication.
 - Client authentication can also be performed through certificate exchanges with the server, depending on the server configuration.

ما میتوانیم ارتباط MQTT را بر اساس TLS امنش بکنیم. یک فیلد Optional قرار دادن که قرار بدیم میشه امنش کرد. ولی حواسمنوں باید باشه وقی از الگوریتم رمزنگاری و رمزگشایی داریم استفاده میکنیم نیاز به منابع بیشتر در constrained node داریم. در وقی که TLS نداریم یک clear-text داریم و کسی اون وسط شنود کنه میتوانه مورد استفاده قرار بده.

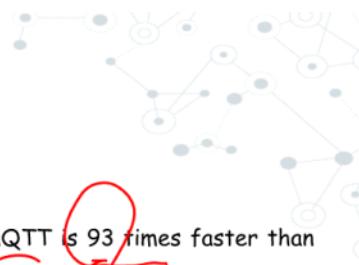
البته بنابر کاربرد میشه anonymous client داشته باشیم یعنی بوزنیم پسوردش خالی باشه و مهم برامون نباشه طرف authenticate باشه.

IoT Application Layer Protocols

- MQTT vs HTTP
 - MQTT is data centric whereas HTTP is document-centric.
 - HTTP is request-response protocol for client-server computing and not always optimized for mobile devices. Whereas MQTT is lightweight protocol (MQTT transfers data as a byte array) and publish/subscribe model, which makes it perfect for resource-constrained devices and help to save battery.
 - MQTT has pretty short specification. There are only CONNECT, PUBLISH, SUBSCRIBE, UNSUBSCRIBE and DISCONNECT types that are significant for developers. Whereas HTTP specifications are much longer.
 - MQTT has a very short message header and the smallest packet message size of 2 bytes

عموما MQTT data centric است. اگر چه HTTP document-centric هست (مثل عکس و ...) منظور از short specification همین 5 تاں ولی در HTTP کلی چیز هست چون برای ارتباط بین انسان ها درست شده.

IoT Application Layer Protocols

MQTT vs HTTP

- According to measurements in 3G networks, throughput of MQTT is 93 times faster than HTTP's.
- Besides, in comparison to HTTP, MQTT Protocol ensures high delivery guarantees. There are 3 levels of Quality of Services:
 - at most once: guarantees a best effort delivery.
 - at least once: guaranteed that a message will be delivered at least once. But the message can also be delivered more than once.
 - exactly once: guarantees that each message is received only once by the counterpart

یک تستی که در شبکه 3G انجام شده، MQTT 93 برابر سریع تر از HTTP است. طبیعتی هست چون هدراش کمتره

IoT Application Layer Protocols

MQTT vs HTTP

Features	MQTT	HTTP
Full form	Message Queue Telemetry Transport	Hyper Text Transfer Protocol
Architecture	It has publish/subscribe architecture. Here devices can publish any topics and can also subscribe for any topics for any updates.	It has request/response means Client/Server architecture.
Upper layer protocol	It runs over TCP.	It runs over TCP and UDP.
<u>message size</u>	<u>small</u> ,	<u>Large</u> .
Message format	binary with 2Byte header	ASCII format.
Data distribution	1 to 0/1/N	one to one only , more POST
<u>Data security</u>	Yes, It uses SSL/TLS for security	NO, hence <u>HTTPS</u> is used to provide data security
Complexity	<u>Simple</u>	Client more complex (ASCII parser)
Encryption	<u>It encrypts</u> payload i.e. it is payload agnostic	data are not encrypted before transmission
When to use	if your project is to let the fridge to communicate with the thermometer to adapt the engine pump, you can use the MQTT easily	if you need to collect big data from around the world, then you can think to use HTTP

<https://intduinis.com/mqtt-and-http/>

IoT Application Layer Protocols

- **CoAP vs MQTT**

Factor	CoAP	MQTT
Main transport protocol	UDP	TCP
Typical messaging	Request/response	Publish/Subscribe
Effectiveness in LLNs	Excellent	low
Security	DTLS	SSI/TLS
Communication model	one-to-one	Many-to-many
Strengths	Lightweight, fast, low overhead, support for multicasting messages	Robust communication, simple management, scalability
Weakness	Not as reliable as MQTT	Higher overhead, no multicasting support

شبکه در لایه 1 و 2، ما شبکه که Loss زیاده، کدوم بکی بهتره؟ درسته که MQTT از TCP استفاده میکنه ولی انتخاب مناسبی نیست. چون مثلما Sigfox ما محدودیت در ارسال داریم و ممکنه به روز طول بکشه تا اطمینان داشته باشیم دریافت بشه. در شبکه های lossy ما درصد بسته ها تو راه از بین میرن. یعنی از 10 تا 6 تاش ممکنه تو مسیر رفت مشکل بشه. ممکنه از 10 تا ACK در برگشت هم 6 تاش از بین بره. بعد از اول بسته ارسال میشه و همینطوری بدتر میشه و loss خوبی زیاد میشه. ولی در UDP میگیم حالا شاید اصن مهم نیست رطوبت داریم میفرستیم یه ساعت بعد میفرستیم. بنابراین MQTT برای LLN اصلا خوب نیست.

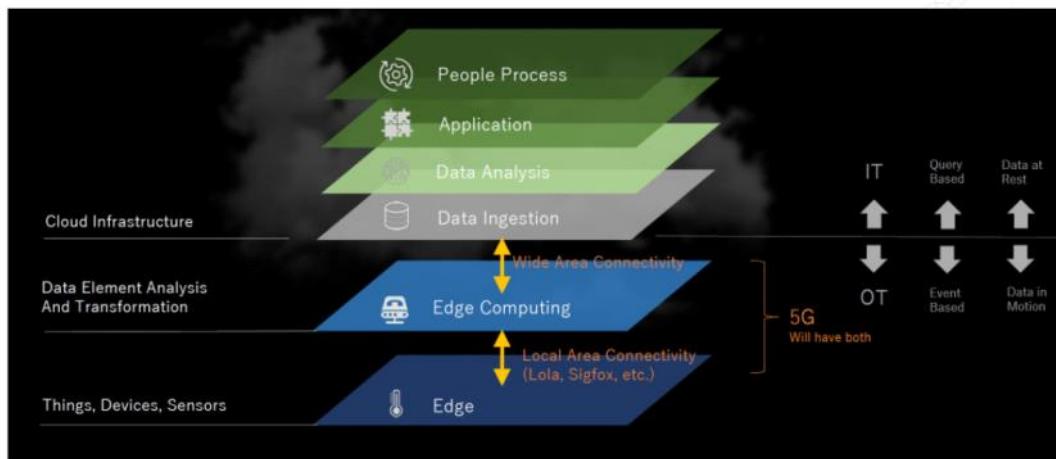
Factor	CoAP	MQTT
Main transport protocol	UDP	TCP
Typical messaging	Request/response	Publish/Subscribe
Effectiveness in LLNs	Excellent	low
Security	DTLS	SSI/TLS
Communication model	one-to-one	Many-to-many
Strengths	Lightweight, fast, low overhead, support for multicasting messages	Robust communication, simple management, scalability
Weakness	Not as reliable as MQTT	Higher overhead, no multicasting support

Convergence of Technologies

- IoT
- Big Data
- Artificial Intelligence
- Blockchain
- Edge Computing and Fog Computing
- 6-Generation (6G) Wireless Networks
- Privacy and Security

ما فناوری های مختلفی داریم به خصوص در مهندسی کامپیوتر.
حالا میخوایم بینهم IoT در مقابل باقیه تکنولوژی ها به چه صورت هستش.

Convergence of Technologies

اگر IoT را بررسی کنیم. ما یک سری things داریم و یک دیتابی رو تولید میکنیم.
یک جای ذخیره شده: **Data at rest**
در شبکه ارتباطی در حال ارتباطه و داره از یک Node میره به اون یکی: **Data at motion**

ما 3 نوع Computing داریم:
• Cloud: همه جی تحت عنوان سرویس باشن و در اختیار Node ها قرار میگیرن.

مزایا:

- قدرت پردازشی در یک جا انجام میشه به صورت قدرمند
- هزینه ها کاهش پیدا میکنه

معایب:

- تاخیر: یک الگوریتم هوش مصنوعی مثلا داره speech detection انجام میشه. مثلا وقتی میگیم چراغ خاموش شو بتونه تشخیص بده ما چه کسی هستیم (Authentication) و سپس متوجه بشه چه چیزی رو گفتیم خاموش کنه (چراغ). بایستی الگوریتمی اجرا بشه. این الگوریتم اگر در Cloud اجرا بشه دچار یک تأخیر میشه تاخیر ایجاد شده ناشی از فاصله زیاد بین Node تا Cloud است.

اگر بخواهیم cloud استفاده کنیم تاخیرم داشته باشیم باید در IoT طرف رو مجبور کنیم یک سرور قدرمند مثلا در خانه هوشمندش نصب کنه که به صرفه نیست.

• وقی کارای پردازشی رو در gateway بسپاریم که فاصله زیادی هم داشته باشه و تاخیر به وجود نیاد میشه edge computing

- Fog: تفاوت بین Edge و Fog اینه که Edge عموما در لیه شبکه است ولی Fog یک Fog node موبایل هم میتونه Fog باشه و محاسبات کوچیک رو انجام بده ولی اگر محاسبات بیشتر شد دیگه بروں سپاری میکنه و به کلاه میده.

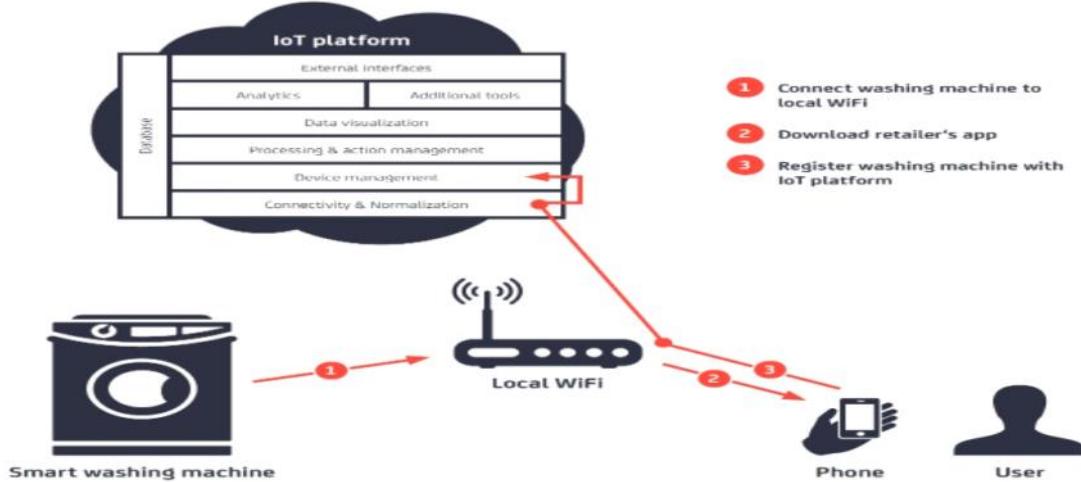
داده های زیادی توسط IoT تولید می شه. این داده ها آنالیز و تحلیلی می خواه و بعضی از real-time Edge computing و Fog computing عه پس نیاز به داریم.

Convergence of Technologies

این که آنالیز چطوری انجام بشه میشه بحث های AI و Big data

IoT Platforms

پلتفرم IoT، سرویس های یکسان و مشترک رو در قالب Open API یا API به اپلیکیشن های مختلف میدن. کارایی مثل big data analysis, Data management, device management. و بحث های Data management, device management میشه.

Introduction

- Traditional data management systems are simply unprepared for the demands of what has come to be known as "big data."
- The real value of IoT is not just in connecting things but rather in
 - the data produced by those things,
 - the new services you can enable via those connected things,
 - and the business insights that the data can reveal.
- However, to be useful, the data needs to be handled in a way that is organized and controlled.
 - Thus, a new approach to data analytics is needed for the Internet of Things.

IoT پک از درایور های اصلی Big data است.
نکته مهم: ارزش اصلی IoT، در دیناتی است که در things ها تولید می شون.
برای این که این داده ها مفید باشند یک approach برای data analysis نیاز داریم.

Data Analytics for IoT

- Quote from a Machina Research (is now part of Gartner) recent report:

"The significance of the Internet of Things is not that more and more devices, people and systems are 'connected' with one another. It is that the data generated from these 'things' is shared, processed, analysed and acted upon through new and innovative applications, applying completely new analysis methods and within significantly altered timeframes. The Internet of Things will drive big data, providing more information, from many different sources, in real-time, and allow us to gain completely new perspectives on the environments around us."

Data Analytics for IoT

- Quote from a [Machina Research](#) (is now part of Gartner) recent report:

"The significance of the Internet of Things is not that more and more devices, people and systems are 'connected' with one another. It is that the data generated from these 'things' is shared, processed, analysed and acted upon through new and innovative applications, applying completely new analysis methods and within significantly altered timeframes. The Internet of Things will drive big data, providing more information, from many different sources, in real-time, and allow us to gain completely new perspectives on the environments around us."

Data Analytics for IoT

- Analyzing the massive amount of data in the most efficient manner possible falls under the umbrella of data analytics
- Data analytics must be able to offer actionable insights and knowledge from data, no matter the amount or style, in a timely manner, otherwise, the full benefits of IoT cannot be realized.

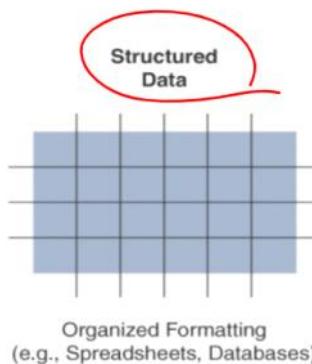
یک حجم زیادی داده داریم که باید به شکل کارآمدی آنالیز بشه. این آنالیز باید یک بینشی ایجاد کنه که بعد پشه روش یک اکشنی انجام داد و یک دانشی بین داده رو برامون ایجاد کنه.

Data Analytics for IoT

- Before diving deeper into data analytics, it is important to define a few key concepts related to data.
- For one thing, not all data is the same; it can be categorized and thus analyzed in different ways.
- Depending on how data is categorized, various data analytics tools and processing methods can be applied.
- Two important categorizations from an IoT perspective are whether the data is structured or unstructured and whether it is in motion or at rest.

Data Analytics for IoT

- Structured Versus Unstructured Data

Data Analytics for IoT

- Structured data means that the data follows a model or schema that defines how the data is represented or organized, meaning it fits well with a traditional relational database management system (RDBMS).
 - from banking transaction and invoices to computer log files and router configurations.
 - Structured data is easily ~~formatted, stored, queried, and processed~~; for these reasons, it has been the core type of data used for making business decisions.
- IoT sensor data often uses structured values, such as temperature, pressure, humidity, and so on, which are all sent in a known format.

Data Analytics for IoT

- Because of the highly organizational format of structured data, a wide array of data analytics tools are readily available for processing this type of data.
- From custom scripts to commercial software like Microsoft Excel and Tableau, most people are familiar and comfortable with working with structured data.

Data Analytics for IoT

- Unstructured data lacks a logical schema for understanding and decoding the data through traditional programming means.
 - Examples of this data type include text, speech, images, and video. As a general rule, any data that does not fit neatly into a predefined data model is classified as unstructured data.
- According to some estimates, around 80% of a business's data is Unstructured.

Data Analytics for IoT

- Because of this fact, data analytics methods that can be applied to unstructured data, such as **cognitive computing and machine learning**, are deservedly garnering a lot of attention.
 - With machine learning applications, such as natural language processing (NLP), you can decode speech.
- With image/facial recognition applications, you can extract critical information from still images and video.

بعضی میتوانه if-then باشه (Rule based). مثلا بگیم اونای که مدلشون از یه حد بالاتر هست یک تصمیمی روش انجام شه.

اما در مورد data Unstructured، ما نمیتوانیم خیلی از مکانیزم های Rule based را استفاده کنیم. مثلا در فرمانی صون نمیتوانیم بگیم اگر این رو گفت یعنی این. چون این معلوم نیست. یک فرمتنداره و باید learn بشه. پس از Machine learning و cognitive computing استفاده میکنیم.

Data Analytics for IoT

• Data in Motion Versus Data at Rest

- As in most networks, data in IoT networks is either in transit ("data in motion") or being held or stored ("data at rest"):
 - Examples of data in motion include traditional client/server exchanges, such as web browsing and file transfers, and email.
 - Data saved to a hard drive, storage array, or USB drive is data at rest.

داده ها یا یه جا ذخیره شدن یا در حال حرکتن.
وقتی در حال حرکتن میشه همین داده که در MQTT یا CoAP در حال حرکتن
در حال ذخیره هم که تو اسلاید نوشته

Data Analytics for IoT

- From an IoT perspective, the data from smart objects is considered data in motion as it passes through the network and route to its final destination.
 - This is often processed at the edge, using fog computing.
- When data arrives at the data center, it is possible to process it in real-time, just like at the edge, while it is still in motion.
 - Tools with this sort of capability, such as Spark, Storm, and Flink, are relatively nascent compared to the tools for analyzing stored data.

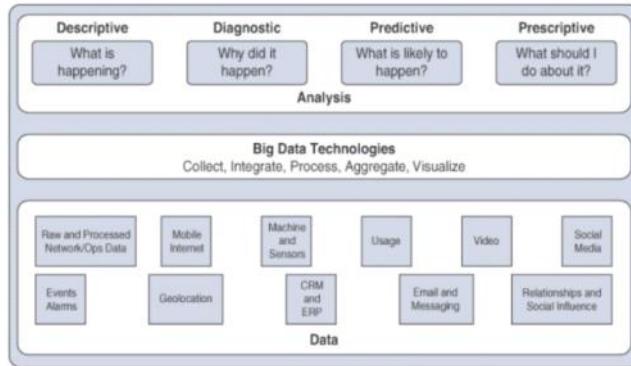
- Data at rest in IoT networks can be typically found in IoT brokers or in some sort of storage array at the data center.
 - Myriad tools, especially tools for structured data in relational databases, are available from a data analytics perspective.
 - The best known of these tools is Hadoop.

در IoT، داده هایی که از smart object ها ارسال میشن رو میگیم in motion که معمولاً بایستی در edge پک پردازشی روشنون رخ داده بشه.
اینا ابزار های خودشون دارن مثل Spark, Storm که مورد بحث درسمنون نیست.

در data at rest میشه اونای که در platform ها با IoT Broker ها ذخیره شده. یکی از ابزار های مهم برای آنالیزش میشه Hadoop.

IoT Data Analytics Overview

- There are four types of data analysis results:

مستقل از این که از چه ابزاری داریم استفاده میکنیم آنالیز هامون 4 نوع هستش.
داده هامون 4 نوع دارند:

- Descriptive
- Diagnostic
- Predictive
- Prescriptive

IoT Data Analytics Overview

- **Descriptive:** Descriptive data analysis tells you what is happening either now or in the past.
- **Diagnostic:** When you are interested in the “why,” diagnostic data analysis can provide the answer.
- **Predictive:** Predictive analysis aims to foretell problems or issues before they occur.
- **Prescriptive:** Prescriptive analysis goes a step beyond predictive and recommends solutions for upcoming problems.

• داده میگه داده چه چیزی (What) هست.

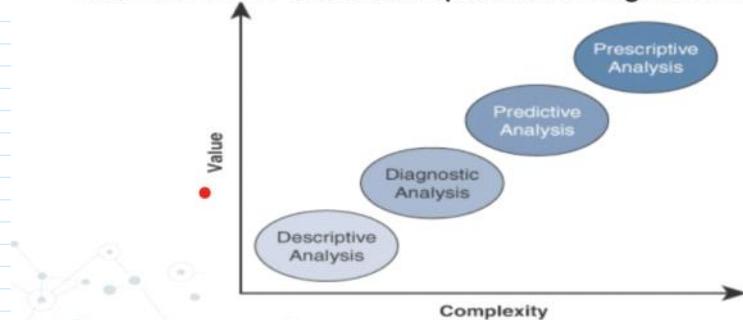
• میگه یه اتفاق افتاده. جرا؟ (Why)

• پیشیبینی آینده. مشکلاتی که در آینده رخ میده رو قبل این که اتفاق بیافته رو پیشیبینی میکنه. در واقع یک نوع What هستش ولی what ای که هنوز رخ نداده.

• یک آنالیز. مشابه Diagnostic ولی میگه چه کارهایی انجام بدیم که در آینده اون اتفاق نیافته.

IoT Data Analytics Overview

- Both predictive and prescriptive analyses are more resource intensive and increase complexity, but the value they provide is much greater than the value from descriptive and diagnostic analysis.

از نظر ارزش و پیچیدگی، پیداست که Prescriptive Analysis هم پیچیدگی زیادی داره هم ارزش زیادی داره. و بقیه هم که دائم مشاهده میکنیم

یک سوال: عموماً در داده های که دوست داریم با تاخیر کم انجام بشن (Real time) و Unstructured هم هستن. معمولاً از چه ابزاری برای آنالیز استفاده میکنیم
ابزار های هوش مصنوعی. چون

1. ابزار های غیر هوش مصنوعی مثل rule based در مورد داده های Unstructured ممکن نیست
2. ابزار های Rule based و بهینه سازی پیچیدگی بالا و تاخیر زیادی دارن. پس میریم سراغ هوش مصنوعی که پیچیدگی کمتر داره (در حالت کلی!)

IoT Data Analytics Overview

• Machine Learning Overview

– Supervised Learning:

- In supervised learning, the machine is trained with input for which there is a known correct answer

– Unsupervised Learning:

- In some cases, supervised learning is not the best method for a machine to help with a human decision.

– Reinforcement Learning

Big Data Analytics Tools and Technology

- Generally, the industry looks to the “three Vs” to categorize big data:
 - Velocity:** refers to how quickly data is being collected and analyzed.
 - Hadoop Distributed File System is designed to ingest and process data very quickly.
 - Smart objects can generate machine and sensor data at a very fast rate and require database or file systems capable of equally fast ingest functions.
 - Variety:** refers to different types of data.
 - Different database technologies may only be capable of accepting one of structured, semi-structured, or unstructured types.
 - Hadoop is able to collect and store all three types.

دیتا های IoT را میگیریم Big data هستن. که اونا هم مکانزیم و ابزار های خودش داره. عموما در 3 تا 7 داریم.

- Velocity: فرآینس تولید داده چقدر، در ماشین خودران Velocity خیلی بالا و بالعکس در کشاورزی خیلی کمeh.
- Variety: تنوع، مثلا به جا دائمی structure به جا semi-structure به جا unstructured.
- Volume: مثلا در ماشین خودران این که فرمان وضعیتش چه مدلیه یک وضعیت Structured هستش (بر حسب درجه) یا Unstructured داره مثل دوربین که فاصله هرگذرم از اشیاه چقدر از ماشین حجم داده. مثلا دما و رطوبت حجم زیادی نداره ولی ویدیو HD خیلی حجم زیادی داره.
- یه موقع هم هست مثل کشاورزی هوشمند، با این که رطوبت volume کی داره، ولی از پس تعداد سنسورها زیاده باعث بشه volume بره بالا و اون موقع میشه گفت big data داریم.

*سامانه Courses رو نمیشه Big data گفت. درسته که میشه گفت Volume زیاده ولی خوب تو یه حجم ثابتی در یک peak ای قرار داره.

Big Data Value Chain

Collection – Structured, unstructured and semi-structured data from multiple sources

Ingestion – loading vast amounts of data onto a single data store

Discovery & Cleansing – understanding format and content; clean up and formatting

Integration – linking, entity extraction, entity resolution, indexing and data fusion

Analysis – Intelligence, statistics, predictive and text analytics, machine learning

Delivery – presenting the results to end users

Need for Standardized Approaches At Each Step

Source O'Reilly Strata 2012
23

زنگره ارزش. باید در هر مرحله استاندارد سازی بشه.